

دنیای انرژی

The World of Energy Magazine

ماهنامه تخصصی حوزه انرژی

۸۴ صفحه

اسفند ۱۳۹۷

قیمت ۲۰/۰۰۰ تومان

در سیزدهمین همایش سالانه اتحادیه اوپکس می خوانید:
بنگاه داری کار دولت نیست، وزارت انرژی می خواهیم
شورای گفت و گو آماده دریافت پیشنهاد صادرکنندگان
دوران تحریم خارجی، زمانی برای مقابله با تحریم داخلی
امور بین الملل وزارت نفت، میاندار بخش خصوصی و دولت
سهم ۲۹ درصدی صادرات اعضای اتحادیه اوپکس در سال ۹۷
بخش خصوصی در فرآورده های نفتی موفق عمل کرده است
توسعه روابط بین دستگاهی با ذی نفعان صادرات در داخل و خارج

MOTOR OIL **Express**

GEAR OIL-HYDRAULIC OIL-ENGINE OIL-BASE OIL

Petro Nikan Alborz Company

- 📍 کرج، میدان مادر، بلوار دانش آموز
ساختمان سوپر استار طبقه سوم، واحد ۱۱
- ☎ 026- 32756252
- 📍 Karaj, Madar square, danesh amooz
Boulevard, super star building,
3rd stair, number 11
www.expressmotoroil.com
www.petronikanco.com

ENSURING CONTINUOUS POWER GENERATION

BEHRAN TURBINE OIL
Premium Quality Turbine Oil
For Use in Gas, Steam & Water Turbines

www.behranoil.com export@behranoil.com

شرکت فراشیمی روز

FARASHIMIROOZ

هدف ما تامین رضایت مشتریان و پاسخگویی به نیاز آنها
می باشد شرکت فراشیمی روز به دنبال روابط طولانی مدت
و پایدار با مشتریان خود می باشد

فعالیت ها و امکانات شرکت به شرح زیر می باشد

- صادرات روغن پایه / روغن
- صادرات بیش از ۳۰/۰۰۰ تن قیر ماهانه به صورت فله و بشکه
- بسته بندی مظروف سازی ۲/۰۰۰ تن قیر بصورت روزانه
- مخازن با ظرفیت ذخیره سازی ۱۶۰۰۰ تن در بندر عباس و ۷۰۰۰ تن در بوشهر
- تنها شرکت با کشتی های حمل و نقل دریائی بالک با وسایل گرم کننده تا ۱۳۰ درجه
- ارسال زمینی و دریایی محموله از طریق کشتی های تحت مالکیت و اجاره شده توسط ما

شرکت فراشیمی روز

تهران ، بلوار نلسون ماندلا (آفریقا)، نرسیده به مدرس، پلاک ۲۴۴، برج اداری الهیه
طبقه ۵، واحد ۵۰۵ تلفن: ۲۶۲۱۲۸۵۹ فکس: ۲۶۲۱۲۹۸۹

www.farashimirooz.com
info@farashimirooz.com

تولیدکنندگان، واردکنندگان و صادرکنندگان
محترم فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی

شرکت تضامنی صرافی "عبدالله زاده و شرکا"

دارای مجوز رسمی از بانک مرکزی
ارائه خدمات و انجام کلیه معاملات ارزی
حوالات در سامانه نیما و سنا

PARS SKY

Pars Sky Exchange

صرافی آسمان پارس

صرافی آسمان پارس

شماره ثبت : ۲۸۹۳۲۹ شماره مجوز بانک مرکزی : ۲۲۴۲۶۰

تهران، میرداماد، خیابان دقینه، خیابان دامن افشار، پلاک ۳۹

مجموع اداری آبخار، واحد یک

تلفن : خط ویژه ۵۷۹۳۴ - ۸۸۷۹۲۰۸۲ - ۸۸۷۸۲۶۵۸

۰۹۰۲۱۳۳۹۱۷۶ فکس : ۰۸۵۷۷۲۸۶

www.parsskyexchange.com

parsky.exchange@gmail.com

PETRONOL[®]
Lubricants

پتروئول

با اسم قشون تحریریه در اولست انواع
روانکارهای خودرویی و صنعتی - نماینده
انحصاری پتروئول ایران، افرودیت و اودان
اوپریت - همکاری مشترک با شرکت
زرسین قشور پر خنجر نمایندگی انحصاری
24 - هشتگاره صنعتی با شرکت گوا -
نامین گسترده صنایع بزرگ نظیر مناطق
خنجر جنوب - سروش خودرو و تریل -
کرمان تریل - توت آهن اسفهان - کانه آمل
صنایع کشی رانی و - اسانه ارایه خدمات
مشاوره و مهندسی و تامین انواع نیاز
روانکارهای صنایع مختلف

Full Gold

Best for the Best
www.petronoil.com
info@petronoil.com

Unit 22, Floor 2, No. 22, J. Alborz
Tehran, Iran
Tel: +98 (0) 21 44422111
Fax: +98 (0) 21 44422111

پدیرش محدود عاملیت فروش

جدید!

فن آوری پیشرفته سینتیک و نیمه سینتیک با
روغن موتورهای **پاور**

SG/CD-20W50

SL/CF-20W50

SL/CF-10W40

SM-10W40

SN-5W30

SN/CF-5W40

شرکت کراپ ایران

تهران: خیابان بهار و خیابان شمس، خیابان ولیعصر، طبقه ۲۲
تلفن: +98 (0) 21 44422111 - 44422112 - 44422113

مورد تأمین شرکت های خودروسازی کشور
www.crop.ir info@crop.ir

روغن ترمز ■ روغن هیدرولیک
ضد یخ/ضد جوش ■ روغن فرمان
انواع روغن موتور ■ آب رادیاتور
انواع روغن دنده ■ مایع شیشه شوی

بیمه رازی

نماینده‌گی تیزمغز: کد ۲۱۰۴۶۴

بیمه رازی

✓ اولین و تنها شرکت بیمه ای دارنده رتبه اعتباری بین المللی در ایران.

✓ اولین شرکت بیمه ای دارنده تندیس طلایی حمایت از حقوق مصرف کنندگان در صنعت بیمه، در دو سال متوالی.

نماینده‌گی تیزمغز طرف قرارداد با اتحادیه صادرکنندگان نفت و گاز و فرآورده های پتروشیمی ایران.

نماینده‌گی تیزمغز: کد ۲۱۰۴۶۴

نشانی: خیابان گاندی، کوچه یکم، پلاک ۱۳، طبقه ۵، واحد ۹

تلفن: ۲۴ و ۲۲ و ۸۸۸۷۶۵۲۲-۲۱

CI CAPITAL
intelligence

www.razi24.ir

Amut
ENGINE OIL

Produced by Taktaz Shimi Sanat Co

Chairman of the Board Gholamreza Behzadi
Phone +98 26 33553720 Fax +98 26 33517459
Cell Phone +98 912 1694707 Central office Unit 3th,
2th Floor, Iranzamin Bldg, next to Tajarai Bank, Isfah Blvd,
Derakhsh St, Karaj, Iran

Commercial manager Behzad Behzadi
Phone +98 21 88100245 +98 21 88100344
Fax +98 21 88480719 Cell phone +98 912 1270095
Email B_Behzad72@yahoo.com

در بورس، آینده با شماست

کارگزاری بانک آینده

افتخارات کارگزاری بانک آینده

- دارای رتبه الف در صنف کارگزاری
- دارای بالاترین ضریب اعتباری طبق نظر کمیته
- پایش ریسک سازمان بورس و اوراق بهادار
- دارای ۱۱ شعبه در سراسر کشور

دارای کلیه مجوزهای فعالیت در:

- بورس اوراق بهادار تهران
- فرا بورس ایران
- بورس کالای ایران
- بورس انرژی

واحد بورس کالا و انرژی

تلفن: ۰۲۱-۴۲۷۶۴۱۸۱
فکس: ۰۲۱-۴۲۷۶۴۱۲۸

@AyandehBroker

Bank_Ayandeh_Brokrage_Co

www.babc.ir

Motor Oil Company

Rahravan

www.Rahravanoil.com

تولید کننده روغن های پایه به روش تقطیر در خلاء

عنوان ماده اولیه تولید روغن های مختلف از جمله روغن موتور، سیالات هیدرولیک، روغن گردش، صنایع نساجی، روغن محافظ و مصارف عمومی، روغن دنده خودرو و صنعتی و... کاربرد دارد.

روغن های SN350، SN500، SN650:

این نوع روغن به عنوان یکی از مرغوب ترین روغن پایه که در تولید روغن های مختلف از جمله روانکارهای صنعتی، انواع روغن موتورهای موناو، گرید، بنزینی، دیزلی، واسکازین، گریس، روغن صنایع لاستیک سازی، روغن ماشین ابزار، روغن ماشین آلات سنگین راه سازی کاربرد دارد.

شرکت روغن موتور رهروان با اتکا به جایگاه اعتبار و سابقه درخشان در سال ۱۳۸۴ تاسیس و با هدف تولید روغن پایه با کمیت و کیفیت مناسب و قابل قبول و با بهره گیری از فن آوری های جدید و توسعه سطح علمی و ارتقاء آن جهت دسترسی به بازار های داخلی و خارجی در استان گلستان شهرستان گنبد کاووس فعالیت خود را آغاز نموده است. محصولات این شرکت شامل SN100، SN150، SN350، SN500، SN650 می باشد که مصارف متفاوتی دارد.

انواع روغن های SN150، SN100:

این نوع روغن ها که از لحاظ حجمی مهمترین جز تشکیل دهنده روانکارها می باشند و در بازار داخلی به

کارخانه: گلستان/ گنبد کاووس/ جاده داشلی برون/ شهرک صنعتی / خیابان سرو ۹
کدپستی: ۴۹۷۷۱۸۱۷۳۸ تلفن: ۳-۹۸۱۷۳۳۲۸۷۱۰۱ فکس: ۹۸۱۷۳۳۲۸۷۰۴۴

Email: info@Rahravanoil.Com

www.Rahravanoil.Com

« صاحب امتیاز: اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت و گاز و پتروشیمی ایران

« مدیرمسئول: دکتر سید حمید حسینی

« سردبیر: امیر عباس امامی

« شورای سیاست گذاری: سیدحمید حسینی، سعید رفیعی فر ، احمد صرامی، رضا مدیر، امیرعباس امامی

« دبیر سرویس بخش انگلیسی: یوسف پورغفار

« همکاران این شماره: هادی ابراهیمی، مهسا معیری، نادى صبوری، سارا مالکی

سمیه مهدوی، محمد رضا مجلل، نسیم علایی، حمیدرضا شکوهی و ...

« سازمان آگهی ها: سولماز فرهادی ۵- ۸۸۵۰۸۲۵۱

« صفحه آرایی: محمد سیدی

« چاپ و لیتوگرافی: رنگین گستر - بیطرفان

« طرح جلد و نظارت چاپ: کانون تبلیغاتی سیما تک نوین

مطالبات سازندگان تجهیزات نفتی
در پیچ تسویه حساب ها
صفحه ۵۴

اختتامیه دومین دوره مسابقات فوتسال
اتحادیه اوپکس
صفحه ۶۱

آزادی اقتصادی

صفحه ۶۵

The 7 Factors Driving
Oil Prices In 2019

صفحه ۷۱

Oil Prices Drop After
Touching 2019 High

صفحه ۷۶

بررسی دغدغه های مختلف
صادر کنندگان فرآورده های نفتی
صفحه ۲۴

برگزاری نمایشگاه بین المللی قیر

صفحه ۳۰

نشست ویژه کمیسیون شیمیایی و گاز
اتحادیه اوپکس برگزار شد

صفحه ۳۶

نمایشگاه انرژی کیش برگزار شد

صفحه ۴۳

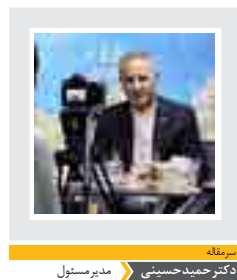

پیشرفت چشمگیر پالایشگاه تهران

صفحه ۴۸

السلامة والسلامة

دکتر حمید حسینی
مدیر مسئول

دوران تحریم خارجی؛ زمانی برای مقابله با تحریم داخلی

موضوع تحریم ها و تاثیر آن بر صنعت نفت، از جنبه های مختلف مثل محدودیت مالی، تجاری و فناوری بحث شده است و در این زمینه نکته چندان ناگفته ای وجود ندارد. تاثیر تحریم ها بر تامین مالی پروژه های بالادستی و پایین دستی، صادرات نفت و محصولات پتروشیمی و پالایشی و همچنین فناوری ها و تجهیزات مورد نیاز بارها در این نشریه بحث شده است. نکته اینجاست که عموماً در بحث تحریم ها، به مدیریت آثار تحریم خارجی اشاره و از ابعاد داخلی آن غفلت می شود. به عبارت دیگر معمولاً تمرکز بر راه های دور زدن تحریم است و نه اینکه چگونه اقتصاد برای مقابله با این تحریم ها تقویت شود. این در حالی است که شرایط دشوار تحریم، فرصتی است تا راه های جدید و نوینی که کمتر به سراغ آن رفته ایم مورد توجه قرار گیرد و در یک کلام تحت فشار خارجی، با تحریم داخلی نیز مبارزه شود. نمونه هایی از مقابله با تحریم داخلی

بهبود محیط کسب و کار و از جمله پرهیز از مقررات گذاری های دست و پا گیر، تصمیم گیری های خلق الساعه و قوانین و مقررات متعدد و بعضاً متناقض، یکی از ابعاد تحریم داخلی است که به نظر می رسد اکنون زمان اجراء جدی آن است. واقعیت آنکه اگر شرایط محیط کسب و کار ایران مساعدتر و محیط اقتصادی از جنبه تصمیمات دولتی روشن تر بود، کاهش و مدیریت اثرات تحریم خارجی می توانست با سهولت بیشتری صورت گیرد. نکته مهم دیگر اینکه اگر در شرایط تحریم نتوان به جمع بندی برای تقویت حضور بخش خصوصی واقعی پرداخت و اگر دولت مردان در این شرایط که نیاز جدی به حضور بخش خصوصی برای دور زدن تحریم ها دارند نقش این بخش را به رسمیت نشناسند، نمی توان انتظار داشت در هیچ زمان دیگری این مهم صورت گیرد. مساله کاهش تصدی گری دولت، در بیانیه اخیر رهبر انقلاب با عنوان مورد تصریح قرار گرفته و به نظر می رسد هیچ زمانی بهتر از امروز برای اجراء آن وجود ندارد. تحریم های داخلی در بسیاری از موارد طولانی تر و گسترده تر از تحریم خارجی عمل کرده اند که نمونه روشن آن را در نرخ گذاری ارز و همچنین حامل های انرژی می توان مشاهده کرد. سالانه چند صد هزار میلیارد تومان زیان و فساد ناشی از موارد مذکور در اقتصاد است که باعث می شود در شرایط تحریم و محدودیت خارجی، با محدودیت های مضاعف داخلی نیز مواجه شویم. سوال این است که آیا زمان آن فرا نرسیده تا با این نمونه های تحریم داخلی به صورت جدی مواجه شویم؟ اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی در همایش سالانه امسال موارد فوق و همچنین بسیاری از نمونه های دیگر را بر شمرده که می تواند به عنوان نقشه راهی برای مقابله با تحریم داخلی در دستور کار قرار گیرد.

📌 چرایی و چگونگی اجراء

به نظر می رسد در شرایطی که تبعات تحریم داخلی و خارجی به صورت جدی قابل مشاهده است، سیاست گذاران بتوانند با اتخاذ تصمیمات سخت راحت تر کنار بیایند؛ تصمیماتی که در شرایط فراوانی دلارهای نفتی و تسلط سیاست های پوپولیستی اتخاذ آنها آسان نیست. همچنین بسترهای قانونی جدیدی که در سال جاری مطرح شده، و توجه خاصی که انتظار می رود سیاست گذاران به شرایط خاص کشور داشته باشند، فضا را برای تحول آماده می کند. اصلاح مجدد نظام بودجه ای ظرف چند ماه آینده این امید را زنده می کند که بتوان در دیگر موارد اساسی تر نیز رویکرد تحول را در پیش گرفت. درباره چگونگی اجراء، شاید هیچ عاملی به اندازه گفت و گوی فراگیر بین ذی نفعان اعم از دولت، مردم و بخش خصوصی نتواند روند تحول را تسهیل نماید. اتحادیه ها و اتاق های بازرگانی که اساساً در ماموریت خود ایجاد چنین بستر گفت و گویی را مدنظر داشته اند، می توانند پیشگام باشند. اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران، همین رویکرد را به صورت جدی مدنظر قرار داده و اکنون در آغاز شانزدهمین سال فعالیت، شرایط تحریم را موقعیتی می داند که در آن بتوان ضمن تقویت جایگاه بخش خصوصی واقعی، اصلاحات ساختاری به تعویق افتاده را به مرحله اجراء رساند.

📍 تهران - خیابان دکتر بهشتی، خیابان مفتح شمالی، خیابان نقدی، پلاک ۱۰، طبقه اول

🌐 WWW.OPEX.IR @ MAIL@OPEX.IR 88508250 📠 88511611 ☎

قانون محور و بدون رانت

توسعه صادرات

دبایچه: سیزدهمین همایش سالانه اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران در تاریخ ۲۳ دی ماه ۱۳۹۷ و در محل مرکز همایش های بین المللی صداوسیما برگزار شد. این مراسم با شعار "توسعه صادرات قانون محور و بدون رانت" میزبان سخنرانانی از اتاق بازرگانی ایران و تهران، صندوق ضمانت توسعه، وزارت نفت، کمیسیون اقتصادی مجلس، بورس کالا و ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز بود و در بخش دوم همایش نیز پنل تخصصی همایش با بررسی مشکلات واحدهای تولیدی و صادراتی فرآورده های نفتی برگزار شد که اهم موضوعات در ادامه می آید:

**سیزدهمین همایش سالانه اتحادیه
صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران**

سهم ۲۹ درصدی صادرات اعضا اتحادیه در سال ۹۷

سعید رفیعی فر – دبیر کل اتحادیه صادر کنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران

در ۱۵ سال گذشته اتحادیه روند رشد کند و دائمی را پشت سر گذاشته و بر خلاف هیجانات اتحادیه روندی ثابت را طی کرده است و از سال ۸۲ که با ۳۴ عضو حیات خود را شروع کرد اکنون به ۳۳۰ عضو رسیده است. تمام هیات مدیره‌ها و دبیرخانه‌ها همواره در این زمینه فعال بوده و روند را حفظ کرده‌اند و امیدواریم این مسیر کماکان ادامه پیدا کند. عملکرد ۸ ماهه نخست سال ۱۳۹۷ و مقایسه آن با همین مدت در سال ۱۳۹۶ نشان می‌دهد سهم اعضای اتحادیه از ۲۴ درصد به ۲۹ درصد افزایش پیدا کرده است که افزایشی قابل ملاحظه محسوب شده و تقریباً برابر با شرکت‌های زیرمجموعه دولتی سهم دارند. ارزش دلاری صادرات در سال ۱۳۹۶ در ۸ ماهه نخست ۱۶ میلیارد و ۸۹۰ میلیون دلار بوده است که این رقم در مدت مشابه سال ۱۳۹۷ به ۱۸ میلیارد دلار رسیده است. از نظر وزنی نیز سال گذشته ۳۷ میلیون تن صادرات رخ داده است اما اکنون با وجود اینکه وزن صادرات کاهش یافته ارزش بالاتر رفته است. سهم اتحادیه صادر کنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی از کل صادرات کشور نیز در ۸ ماهه نخست سال نسبت به مدت مشابه سال گذشته رشد قابل توجه داشته است. نمودارهای عملکرد ۶ ساله‌ی گذشته اتحادیه که یکی بر اساس ارزش دلاری و دیگری بر اساس ارزش وزنی است نشان می‌دهد که در نمودار نخست یک نقطه شکست داریم که صادرات در آن به شدت نزول کرده است و اکنون دوباره سیر صعودی کاملاً به سمت بالا بازگشته است. اگر ما برای ۴ ماه پایان سال پیش‌بینی منفی نمی‌داشتیم که اکنون ۲۰ درصد کاهش پیش‌بینی شده است، با این ۲۰ درصد تقریباً به نقطه اوج ۶ سال گذشته نزدیک هستیم و اگر این کاهش رخ ندهد رکورد را می‌شکنند. در مسئله وزنی که آمار را درست‌تر نشان می‌دهد قابل مشاهده است که ما روند صعودی منظمی را طی کرده‌ایم و در سال ۱۳۹۷ به دلیل پیش‌بینی منفی ۹۷ مقداری شیب نمودار به سمت پایین متمایل شده است. اما چرا در سال ۱۳۹۳ در ارزش دلاری پیک داشتیم؟ قیمت نفت و هم قیمت «متوسط ارزش دلاری سبد صادراتی» کالاهای اتحادیه بسیار بالا بوده است. به طور مثال در سال ۹۳ متوسط ارزش صادراتی هر تن قیر حدود ۵۰۰ الی ۵۱۰ دلار بوده است در حالی که همین رقم در سال ۹۶ به زیر ۲۰۰ دلار رسیده است. در واقع بخشی از کاهش در نمودار به کاهش قیمت نفت مربوط است و اوج ما مربوط به نفت بالای ۱۰۰ دلار در هر بشکه است. نمودار قیمت نفت خام نیز همین نکات را نشان می‌دهد که شیب تندی از ۱۰۷ دلار تا ۴۹ دلار رسید که در ۷ ماهه نخست سال ۱۳۹۷ متوسط ۷۵ دلار را داشت اما در ۲ ماهه‌ی اخیر بسیار شکسته است. نمودار قیمت ۸ ماهه نفت خام ۹۷ نشان می‌دهد که در برج شکست شروع شده و در ادامه حالت سقوط گرفته است. هنوز روند کاملی که نفت خام در دی ماه از سر خواهد گذرانی در این نمودار دیده نشده است اما ۱۵ روز نخست تاکنون بسیار نزولی بوده است و این دلیلی است که ما ۲۰ درصد کاهش را برای عملکرد پایانی سال پیش‌بینی کرده و در آمارها دخالت داده‌ایم.

جان واحدهای تولیدی گرفته شده است

عباسعلی اسلامی – رئیس هیئت مدیره اتحادیه

افتخار این را دارم که به نمایندگی از طرف هیات مدیره اتحادیه صادر کنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی خدمت خانم‌ها و آقایان محترم که دعوت ما را پذیرفتند و در این جلسه حضور دارند خیر مقدم عرض کرده و سالگرد پانزدهمین سال فعالیت اتحادیه را به خانواده بزرگ اتحادیه تبریک و تهنیت بگویم. امسال نیز همچون ادوار گذشته همایش اتحادیه با هدف بررسی روند نفت و گاز، چالش‌ها و دستاوردهای آن برگزار شده است. اما هر سال برای همایش شعاری انتخاب می‌شود که شعار امسال با این عنوان انتخاب

تسهیلات تکلیفی که با دستور دولت و از جیب بانک‌ها و در اصل از جیب مردم پرداخت شده تنها به فربه شدن دولت، ناکارآمدی سیستم بانکی، تورم انتظاری، افزایش میزان بهره، کمبود تسهیلات ارزان قیمت و ده‌ها مشکل دیگر در حوزه پولی و مالی منجر شده که بدنه صنعت به صورت مستقیم از همه‌ی آن‌ها آسیب دیده است

شده: «توسعه صادرات قانون محور و بدون رانت»، شعاری که تحقق آن می‌تواند بخش اعظم مشکلات امروز ما را برطرف کند. امسال تولید کنندگان و صادر کنندگان اتحادیه سال سختی را تجربه کردند و شواهد حاکی است که سالی سخت‌تر پیش رو داریم. گفتن دوباره آنچه که در موضوع ارز بر سر واحدهای تولیدی آمد تکرار مکررات است و یادآوری سیاست‌های متناقض دولت در بورس تنها دردهایمان را تازه تر می‌کند. در یکی دو سال اخیر تصمیمات دولت به همراه رانت و بی‌قانونی اندک رمق باقی‌مانده را نیز از جان واحدهای تولیدی و صادراتی گرفته است. بودجه‌های دولت در این سال‌ها مبتنی بر رفتار سیاستی بودجه‌های تورم‌زا بوده که به واسطه عدم استقلال بانک مرکزی به استقرار بیشتر و تورم افسار گسیخته بدل شده است. تسهیلات تکلیفی که با دستور دولت و از جیب بانک‌ها و در اصل از جیب مردم پرداخت شده تنها به فربه شدن دولت، ناکارآمدی سیستم بانکی،

تورم انتظاری، افزایش میزان بهره، کمبود تسهیلات ارزان قیمت و ده‌ها مشکل دیگر در حوزه پولی و مالی منجر شده که بدنه صنعت به صورت مستقیم از همه‌ی آن‌ها آسیب دیده است. سیاست‌های دولت در زمینه بورس و ارز به قدری مبهم و ناکارآمد است که هیچ کارشناس اقتصادی قدرت ارزیابی و پیش‌بینی نوسانات این دو را حتی برای یک بازه زمانی کوتاه سه ماهه ندارد. حالا چگونه از من تولید کننده انتظار دارند برنامه یک ساله و پنج ساله داشته‌واز پس تعهدات خود نیز برآیم؟ خدا عالم است. در کنار مشکلاتی که دولت ناخواسته بر ای تولید و صادرات ایجاد کرده فعالیتی واحدهایی که از دل دولت منفک شده‌اند ولی خود را با ساز و کار بخش خصوصی منطبق نکرده‌اند نیز بخشی از مشکل به حساب می‌آیند. برخی از این واحدها به دلیل تبعیت از روش‌های دولتی در انتصاب مدیران در ادامه فعالیت با مشکلات مدیریتی مواجه شده و زیان‌ده می‌شوند و این مجدداً پیمانکار فرعی را که عمدتاً واحدهای کوچک در بخش خصوصی هستند دچار مشکل می‌نماید. همه می‌دانیم که ادامه این روند به نقصان و سومدیریت بیشتر منجر شده و در انتها به تعطیل شدن واحدهای بیشتری در بخش خصوصی منجر خواهد شد و ما به عنوان اعضای اتحادیه بهتر از هر کس دیگری می‌دانیم که برگرداندن یک واحد تولیدی تعطیل شده به فعالیت مجدد آن هم با هزینه‌های سرسام‌آور فعلی، امکان‌پذیر نخواهد بود.

◉ ناامید نیستیم

شاید همکاران بنده کمتر چنین سخنان تلخی از من شنیده باشند اما بیان مشکلات به معنای ناامیدی و انصراف از ادامه فعالیت نیست. اشاره بنده به مشکلات در حوزه دولت نیز جنبه‌ی نقد و انتظار دارد و حقیر به عنوان کسی که پستی و بلندی‌های زیادی را در این سال‌ها دیده است کماکان امید دارم که با اتخاذ تصمیمات درست، جریان اقتصاد کشور به مسیری مطمئن و صحیح بازگردد. برای این مهم انتظار داریم دولت محترم با استفاده از نیروهای متخصص و کارآمد و همچنین تبیین سیاست‌ها و تدوین برنامه‌های استراتژیک و درازمدت دست به اقدامات جدی بزند، از دخالت در حوزه پولی و بانکی دست

برداشته و به استقلال بانک مرکزی احترام بگذارد، سیاست‌های انقباضی پیش‌سه کرده و از بستن بودجه‌هایی با سمت و سوی تبلیغاتی اجتناب کند، شایسته‌سالاری را سرلوحه برنامه انتصاب‌ها قرار دهد، در سیاست‌های واگذاری اصل ۴۴ رعایت انصاف را بنماید، با خصوصی‌های پایه قانون برخورد نموده و دست آن‌ها را از اقتصاد رانتی کوتاه کند، به توسعه صنایع پایین دستی اهتمام ورزد و به ساده‌سازی و تسریع فرآیند تجارت کمک نماید.

در نهایت و خلاصه کلام اینکه دولت دست‌در دست بخش خصوصی و مردم به گونه‌ای عمل کند که بنده و امثال بنده از دیدن سهم ۲۴ صدم درصدی تجارت ایران در تجارت جهان سرشکسته و سرافکنده نباشیم. اما بخش دیگر سخنان من مربوط به تشکل اتحادیه به عنوان نماینده بخش قابل توجهی از واحدهای تولیدی صادراتی کشور در حوزه فرآورده‌های نفتی می‌باشد، در ادوار گذشته وقت و انرژی مدیران اتحادیه عمدتاً صرف برطرف کردن مشکلات داخلی، تامین خوراک و همچنین پیگیری مشکلات به وجود آمده با

دستگاه‌های نظارتی و دولتی بوده است و عملاً اتحادیه‌از رسالت اصلی خود که زمینه‌سازی و برنامه‌ریزی برای صادرات بیشتر و بهتر اعضای اتحادیه بوده بازمانده است. اکنون با توجه به مشکلات عدیده‌ای که با آن‌ها دست به گریبان هستیم دو رویکرد عمده پیش رو داریم، یکی انفعال و ادامه روش‌های گذشته با آینده‌ای مبهم و غیرقابل پیش‌بینی که تجربه ثابت کرده نتیجه خوبی به همراه نخواهد داشت و دیگری حرکت هوشمندانه و مدبرانه بر پایه عقل و تصمیم جمعی.

اتاق فکر تشکیل شود

بنده پیشنهاد می‌کنم به تاسی از فصل دوم اساسنامه در خصوص ایجاد فضاهای مناسب کسب و کار برای ورود اعضا به عرصه تجارت بین‌المللی و افزایش سهم صادراتی اتحادیه، با تشکیل اتاق فکر و استفاده از مشاورین متخصص شاخص‌های به روز صادرات را بررسی و آن‌ها را با پتانسیل موجود در اتحادیه انطباق دهیم. در همین راستا اهدافی را تبیین کرده و برنامه و راهکار مدونی برای رسیدن به این اهداف طراحی و پیاده‌سازی کنیم. در این راه پیشنهادات زیر را به اعضای اتحادیه ارائه می‌کنم.

توسعه روابط بین دستگاهی با ذی‌نفعان این صنعت در داخل و خارج

ایجاد کارگروه تسهیل تجاری با هدف ساده‌سازی اسناد، فرآیندها و رویه‌های تجاری با دستگاه‌های دولتی نظیر گمرک، استاندارد، ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز و سازمان بنادر و کشتیرانی، ایجاد کمیته یا کارگروه بازاری‌شناسی و ارزیابی روند تجارت فرآورده‌های نفت و گاز در منطقه و جهان، برگزاری دوره‌های آموزشی تخصصی در حوزه صادرات و مهارت‌های مرتبط، اعزام هیات‌های تجاری و دعوت از مجموعه‌های هم‌تراز و هم‌گن با هدف توسعه شبکه ارتباطی بین‌المللی، معرفی پروژه‌های سرمایه‌پذیر اعضا و تلاش برای جلب و جذب سرمایه‌گذاری خارجی عمده فعالیت‌های فوق جنبه انتفاعی دارد بنابراین می‌تواند با همکاری اتحادیه سازمان‌دهی شده و در غالب یک شرکت به کار گروه‌های شکل گرفته در دل اتحادیه برون‌سپاری شود.

میاندار بخش خصوصی و دولت خواهیم شد

امیر حسین زمانی‌نیا – معاون امور بین‌الملل وزارت نفت

از ۶ سال پیش که به وزارت نفت پیوستم هر وقت بخش خصوصی برنامه‌ای داشت من با اشتیاق پذیرفتم، نه به این دلیل که وزارت نفت با بقیه سازمان‌ها فرق داشته باشد بلکه به این دلیل که شخصاً بر این باور هستم که پر قدرت شدن بخش خصوصی بسیار مهم است تا بتواند از پس مشکلاتی که دولتی‌ها قادر به حل آن نیستند بر آید. وزارت نفت خواهان مشارکت با بخش خصوصی است. انتخاب شعار صادرات قانون‌محور بدون رانت برای این همایش، بسته به اینکه از چه زاویه‌ای مورد نظر قرار گیرد می‌تواند خیلی شجاعانه باشد یا معانی دیگری داشته باشد. نمی‌دانم مگر الان کجای کار نفتی‌ها صادرات غیرقانونی و رانتی وجود دارد؟ به نظر می‌رسد لازم است یک گفت‌وگو میان شما و دولتی‌ها ایجاد شود. این گفت‌وگو باید وجود داشته باشد. بعضی از نبودن دیالوگ‌ها از ساختار و بعضی از تصمیمات اشتباه ناشی شده است. ممکن است مسائل ارزی و آسیب‌های آن به خاطر ساختار اقتصادی آن باشد. من در شرایط فعلی حاضر هستم که میاندار گفت‌وگوی اتحادیه با وزارت نفت باشم. ما نیز در سطح کلان وزارت نفت فکر نمی‌کنیم صادرات باید بی‌قانون و رانتی باشد. آمارهایی که در خصوص درآمد نشان می‌دهد از این حاکی نیست که سال ۹۷ سال سختی بوده باشد. من حدس می‌زنم هر چقدر که شرکت ملی نفت با مشکل مواجه است مشکلات خصوصی‌ها به همان نسبت باید کمتر شده باشد. تعاملات به خصوص با کشورهای همسایه که اکنون برای دولت انجام آن دشوار شده است باید برای بخش خصوصی فرصت‌های بیشتری را ایجاد کرده باشد. کشور صدمات زیادی

دو رویکرد عمده پیش

رو داریم، یکی انفعال و

ادامه روش‌های گذشته با

آینده‌ای مبهم و غیرقابل

پیش‌بینی که تجربه ثابت

کرده نتیجه خوبی به

همراه نخواهد داشت و

دیگری حرکت هوشمندانه

و مدبرانه بر پایه عقل و

تصمیم جمعی

دیده است و حتماً بخش خصوصی نیز صدمه دیده است اما ما در شرایط جنگی در حال زندگی هستیم حداقل بخش دولتی در یک شرایط جنگی است. اما من فکر می‌کنم فرصت‌های بیشتری برای تجارت فرآورده نفت، گاز و پتروشیمی برای بخش خصوصی به وجود آمده است بخشی از تجار و بخش خصوصی در سفر آینده محمد جواد ظریف وزیر امور خارجه به عراق او را همراهی خواهند کرد. در عراق فرصت‌های زیادی برای بخش خصوصی ایران وجود دارد. این جنگی نابرابر است اما به نظر می‌رسد طولانی‌تر از دفعه قبل نخواهد بود. تا جایی که به نفت مربوط است جنگ جنگ بازار نفت است. شرایط ما برای حفظ بازار شرایط آسانی نیست اما چیزی که ما را شگفت‌زده کرد این است که بازارهایی نیز در سایه وجود دارد که می‌شود از آن استفاده کرد.

روزی نیست که حداقل ۵-۶ خریدار نفت که به نظر جدی می‌رسند حداقل به من که کارم فروش نفت نیست مراجعه کنند تا جایی که به نفت مربوط است ما یک بازار سایه پیدا کردیم و بیشتر از این نیز نمی‌خواهم توضیح

اروپایی‌ها هنوز با مشکلات نفوذ امریکادر گیر هستند اما هنوز در اروپا کسی نگفته SPV غیر ممکن است. من فکر می‌کنم زمان اندکی تا به سرانجام رسیدن آن باقی مانده است.

ما در ایران منتظر آن ننشستیم و کار خودمان را پیش می‌بریم، SPV حلال مشکلات نخواهد بود اما در صورت رسیدن به نتیجه که من فکر می‌کنم قابل دستیابی است به بسط روابط تجاری ما بانه تنها اروپا بلکه با سایر شرکای تجاری کمک خواهد کرد.

سیاستگذاران صادراتی منسجم باشند

افروز بهرامی – مدیرعامل صندوق ضمانت صادرات

صادرات غیر نفتی نقشی مهم و حیاتی در توسعه اقتصادی کشور دارد، ضمن اینکه به توسعه اشتغال، کسب درآمد ارزی کمک می‌کند و موجب کاهش تاثیرپذیری اقتصاد کشور ما از تحولات سیاسی، اقتصادی جهانی ناشی از اقتصاد نفتی می‌شود. تحریم‌های ظالمانه اخیر در روابط بین‌المللی بانک‌ها خدشه وارد کرده و اقتصاد و تجارت کشور را تحت تاثیر قرار داده است. اما من اعتقاد دارم با هماهنگی و انسجامی که نهاد‌های متولی سیاست‌گذاری در حوزه‌های مالی، پولی، اقتصادی

بدهم چون در جنگ همه از اطلاعات همدیگر سوءاستفاده خواهند کرد. بطور کلی آنقدرها هم که به نظر می‌آید در شرایط بدی نیستیم. من بر این باور هستم که ما با تحریم با قدرت مقابله می‌کنیم و فکر می‌کنم در این زمینه موفق خواهیم شد به نظر می‌آید به خاطر تحریم و این موضوع که NIOC در لیست تحریمی قرار گرفته است، برای بخش خصوصی فرصت‌های بیشتری ایجاد شده باشد که به نظر می‌رسد فعالان این بخش هنوز این فرصت‌ها را کشف و پیگیری نکرده‌اند. شرکت‌های خصوصی باید «بروز بین‌الملل» خود را افزایش دهند. این به این معنا نیست که خصوصی‌ها خود را به شکلی عرضه کنند که احتمال قرار گرفتن آنها در لیست تحریمی به وجود بیاید اما به این معنا است که خصوصی‌ها به این مساله توجه کنند که اگر بازار سایه‌ای برای نفت خام وجود دارد، این بازار برای تجارت فرآورده نفت، گاز و پتروشیمی نیز موجود خواهد بود.

ترامپ خفیه‌ای الهی

در مورد فضای بین‌الملل، به نظر می‌رسد با توجه به اینکه اکنون مجلس در امریکا در دست دموکرات‌ها و سنادر دست جمهوری‌خواه‌ها است سرگرمی‌های داخلی آقای ترامپ افزایش پیدا کند. این بدین معنا نیست که سیاست خارجی او برای ما تسهیل می‌شود بلکه احتمالاً مثلاً کمتر می‌تواند در تویتر فعالیت داشته باشد و در مورد ایران توییت کند. خیلی‌ها اعتقاد دارند انتخاب آقای ترامپ از نظر اروپا و از نظر کشورهای در حال توسعه که مستقیماً با او درگیر نیستند، موهبت خفیه الهی بوده است به این معنا که قدرت امریکا را رو به افول برد. در اروپا نگاهی که همه سران کشورها که به ریاست جمهوری امریکا دارند فاقد احترام سابق است. آن نفوذ سیاسی که امریکا در دنیا اعمال می‌کرد و اروپا آن را پذیرفته بود رو به افول است. کسی به دونالد ترامپ آن طور که در شان رییس جمهوری است که به قول خودشان «رهبر جهان آزاد» باشد نگاه نمی‌کند. اروپا به این نتیجه رسیده است که لازم است مستقل تر باشد. در دنیا اکنون از یک تغییر زیربنایی از روابط امریکا و اروپا که در حال شکل‌گیری است صحبت می‌شود. تغییری که کشورهای در حال توسعه از چارچوب آن منتفع خواهند شد. درباره ساز و کار مالی، تماس‌ها هنوز روزانه پیگیری می‌شود،

صندوق ضمانت صادرات علاوه بر پوشش ریسک تجاری و سیاسی سبد متنوعی از محصولات دارد که در شرایط فعلی هم به کمک دولت و هم صادرکنندگان می‌آید

هستیم که خواسته ما به نتیجه برسد باید روشن، تعریف‌شده و مستدل پای آن بایستیم که ۱۰۰ در ۱۰۰ امکان پیشبرد و تصویب آن وجود دارد. وزارت نفت باید تکلیف خود را یک روز روشن کند، نمی‌شود شما فروشنده باشی و ناظر هم باشی. باید برای بحث رگولاتوری محکم ایستاد و آن را به سرانجام رساند. اتحادیه با کمک اتاق بازرگانی با ایستادن محکم می‌تواند نظرات را به کرسی بنشاند. پیگیری نقش‌ان جی‌او به صورت فعال ما را به موفقیت می‌رساند.

بحث ارز حاصل از صادرات نقطه نظرات مختلفی را شامل می‌شود که به نظر من قابل مذاکره و قابل حل است. در همین مدت کوتاهی که تغییرات و تحولات در این زمینه آغاز شده است اگر چه هزینه سنگینی پرداخت شده است اما بالاخره روند نشان می‌دهد پیگیری از سمت شما در اتحادیه به نتیجه منجر شد. مسئله اعلام نرخ ارز دستوری برای فروش ارز پتروشیمی‌ها نیز با همین روش تغییر کرد. ما اکنون در شرایط بسیار خطیری از منظر تحریم قرار گرفته‌ایم. امریکا تا جایی که بتواند تحریم را گسترده‌تر خواهد کرد اما به طور قطع صادرات نفت ما صفر نخواهد شد. من با ۳۲ سال

داشته باشند آثار زیان‌بار را به مراتب کاهش دهیم. به خصوص در حوزه صادرات نهادهای این حوزه اگر بتوانند انسجام بیشتری در تصمیم‌گیری‌ها داشته باشند خواهند توانست صدماتی که بخش خصوصی از این وضعیت برده و در این برنامه نیز به آن اشاره شده است کاهش دهند. عدم هماهنگی می‌تواند صدمات و لطمات جدی در سطح خرد و کلان به بخش خصوصی وارد کند. یکی از نگرانی‌های صادرکنندگان در هر نقطه از دنیا ریسک‌های سیاسی و تجاری است که صادرات را تحت تاثیر قرار می‌دهد و تحقق هر کدام ممکن است منجر به عدم وصول مطالبات و عدم وصول وجوه ناشی از صادرات شود. صندوق ضمانت صادرات این ریسک را پوشش داده و با پشتوانه حمایت دولتی مانند سایر هم‌تایان ما در دیگر کشورها، علاوه بر پوشش ریسک تجاری و سیاسی سبد متنوعی از محصولات دارد که در شرایط فعلی هم به کمک دولت و هم صادرکنندگان می‌آید.

بخش خصوصی در کنار فرصت ایجاد شده در مورد افزایش نرخ ارز که به توسعه صادرات کمک می‌کند تدابیری را نیز باید اتخاذ بکنند که تنوع در بازارها اهمیت زیادی داشته و همچنین بازارهای هدف صادراتی نیز باید گسترش یابد. برای بازاریابی و بازاریابی نیز صندوق ضمانت صادرات می‌تواند از اعضای اتحادیه حمایت بکند. اطلاعات عمومی و بعضاً محرمانه درباره خریداران معتبر اما ناشناخته در اختیار ما قرار دارد که می‌توانیم در اختیار صادرکنندگان قرار دهیم. قراردادهای صادراتی در شرایطی که دریافت اعتبار اسنادی بانکی دشوار شده است، این وضعیت کمک‌کننده خواهد بود. دریافت نقدی کم‌ریسک‌ترین روش است اما ما فرصت‌های صادراتی را به رقبایمان که در حال فروش اعتباری هستند واگذار می‌کنیم.

دیده شده است که برخی صادرکنندگان پتروشیمی تخفیف‌هایی را در برنامه‌ها لحاظ کرده است که به کاهش مبلغ فروش خالص منجر می‌شود. بهتر است این مزیت را در فروش اعتباری لحاظ کنید. صادرکنندگان حرفه‌ای در دنیا بدون دریافت بیمه اعتباری صادراتی صادرات را انجام نمی‌دهند اما در ایران فرهنگ بیمه‌ای ضعیف در ایران مانع از این مسئله شده است. به طور خاص برای صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی محصولی ویژه تحت عنوان «بیمه‌نامه کل گردش صادرات» وجود دارد که هم دوره انتظار خسارت کوتاه‌تر و هم فرانشیز کمتر و هم نرخ حق بیمه کمتری دارد. خیلی از شرکت‌های حوزه پتروشیمی به‌ویژه صادرکنندگان متانول از مشتریان اصلی ما هستند. در یک بیمه‌نامه برای یک سال کل محموله بیمه می‌شود. در شرایط فعلی ما می‌توانیم برای صادرکنندگان سپر دفاعی باشیم. همچنین با توجه به شرایط ویژه کشور اگر بخش خصوصی بخواهد نفت را خریداری کند ما می‌توانیم برای صادرات ضمانت‌نامه‌ها را به شرکت ملی نفت بدهیم.

اتحادیه با پیگیری به هدفش می‌رسد

منصور معظمی - عضو هیات نمایندگان اتاق تهران

در کشورهایی مثل ایران برای اینکه کاری به نتیجه برسد باید پررو، پیگیر و سمج بود و من خوشحالم که اتحادیه سومین خصوصیت که سمج بودن و پیگیر بودن را داراست. به نظرم حوزه صادرات به دست شما ما را نجات می‌دهد.

در حوزه بازرگانی برای ماندگاری درازمدت راهی جز رفتار سالم نیست. باید در کار صادرات اعتقاد و باور داشته باشیم و به آن درست عمل کنیم. در بحث بازرگانی بین‌الملل فرهنگ عامل بسیار مهمی است. لازم است خصوصیات فرهنگی و شبه‌فرهنگ را در بحث بین‌الملل گوش بدهیم.

انتخابات اتاق بازرگانی در پیش است. اگر قرار است پیشرو باشیم باید حرف برای گفتن داشته باشیم. باید از درون این تشکله‌ها حرف روشن و مستدل بیوریم که حرف متحدی باشد. اگر دنبال این

سابقه در صنعت نفت اطمینان دارم که ایران در هر شرایط امکان صادرات ۱ میلیون و ۵۰۰ هزار بشکه در روز نفت خام و میعانات را دارد. هر چند باید شرایط آن را فراهم کرد. زمانی می‌آمدند جزیره خارک و نفت را می‌بردند اما امروز باید تمهیدات دیگری اندیشیده شود. شرایط نباید به شکلی سخت شود که مدیران قدرت ریسک‌پذیری را از دست بدهند. با همه فشارها و سختی‌ها من آینده را روشن می‌بینم. ما اکنون به نوک سربالایی فشارها نزدیک هستیم و به نظر من آن را رد خواهیم کرد.

انتخاب شعار هوشمندانه توسعه صادرات

عبدالله هندبانی - معاون پیشگیری و کاهش تقاضای ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز

در فرمان مقام معظم رهبری در زمینه تشکیل ستاد مبارزه با قاچاق مواردی را مطرح کردند که چراغ راه ما است. واجب کردن تمام دستگاه‌هایی که می‌توانند در مبارزه با قاچاق موثر باشند در این اظهارات مورد تاکید قرار گرفته است. مادر یک جنگ مالی مدرن قرار گرفته‌ایم. این جنگ گلوله و بمب ندارد اما اثرات زیادی را بر ابعاد مختلف کشور ما دارد. شرایط ما بسیار متفاوت از قبل از تحریم است. امریکا امروز از تمام سفارتخانه‌هایش برای اینکه اجازه ندهد شرکت‌های ما با هیچ نقطه‌ای در جهان معامله کنند. باید بدانیم در این موقعیت نقش صادرکنندگان ما چقدر اهمیت دارد و شرکت‌کنندگان در این همایش در پازل مبارزه با تحریم و ارتقای سطح ارتباطات صادراتی مادر کشور می‌توانند چقدر اثرگذار باشند. ما انتظارمان از وضعیت فعلی و صادرکنندگان این است که بتوانیم فرآیند انجام صادرات را به صورت بسیار نظام‌مند، تسهیل‌شده و با سرعت برای همه‌ی آن دسته از افرادی که قابلیت کار در نظام مدون را دارند فراهم کنیم. من از شعار این همایش تشکر می‌کنم چرا که بسیار هوشمندانه انتخاب شده است. امروز یکی از واجبات اصلی کشور مادر کشورداری «توسعه صادرات» است. این در همه زمینه‌ها به‌ویژه در زمینه توانایی ما که حوزه نفت و گاز است باید مد نظر قرار گیرد.

حوزه رعایت قانون بخشی اهمیت کار این اتحادیه را به دنبال دارد.

بخشی از قاچاق در کشور ما از طریق مبادی رسمی است اما با اشکال مختلف خلاف اظهار، عدم

اظهار، سواستفاده و این موارد است. اگر ما نتوانیم فرآیندی اصولی و درست در صادرات جاری کنیم سواستفاده‌کنندگان از این شرایط به نفع خودشان استفاده می‌کنند. ما در ستاد روی ۳ نقطه تمرکز کردیم. رویکرد ما نیز پیشگیرانه است. ما تلاش می‌کنیم مسیر را به شکلی شفاف کنیم که صادرکنندگان دچار لغزش نشوند.

مهم‌ترین قاچاق در کشور ما اکنون قاچاق سوخت است. امروز بحث قاچاق سوخت با شیوه‌های مختلف در حال انجام است.

امروز صادراتی که بعضی اعضای اتحادیه انجام می‌دهند ممکن است برای دیگر اعضا نیز انگیزه سواستفاده ایجاد کند. این‌ها اختلافاتی تحریک‌کننده و اثرگذار است. در گذشته مسائل متفاوت بود که باعث شد برخی سواستفاده‌کننده از شرکت‌های ما موجب ورود خسارات معنوی و روانی برای این شرکت‌ها شود.

این‌ها باعث شد ما دست به اصلاح حوزه استانداردسازی بزنیم. فرآیند هنوز دقیقاً تعریف‌شده نیست و اکنون بخشی از کار من نامه‌نگاری به این منظور است که محصول

شرکت‌ها پشت درها نماند و راحت صادر شود.

تنها ۷ درصد کدهای صادر شده از سوی ستاد استفاده شده است. این یعنی ما یک بار یک محصول را داده و کد گرفته و سپس آن را رها کرده‌ایم. مگر پالایشگاه‌های ما به طور کلی چند کد در خروجی محصولات دارد؟ امروز در جمع ۳۱۲ واحدی که درخواست کرده‌اند بیش از ۳ هزار کد صادر شده است که تنها ۷ درصد آن‌ها استفاده شده است. موقعیت کشور ما نشان می‌دهد سهم اتحادیه می‌تواند افزایش پیدا کند. اتحادیه‌ها در دنیا قوانین را جا به جا می‌کنند. ما به دنبال این هستیم که در پروسه صادرات دخالت افراد را به حداقل برسانیم تا سیستم خود کنترل شود. اگر ستاد مرکزی بتواند مدیرعامل شرکت را به سطحی برساند که او اولین پیشگیری‌کننده از تخلفات باشد نیازی به نهاد کنترل‌کننده نیست. به حوزه مسئولیت‌تان در شرکت‌هایتان توجه کنید تا انحرافی ایجاد نشود که همه کار را تحت‌الشعاع قرار دهد. بین کدهای ارسال شده انطباق درستی وجود ندارد و لازم است به این مسئله توجه بیشتری شود. منطبق نبودن کد سامن و کد محصول مصداق قاچاق محسوب می‌شود. با موردی روبرو هستیم که شرکتی ۶۰ پرونده بررسی شده و بالای ۶۰ درصد دارای مشکل است. چطور باید بازنگری در چنین شرکتی را قانونی اعلام کرد؟ بعضی اوقات برای ما حیاتی است و امروز برای صادرکنندگان مافرصت است. نحوه استفاده و اتخاذ راهبرد مناسب به شما باز می‌گردد. این هم برای خود شما هم برای کشور مناسب است و هم به کسانی تودهنی می‌زنیم که به ایرانی بودن شک دارند.

شورای گفت‌وگو آماده دریافت پیشنهاد صادرکنندگان

محمدرضا پور ابراهیمی - رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی

اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی یکی از مجموعه‌های مهم و اثرگذار در ایران محسوب می‌شود. انتظار بر این است که بتوانیم متناسب با شرایطی که در صنعت شما است تصمیم‌گیری کنیم. نخستین نکته اقداماتی است که اخیراً اتاق بازرگانی ایران در رابطه با حل مشکلات صنایع پایین‌دستی که ادعا شده است یک سال و نیم کار کارشناسی شده است. این مطالب در شورای گفت‌وگو مطرح شده بود. ۲ جلسه از شورا به این موضوع اختصاص یافته بود. بخشی از موارد اصلی مورد نیاز با صنعت پایین‌دستی فرآورده‌های نفتی به حوزه دولت و بخشی با غیر از دولت مرتبط است. در جلساتی که در شورای گفت‌وگو برگزار شده و قرار شده است به اخذ تصمیم برسیم این مسئله بررسی شد که به چه روش منصفانه‌ای بتوانیم زنجیره تولید در اقتصاد کشور از مزیت‌هایی که به صورت ذاتی است در پایین‌دست نیز توزیع شود. ما از ناحیه مجلس به دنبال اجرای این رویکرد که تخصصی و عقلانی است باید باشیم. چیزی که در این مسیر ایجاد اشکال می‌کند تضاد منافی است که در مجموعه خود فعالان اقتصادی شکل می‌گیرد. در مصادیق دیگر نیز این موضوع وجود دارد، فعالانسی که از مجلس یا دولت مطالبه دارند مواردی را مطرح می‌کنند که بعضاً از ۲ نگاه متفاوت است. به عنوان مثال نرخ ارز در همین جمع اتاق بازرگانی برخی اعتقاد دارند نرخ باید آزاد شود اما در نگاه تولید هر گونه افزایش در این حوزه را افزایش بهای تمام‌شده می‌دانند. بخشی از چیزی که می‌تواند به عنوان توافق بین خود فعالان شکل بگیرد به جمع‌بندی رسیده و مبنای قرار گیرد. بخشی از مسائل در شورای گفت‌وگو مورد بحث قرار گرفته است. انتظار بر این است که ظرف چند جلسه آینده این بخش پیگیری شود. در این حوزه به جز توافقی که بین متولیان بخش خصوصی انجام گرفته باید قواعد دیگری تعریف شود. بررسی‌هایی که در رابطه بین بالادستی و پایین‌دستی در پالایشی انجام شده نشان می‌دهد مجموع تولیدی که اکنون انجام می‌دهیم یک سوم نیازی است که در حوزه پایین‌دستی باید به آن اختصاص دهیم. ظرفیت پایین‌دستی در فرآورده‌ها مورد پرسش نیز قرار گرفت که پاسخ‌ها نشان می‌داد بخش عمده‌ای زیر ظرفیت کار می‌کنند. این نشان می‌دهد بهای تمام‌شده در

امیدواریم که همایش شما منجر

به این شود که ۲ راهکار اصلاح

بخشنامه‌های دولت و دوم

اصلاح قوانین از طریق مجلس

به ما ارائه شود تا بتوانیم در

حوزه عمل مجموعه پایین‌دستی

تحول ایجاد کنیم

این بخش بالا است. اگر این اتفاق رقم خورده باشد بخشی از نیاز خوراک که اصلی‌ترین موضوع است به پیش‌بینی در زمان صدور مجوز بازمی‌گردد. من تصورم این است که در تامین خوراک برای واحدها دو مشکل دسترسی به خوراک و قیمت داریم این دو اصلی‌ترین مسائل صنایع پایین‌دستی پالایشی هستند. در این وضعیت حتی اگر قیمت خوراک را پایین نگاه داریم مکانیزم عرضه و تقاضا قیمت‌ها را از حالت تعادلی خارج می‌کند که اثرات آن را در حوزه بازار سرمایه ملاحظه می‌کنید. برای این قضیه باید کاری اساسی کرد. این مطالبه ما از شما است. نحوه تعادل بخشی به میزان عرضه و تقاضا در حوزه محصولات بالادستی باید مورد بازنگری قرار گیرد. امکان واردات با قیمت خاصی وجود دارد یک طرف ماجرا است و مسئله افزایش ظرفیت پالایشی یا تولید میعانات گازی نیز ماجرای دیگری است که هر کدام در وادی جداگانه‌ای قرار می‌گیرند. خروجی این بحث مولفه اصلی خواهد بود. مولفه دوم به حوزه قیمت‌گذاری باز می‌گردد. خیلی از شما به مکانیزم قیمت‌گذاری در بورس معترض بوده و به آن انتقاد جدی داشتید. اگر مبنای عملیات قیمت‌گذاری در بورس در این حوزه

بخواهد به شکل ضابطه‌مند اصلاح شود یکی از اقدامات تعریف یک جایگاه رگولاتوری است که بتواند در فرآیند تعادل بخشی به رفتاری که زنجیره را از ابتدا تا انتها مدیریت می‌کند، تصمیم‌گیر باشد. خلا این رگولاتور اکنون به وضوح حس شده و در حوزه فعالیت فرآورده نفتی به خوبی خود را نشان می‌دهد. البته طبیعتاً انتظار این است که این جایگاه با توجه به تمام نهادهای مختلف بتواند عمل کند. ما به جد دنبال ایجاد هستیم و منتظر داشتن پیشنهاد بخش خصوصی هستیم که در یک همکاری مشترک میان دولت، مجلس و فعالان بخش خصوصی آن را عملیاتی کنیم. مورد دیگر مطالبات شمادر خصوص برخی متغیرها مانند مالیات است. شرایطی که اکنون در کشور داریم به دلیل نیاز به ارز در کشور وضع مالیات بر صادرات را با چالش روبرو می‌کند. ما می‌خواهیم در کل صنایع کشور یک ارتباط مثبت در زنجیره تولید ایجاد کنیم که برای حوزه انرژی اولویت گذاشته شده است. پیشنهادها از سمت شما در ۲ موضوع قابل جمع‌بندی است. یکی از آن‌ها این است که پیشنهادها از سوی شورای گفت‌وگو برای تبدیل شدن به ابلاغیه به هیات دولت فرستاده شود. اکنون کمیته‌های تخصصی شورای گفت‌وگو در حال جلو بردن این موضوع است تا بتواند در هفته‌های پیش رو مصوبه خود را در خصوص این مسئله جمع‌بندی و ارائه کند. حداکثر تا یک ماه دیگر جمع‌بندی مادر خصوص «اصلاح مصوبه‌های دولت»، «ایجاد نهاد رگولاتوری»، و مجموعه‌ای از تصمیمات در حوزه ابزارهای قانونی انجام خواهیم داد. حالت دومی نیز که ما پیشنهاد کردیم تغییر قوانین و مقررات بوده است که ما برای آن اعلام آمادگی می‌کنیم. این طبیعتاً نیازمند کاری جامع در کل صنایع است. اگر بتواند به این شکل پیش برود این امکان وجود دارد که با استفاده از ابزار قانونی شرایطی را فراهم کنیم که کل صنایع پایین‌دستی در ایران حرکت کنند چرا که وضع امروزشان در ایران نگران‌کننده است. اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی در زمینه بررسی لزوم تغییر قوانین و مقررات اقدامات کارشناسی خوبی انجام داده است. ما امیدواریم که همایش شما منجر به این شود که ۲ راهکار اصلاح بخشنامه‌های دولت و دوم اصلاح قوانین از طریق مجلس به ما ارائه شود تا بتوانیم در حوزه عمل مجموعه پایین‌دستی تحول ایجاد کنیم. ما دغدغه شما را دغدغه مجموعه‌ای از فعالان اقتصادی می‌دانیم که برای کشور اهمیت زیادی دارد. دلیل اینکه ایران وارد براجام شد دغدغه‌مندی برای اقتصاد کشور بود.

ما از گردنه تحریم عبور می‌کنیم و به همین واسطه از اقدامات اخیر بانک مرکزی در مدیریت بازار ارز حمایت می‌کنیم.

بنگاه‌داری کار دولت نیست، وزارت انرژی می‌خواهیم

پدرام سلطانی - نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران

از زحمات هیئت مدیره و دبیر کل محترم اتحادیه، بابت تمام تلاش‌هایی که از سال گذشته تا امسال با پایداری در حل و پیگیری مسائل و مشکلات اعضای این حوزه مهم و محوری صادرات و تولید در کشور داشته‌اند، تشکر و قدردانی می‌کنم. من از آقای رفیعی‌فر سوال می‌کردم که در این سیزده همایشی که برگزار کرده‌ایم آیا توانسته‌ایم مقامی بالاتر از معاون وزیر را در همایش داشته باشیم؟ که ایشان فرمودند یک بار جناب آقای حسینی، وزیر وقت اقتصاد در دولت دهم، به این جا تشریف آورده‌اند. امروز که من به عنوان سخنان در خدمت شما هستم، شاید هیچ کدام از مسئولین دولتی در جلسه نیستند در حالی که مخاطبین بسیاری از نکاتی که من باید در این جا عنوان کنم، آن‌ها هستند. شاید باعث گله‌مندی و تاسف است که در گردهمایی سالانه بخشی که به شهادت آماری که

آقای دکتر هندیانی نشان دادند، ۲۳ درصد صادرات کشور را در کارنامه خود در مجموعه اعضای اتحادیه‌اش دارد، یک مقام ارشد دولت در آن حضور پیدا نمی‌کند. من فکر می‌کنم در کشور های دیگر برای ۲۳ درصد صادرات، حتی رئیس جمهور هم در گردهمایی‌ها حضور پیدا می‌کند و مسائل و مشکلات صادر کنندگان را گوش می‌کند. این نشانه‌ای است از مجموع نشانه‌های عدیده از کم‌توجهی و کم‌لطفی و کم‌باوری بخش دولتی نسبت به بخش خصوصی؛ و فاصله و شکاف بین گفته‌ها و عملکردها، گفته‌هایی از حمایت از بخش خصوصی و اهمیت این بخش و حمایت از صادرات. این همایش ۱۳ سال است که در حال برگزاری است و در اکثر این همایش‌ها من هم حضور داشته‌ام، مسائل و مشکلات ما تکرار در تکرار و تکرار است و به نتیجه‌ی مطلوب نمی‌رسیم. من دوست داشتم آقای دکتر هندیانی (معاون ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق) در این جا تشریف می‌داشتند. موقعی که داشتند می‌رفتند به ایشان عرض کردم که شما نسبت به اتحادیه و اعضای آن، کم‌لطفی کردید. من به عنوان یک نماینده بخش خصوصی علاقه‌مند بودم که در اصلاح قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز، طول عمر مبارزه با قاچاق کالا و ارز در این قانون نوشته شود، طول عمر مشخص و محدود و ماموریتی مشخص که ظرف ۳ تا ۵ سال به نتیجه برسند و بعد منحل شود.

تا زمانی که ما در کشور چنین دستگاه‌هایی مانند سازمان مبارزه با قاچاق و سازمان حمایت از مصرف‌کننده و تولیدکننده، و ستاد تعزیرات حکومتی، را داریم، تولید در این کشور پانمی‌گیرد. من امروز در سیزدهمین همایش اتحادیه، جمع را تنک تر می‌بینم. یادم هست در سال های نخست صندلی‌های پایین پر می‌شدند و بالا هم دوستان می‌نشستند. الان تقریبا نصف صندلی‌های این سالن پر است. عده‌ای از ما خسته هستیم، عده‌ای دل گیر هستند، عده‌ای کارشان را تعطیل کرده‌اند و عده‌ای دیگر انگیزه لازم را برای این که موضوعات را دنبال کنند ندارند. همه این موضوعات به این بر می‌گردد که نظام تصمیم‌گیری در کشور، نظامی درست و مبتنی بر توسعه نیست. همه به این اذعان می‌کنند که ما در شرایط کنونی دچار تحریم‌های بی سابقه‌ای هستیم؛ تحریم‌هایی که حتی بسیار سخت‌تر از تحریم‌های دوره قبل است. اما آن‌چه که به من به عنوان خدمتگذار اتاق، خدمت شما عرض می‌کنم، و آن‌چه که شما با گوشت و پوست و خون خود لمس می‌کنید این است که چیزی که بیشتر از هر چیز به توسعه تولید لطمه می‌زند، تصمیم‌گیری‌های خلق‌الساعه است. فرایند تصمیم‌گیری ما، مبتنی بر سازو کار اقتضای مدیریت بحران نیست. روش تصمیم‌گیری در کشور حتی برای شرایط عادی تعریف نشده است. کسی که در پی راه‌اندازی یک پنگاه است، کسی که می‌خواهد در حوزه مدیریت تحقیق و تحصیل کند، یکی از مهارت‌هایی که فرامی‌گیرد، مهارت حل مسئله است. من نشنیده‌ام که مسئولان در سطوح مختلف دولتی ما، مهارت حل مسئله را حتی برای شرایط عادی آموخته باشند. زمانی که شما وارد بحران می‌شوید، باید هنر‌مندی حل مسئله داشته باشید.

مسئولان به درد دل گوش کنند

برای حل یک مشکل در شرایط بحران می‌تواند چند روش تصمیم‌گیری وجود داشته باشد ولی در سطح حاکمیتی و دولتی آن تصمیمی باید گرفته شود که کم‌ترین تبعات را داشته باشد و آثار این تصمیم‌گیری در درازمدت، آثار لطمه‌زننده به اقتصاد کشور نباشد. در اقدامات خوبی که بانک مرکزی در ۳-۲ ماه اخیر در مورد کنترل تقاضا انجام داده است، متأسفانه به این بعد این اقدامات توجه نشده است که بالاخره جریان بازار ارز یعنی تقاضا و عرضه. ما تقاضا را تا جایی که توانستیم با کم کردن سرعت گردش پول، کنترل کردیم. کنترل بیش از این یا حتی در همین حد، طبیعتا تا پایان سال آثار رکودی خود را خواهد گذاشت. ولی آمار صادرات را در آذر و در ماه‌های آینده ببینید. این سیستمی که تصمیم گرفته علی‌رغم این که به شهادت آمار رسمی مرکز آمار، از آبان ماه سال گذشته تا آبان ماه امسال، تورم نقطه به نقطه کالاهای صادراتی، ۱۸.۵٪ بوده است. همین را در نرخ ارز آن زمان ضرب کنید و هزینه‌های مازادی که امروز برای جابجایی و نقل و انتقال

در کشورهای دیگر برای ۲۳ درصد صادرات، حتی رئیس جمهور هم در گردهمایی‌ها حضور پیدا می‌کند و مسائل و مشکلات صادرکنندگان را گوش می‌کند. این نشانه‌ای است از مجموع نشانه‌های عدیده از کم‌توجهی و کم‌لطفی و کم‌باوری بخش دولتی نسبت به بخش خصوصی

پول یک صادر کننده باید بپردازد و به هزینه‌های سه برابری و در بعضی از مسیرها بیشتر کرایه حمل اضافه کنید، کم و بیش به نرخ ارز فعلی می‌رسید. حدود ۱۱۰۰ تا ۱۲۰۰ تومان. آن وقت چگونه صادر کننده می‌تواند کالای خود را صادر کند و ارز خود را به سامانه نیما بفروشد؟

اتاق بازرگانی این مسائل و موضوعات را تا به حال بارها به مسئولین محترم بانک مرکزی گوشزد کرده است، که آن چیزی که در ماه‌های آینده می‌تواند برگ برنده شما باشد، و شما را از پیچ تند تحریم عبور دهد، که به قول آقای دکتر پورابراهیمی آمریکا و بدخواهان ایران متوجه شوند که آثار تحریم در ایران مدیریت شده است و بیش از این نمی‌تواند در اقتصاد تاثیر بگذارد، این است که طرف عرضه را بتوانید تقویت کنید. مسئولین محترم باید در این جا حضور پیدا می‌کردند و برای ۲۳٪ صادرات کشور به این درد دل های صادر کنندگان گوش می‌کردند و کمک می‌کردند که مشکل حل شود. ما به عنوان اتاق بازرگانی، تشکل تشکل‌ها، این موضوع را تقریبا همه روزه دنبال می‌کنیم و در این که این پیام را به گوش مسئولین محترم بانک مرکزی و سایر مسئولین برسانیم، کم نگذاشته‌ایم.

این که به آن‌ها عرض کنیم که برای تصمیم‌گیری، تبعات تصمیمات را در نظر بگیرید، وقتی باید تصمیمی گرفته شود، سازمان‌ها کنار هم بنشینند و آثار هر تصمیمی که قرار است گرفته شود را در ابعاد و در بخش‌های مختلف سازمان‌هایی که گرد هم آمده‌اند، با هم تحلیل بکنند.

تبعات سخت‌گیری در ثبت سفارش

یک مثال ساده در حوزه واردات، تصمیمی که دولت در پی مضایق ارزی و اتفاقاتی که افتاد، گرفت؛ این بود که ثبت سفارش‌ها را با سخت‌گیری بیش‌تری انجام دهد. اولین آثار این سخت‌گیری بیش‌تر، به وجود آمدن عدم شفافیت در تخصیص ارز بود، که الان می‌بینید که عده‌ای راهم به عنوان متخلف و شاید به علت ناآگاه بودن از این سیاست‌ها، در راهروهای دادگاه می‌برد و می‌آورد، یعنی جریان گرفتار شدن واردکنندگان از این جا آغاز شد. اتفاق دیگری که افتاده است این است که مواد اولیه کالاهای وارداتی در گمرک دیو شده است و به جهت سختی‌های ثبت سفارش و تخصیص ارز، در آن جا رسوب بالای کانتینر ایجاد شده است که البته بخشی از آن کم شده است. از طرفی سازمان بنادر تصمیم می‌گیرد که زمان متروکه کردن کالا را کاهش دهد، که معنایش این است که ثبت سفارش نمی‌تواند صورت بگیرد، ارز نمی‌تواند گرفته شود و کالاهم متروکه می‌شود. این، همان چرخه معیوب تصمیم‌گیری، و جزیره‌ای تصمیم‌گرفتن است و همین است که صادر کننده، واردکننده و تولید کننده، از فعالیت کردن در چنین شرایطی عاجز می‌شود. این‌ها جزو ایرادات اساسی است که متأسفانه توجه لازم در خصوص این موارد در کشور صورت نمی‌گیرد.

حیف و میل اموال عمومی

می‌خواهم آماری را از اهمیت بخش خصوصی نشان بدهم؛ این آمار را به نقل از بنده به هر مسئول محترمی که رسیدید عنوان کنید. این‌ها آمار داغی است که در ۳-۲ هفته اخیر در لایحه بودجه منتشر شده است. مجموع بودجه عمومی کشور ۴۷۰ هزار میلیارد تومان است. بودجه شرکت‌های دولتی قریب به ۱ میلیون و ۲۷۰ هزار میلیارد تومان هست یعنی سه برابر بودجه عمومی دولت. مجموعه‌ی دولت بزرگ و این شرکت‌های دولتی بابت این ۱ میلیون و ۲۷۰ هزار میلیارد تومان که در سال دارند، چقدر مالیات

می‌دهند؟ ۱۲ هزار میلیارد تومان، یعنی کم‌تر از یک درصد گردش مالی این شرکت‌ها. فرض کنیم بخش عمومی غیردولتی هم همین عدد را بدهد، که مجموعا می‌شود ۲۴ هزار میلیارد تومان، یا اگر دست بالا بگیریم ۳۰ هزار میلیارد تومان. مالیات حقوق و مالیات متفرقه نقل و انتقال و ارث و... حدود ۱۵ هزار میلیارد تومان است. مجموع این‌ها می‌شود ۴۵ هزار میلیارد تومان. معنای این ارقام این است که انواع و اقسام بخش خصوصی، تولید کننده، صادر کننده و صنفی و ... بیش از ۱۱۰ هزار میلیارد تومان از منابع دولت را تامین می‌کند. بهره‌وری بنگاه‌داری دولتی زیر ۱٪ است. معنای این ارقام این است که اگر در نظر بگیریم آن ۰.۸٪، ۲۵٪ سود این بنگاه‌ها است، سود بنگاه‌داری دولتی، در سال ۳.۲٪ است. آیا این، حیف و میل اموال عمومی نیست؟ این جاست که دولت باید به اهمیت و ارزش بخش خصوصی توجه بکند. در عین حال اندازه بخش خصوصی در اقتصاد کشور، ۵۰٪ است که البته می‌گفتند ۸۰٪ است اما ما محاسبه کرده‌ایم و به همین ۵۰٪ رسیده‌ایم. ۵۰٪ مربوط به بخش دولتی، تقریبا ۸٪ مالیات کشور، و اگر با بخش عمومی غیر دولتی در نظر بگیریم ۲۰-۱۶

مالیات کشور را پرداخت می‌کند. اگر مالیات متفرقه را کنار بگذاریم بخش خصوصی ٪۸۰–۷۰ مالیات کشور را پرداخت می‌کند. اگر مسئولین دولت ما به این مسئله توجه می‌کردند، مدیریت تمام این بنگاه‌ها راه البته نه به صورت جریان خصوصی سازی که در این چند سال وجود داشته است، واگذار می‌کردند، که دولت به کار خودش برسد و اقتصاد هم به این ترتیب بهتر خد.

بسته حمایتی

من می‌خواستم از آقای دکتر پورا براهیمی هم تشکری داشته باشم برای همکاری در بسته‌ای که ما در اتاق، با کمک تشکل‌ها طراحی کردیم، و اگر این اتفاق بتواند در اقتصاد کشور بیفتد، ظرفیت صادرات محصولات پایین‌دستی نفت و گاز و پتروشیمی و همین‌طور صنایع فلزی ما می‌تواند تا ۳ برابر افزایش پیدا کند. ۱ میلیون اشتغال در این بسته می‌تواند به وجود بیاید. این‌ها چالش‌های اقتصاد کشور ما هستند و باید به آن‌ها توجه شود. علی‌رغم مساعدت‌هایی که اعلام شد ما کار بسیار سختی داریم برای این که بتوانیم یک سازوکار و نظام منطقی را برای رقابت‌پذیر کردن صنایع پایین‌دستی، در قالب کاری که انجام شده است، جابیندازیم؛ و دلیل آن هم تضاد منافعی است که در خود دولت وجود دارد یعنی به‌طور مثال وزارت نفت با وزارت اقتصاد، تضاد منافع دارد. یا معاونت‌های مختلف وزارت صنایع با یکدیگر تضاد منافع دارند. ای کاش امروز بعد از گذشت ۶ سال از دولت آقای روحانی، وزیر ارجمند و پرتوان و لایق نفت، جناب آقای زنگنه، این جا تشریف می‌داشتند که خدمتشان عرض کنم که متأسفانه حکمرانی نفت و گاز در کشور ما، حکمرانی اشتباهی است. این که دولت در قالب وزارت نفت، بنگاه‌داری می‌کند و وزیر لایق نفت، زمانی اعلام می‌کرد که برای ما توجیهی ندارد که پالایشگاه تاسیس کنیم، به نفعمان است که نفت را بفروشیم، یا برایمان توجیهی ندارد که پتروشیمی تاسیس کنیم چون گاز را داریم گران‌تر به ترکیه می‌فروشیم. این جاست که تضاد منافع خودش را نشان می‌دهد. چگونه است که کشور‌های دیگر، پالایشگاه و پتروشیمی تاسیس می‌کنند و صنایع پایین‌دستی را تقویت می‌کنند. مگر سود فقط تفاضل جبری قیمت تمام شده ، با فروش است؟ اشتغال و توسعه بخش خصوصی و فناوری هم سود است. سود فقط این است که دولت جیب خود را با پول نفت پر کند و بعد اگر به دام تحریم بیفتیم چنین شود که اگر درآمدهای نفتی ما قدری کم شود، نرخ ارز سه برابر شود؟

راه سخت پیش روی خصوصی‌ها

دوستان عزیز من، راه بسیار سختی پیش پای بخش خصوصی برای توسعه وجود دارد. هنوز باور عمیق به توسعه بخش خصوصی در کشور به وجود نیامده است. صحبت‌هایی که آقای دکتر هندیانی کردند با کلماتی کاملاً مودبانه اما مملو از تهدید بخش خصوصی بود. اگر اقتصاد کشور معیوب است و ما رانت را در نرخ فرآورده نهاده‌ینه کرده‌ایم، مقصر آن بخش خصوصی نیست. کدام کشور در دنیا چنین ملاحظات سفت و سختی در صادرات، برای کنترل قاچاق دارد که ما داریم؟ فرمودند که من روزی ۸۰ تا ۱۰۰ نامه امضا می‌کنم؛ این مسئله مشکل تمام مدیران دولتی ماست. ماشین امضا! پس این کشور را چه کسی اداره می‌کند؟ فرمودند که رئیس ستاد مبارزه با قاچاق کالا، به جهت جلسه با چند استاندار و چند نماینده، در همایش حضور ندارند. آیا نظام اداره کشور باید این گونه باشد که هر روز چند استاندار و چند نماینده در خصوص قاچاق به رئیس ستاد مراجعه کنند؟ مسئولین زحمت‌کش دولتی ما، صبح تاشب در جلسه هستند. با جلسه نمی‌شود کشور را اداره کرد، باید فکر آزاد داشته باشید که در سطح ارشد بتوانید تصمیم بگیرید. باید هر جلسه‌ای که در آن می‌نشینید برای شما، اتفاق فکر باشد، نه چاره‌جویی برای حل مشکلات کوچک عملیاتی. این حرف‌ها را باید امروز، عریان‌تر از همیشه با دولت بز نیم. امروز و در شرایط تحریم، دولت و تمام دستگاه‌ها باید گوششان را باز کنند؛ اگر از این فرصت استفاده نکنید که راه را برای بخش خصوصی باز کنید، در هیچ زمان

متأسفانه حکمرانی نفت و گاز در کشور ما، حکمرانی اشتباهی است. این که دولت در قالب وزارت نفت، بنگاه‌داری می‌کند و وزیر لایق نفت، زمانی اعلام می‌کرد که برای ما توجیهی ندارد که پالایشگاه تاسیس کنیم، به نفعمان است که نفت را بفروشیم، یا برایمان توجیهی ندارد که پتروشیمی تاسیس کنیم چون گاز را داریم گران‌تر به ترکیه می‌فروشیم

دیگری این اتفاق نمی‌افتد. کلام آخر این است که

ما در این اصلاحات، وزارت نفت نمی‌خواهیم. یک وزارت انرژی می‌خواهیم و بنگاه‌هایی مثل شرکت ملی نفت و شرکت ملی گاز و امثال آن‌ها باید از آن وزارت منفک شوند. بنگاه داری کار دولت نیست. مادامی که نفت قرار است یک موضوع حاکمیتی بماند که من اعتقاد دارم خود این از عوامل عدم توسعه اقتصاد ماست، اما تا آن زمان شرکت ملی نفت هم یک بنگاه است و شرکت بخش خصوصی هم یک بنگاه است. هر وقت وزارت انرژی توانست مستقل از موضوع درآمد و مستقل از نگاه به خرید و فروش نفت و گاز، برای انرژی این کشور تصمیم بگیرد، آن روز ما می‌توانیم امیدوار باشیم که سربل توسعه قرار گرفته‌ایم.

شکاف بخشنامه‌ها را پر کنیم تا صادرات امن شود

مهدی شریفی نیک‌نفس – رئیس کمیسیون پتروشیمی اتحادیه‌صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران

در شرایط فعلی موضوع تحریم‌ها و مشکلاتی که برای صادرکنندگان ایجاد کرده است تاکنون بارها مورد اشاره قرار گرفته است. بیشتر از تحریم خارجی مشکلات داخلی و نیاز به عقلانیت در نگرش‌ها

و راهکارها برای ما دغدغه است. در وهله نخست در شرایط فعلی، اصلی که باید بیشتر به آن پرداخته شود موضوع بقا است. باید بتوانیم بازارها و مشتریانمان حفظ کنیم. از نظر تجارت و صادرات پتروشیمی هیچ کدام از مولفه‌های مورد نیاز توسعه به‌ویژه از منظر یک همگرایی اقتصادی که در کشور به آن احتیاج داریم وجود ندارند. در خوشبینانه‌ترین حالت حفظ حداکثری شرایط کنونی مورد نظر است. به عنوان یک پیش‌برنده بایدوضع جاری را با حمایت ذی‌نفعان که خود دولت و تولیدکنندگان و قانون‌گذاران و مابقی هستند جلو ببریم. با نگاه مسئولانه از گردنه سخت عبور کنیم. استراتژی بقا یکی از سیاست‌هاییست که در شرایط رکود باید به آن پرداخت. در این حوزه ما ۲ حوزه بنگاهی و ملی را بررسی کردیم. چرخه دمینگ در این زمینه اطلاعات مفیدی را به صادرکنندگان ارائه می‌دهد. ما در تحریم قبلی ۲۸ کانال مالی داشتیم که حالا به ۱۱ یا کمتر رسیده و عرصه را بر صادرکنندگان تنگ‌تر می‌کند. کشورهای همسایه ما سرمایه‌گذاری کلان در حوزه پتروشیمی داشته‌اند که ما از تکنولوژی جدید کمتر بهره برده‌ایم. همچنین نفت شیل امریکا نیز بازار ما را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در چند ماه گذشته هزینه حمل و نقل به شدت افزایش پیدا کرده است و در بعضی مواد پتروشیمی حاشیه سود به زیر یک درصد رسیده است توانمان را می‌گذاریم که با هزینه حمل بتوانیم حضور داشته باشیم که اکنون آن نیز مشکل دارد.

صادرات در نبود تضمین با ریسک بالا انجام می‌شود.

تحولات جهانی بازار پتروشیمی نشان می‌دهد که باید در استراتژی بازاریابی خود تجدید نظر کنیم. در حال حاضر شرکت ساییک عربستان در بازارهای سنتی ما حضوری قوی داشته و اعتبار اسنادی ۶ ماهه می‌دهد. ما پتروشیمی را به صندوق باننشستگی واگذار کرده‌ایم که باید حقوق بدهند و مجبور به فروش نقدی هستند. ما چطور می‌توانیم خط اعتباری ایجاد کنیم؟ باید نهادهایی مانند بانک توسعه صادرات به کمک صادرکنندگان بیایند. واحدهای الفینی امریکا ۱۲ میلیون تن ظرفیت جدید ایجاد کرده است که بازار سنتی ما را تحت الشعاع قرار می‌دهد. بازار اوره ما نیز به واسطه افزایش ظرفیت تولید در هند که یکی از بزرگ‌ترین بازارهای ما بوده است با تهدید روبرو است و ما باید برای آن دنبال بازارهای جایگزین باشیم. در ۲ مناقصه قبلی هند پاکت ایران را باز نکرده است که برای ما تهدید بزرگی است. اکنون برای ورود به پلیمری ترکیه تعرفه ۷.۵ درصدی گذاشته شده است این در حالی است که این تعرفه برای عربستان وجود ندارد. این می‌طلبد که وزارت امور خارجه دیپلماسی تجاری در پیش بگیرند. چرا ۴۰ الی ۵۰ محصول پتروشیمی ما در لیست معاف از تعرفه ترکیه قرار نمی‌گیرد؟ میانگین قیمت صادراتی پتروشیمی ما در قیاس با دیگر کشورها بسیار پایین است و ارزش افزوده در آن هنوز ایجاد نشده است. ما باید به سمت محصولات تکمیلی برسیم که هم اشتغال‌زا است و هم سرمایه کمتری احتیاج دارد. یکی از مشکلات عمده صنایع ما به ویژه در صادرات نبود رگولاتوری است که امیدواریم حاکمیت کشور در این زمینه عقلانیت را ایجاد کند. بحث انحصار در عرضه خوراک باید به آن پرداخته شود. در نبود رگولاتوری شرکت‌های ارائه دهنده یوتیلتی در شهرک‌های پتروشیمی قیمت برق را بالاتر از قیمت سراسری به فروش می‌رسانند که این باعث بالا رفتن قیمت تمام شده محصولات ما می‌شود. ما به جذب ۶۴ میلیارد دلار سرمایه خارجی احتیاج داریم، اگر مشکلات تحریم حل شود ظرفیت پتروشیمی ما به ۱۴۰ میلیون تن می‌رسد. باید به مدیران قدرت ریسک بدهیم. نبود ریسک‌پذیری یکی از مشکلاتی است که با آن دست و پنجه نرم می‌کنیم. باننشستگی

مدیران هم به معضلات اضافه کرده است. با کنار رفتن آن مدیر و کارشناس کارهای انجام شده توسط وی بایگانی می‌شود. باید تشکلات مشورتی ایجاد شود که شکاف بین بخشنامه‌ها و مقررات را از بین برده و مسیری امن برای صادرات کشور ایجاد کنیم.

لزوم حرکت از تسویه نقدی

حامد سلطان‌نژاد – مدیر عامل بورس کالا

ما در بورس کالا تمایل داریم که در جهت تسهیل صادرات، به صادرکنندگان گام برداریم. در همین جهت، من پیشنهادی را برای حرکت از سمت معاملات نقدی که نقاط ضعف را افزایش می‌دهد به سمت نوع دیگری از معاملات، مطرح می‌کنم. با توجه به شرایطی که صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی دارند و از نوسانات قیمت جهانی دچار مشکل شده‌اند به نظر می‌رسد شکلی از قراردادهای کشف پرمیوم خواهد توانست بخش مهمی از این مشکلات را حل کند. در واقع اگر خرید مواد اولیه‌ی صادرکنندگان بر مبنای قرارداد کشف پرمیوم صورت بگیرد، تولیدکننده می‌تواند برای فروش خود برنامه‌ریزی کند و ریسک را نیز پوشش دهد. حال اگر این قالب قابل اجرا برای قراردادهای صادراتی نیز باشد، علاوه بر پوشش ریسک، تامین مالی نیز وجود خواهد داشت و مشتری ثابت محصول از دست نمی‌رود. از منظر من مسائل و چالش‌های فعلی موجود با همکاری و همفکری در راستای کشف انواع نیازهای بازار صادراتی فرآورده‌های نفتی قابل حل خواهد بود، حتی مقوله رگولاتوری که مطالبه صادرکنندگان است نیز اگر با نظری واحد از سوی اتحادیه همراه باشد، قابل حل بوده و اتفاقا خود سندیکاها و خود اتحادیه می‌توانند در قالب رگولاتور عمل کنند.

بررسی دغدغه‌های مختلف صادرکنندگان فرآورده‌های نفتی

نیافتاده است.

در این جا، نائب رئیس اوپکس، با تقسیم موضوع ارز به بخش‌های مختلف؛ ابتدا از علی پناهی معاون عملیات بورس کالا در این خصوص طرح پرسش کرد که چطور می‌توان فرآیند بازگشت ارز را به یک فرایند اقتصادی صحیح تبدیل کرد؟

پناهی این پرسش را به این ترتیب پاسخ داد: «در مورد مسئله عرضه و تقاضا به هر حال بورس محل تلاقی عرضه و تقاضا است. از مرداد ماه قیمت پایه دچار تلاطم شد که مشکلاتی ایجاد می‌کرد اما خوشبختانه این بر اساس قیمت رایج ارز شد.»

او در ادامه عنوان کرد: «از طرفی عرضه‌کننده‌ها و تقاضا کنندگان به مقدار کافی هستند که دامپینگ ایجاد نشود. زمانی سقف قیمت‌ها بسته بود و اطلاعات غلطی می‌داد اما خوشبختانه با برداشته شدن سقف قیمت، قیمت معامله‌ی کشف شده به نظر ما به واقعیت نزدیک‌تر است. تلقی ما این است که اگر قیمتی که در بورس کالا کشف می‌شود در همین فرآیند شکل گیرد علامت مثبتی به بازار می‌دهد.»

پناهی در ادامه با تاکید بر اینکه اوپکس می‌تواند برای مدیریت طرف «عرضه» با بورس کالا وارد تعامل شود عنوان کرد: «وقتی تقاضا به حد کافی وجود دارد گذاشتن سقف قیمت موجب رانت می‌شود. احتمال اینکه قیمت تمام شده بالا رود وجود دارد اما این تقاضای واقعی در بازار است در نتیجه چه محصول چه مواد اولیه با توجه به قواعد بورس کالا باید بدون سقف باشد.»

مجری پنل در اینجا، تاجیک نماینده‌ی بانک مرکزی را خطاب پرسش بعدی خود قرار داد. باقریان از این نماینده پرسید: «نظر تان را در مورد اینکه به نرخ سنا خرید میکنیم و نیمایی

امسال بر خلاف ادوار گذشته که همواره با برگزاری ۲ پنل در همایش اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی همراه بود، مباحث در یک پنل خلاصه شد. اما ترکیب حاضران در این پنل به نحوی هوشمندانه انتخاب شده بود که مختصر و مفید تمامی مسائل کوتاه، میان و بلند مدت صادرکنندگان این حوزه در آن مطرح شد. در این پنل که احسان باقریان نائب رئیس اتحادیه ریاست آن را بر عهده داشت نمایندگانی از تمام نهادهای درگیر و تصمیم‌گیر در پروسه صادرات که ترکیب آن‌ها به ترتیب علی پناهی معاون عملیات بورس کالا، تاجیک از بانک مرکزی، محمود رضا افشاریان مدیر کل دفتر قاچاق فرآورده نفتی ستاد مبارزه با قاچاق، ناصر عاشوری دبیر کل انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های صنعت پالایش، صادق از گمرک بود، حضور داشتند.

در ابتدای پنلی که در جریان همایش اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی برگزار شد، احسان باقریان نائب رئیس این اتحادیه به عنوان مجری پنل اظهاراتی را در خصوص وضعیت کلی ایران مطرح کرد. او در این زمینه گفت: «شرایط کشور تحریمی است اما در رفتار بعضی مسئولان نیز خود تحریمی دیده می‌شود. این غیرت سرمایه‌گذار ایرانی است که دل در گرو وطن دارد که با پرداخت هزینه به فعالیت خود ادامه می‌دهد.»

باقریان در ادامه عنوان کرد: «موضوع بازگشت ارز دغدغه اصلی صادرکنندگان است. صادرکنندگان فرآورده مکلف به بازگردانی ارز صادراتی خود هستند. اعضا نیز با این موافق هستند اما بر این باور هستیم که رویه صحیح بازگشت ارز اتفاق

موضوع بازگشت ارز دغدغه اصلی صادرکنندگان است. صادرکنندگان فرآورده مکلف به بازگردانی ارز صادراتی خود هستند. اعضا نیز با این موافق هستند اما بر این باور هستیم که رویه صحیح بازگشت ارز اتفاق نیافتاده است

می‌فروشیم» چیست ؟

تاجیک نماینده بانک مرکزی در پاسخ به مجری پنل ابتدا ساز و کار تامین ارز «واردات» را تشریح کرد و در ادامه در مورد الزام به عرضه ارز به نرخ نیمایی گفت: «ما الزامی روی نرخ ارز بازگشتی نداریم. به هر حال بخش زیادی از پتروشیمی در اختیار دولت و امکاناتی است که دولت در اختیارشان گذاشته است و دولت تصمیم گرفته است در این بازه برای پتروشیمی‌ها و نه تمام آن‌ها، بازه‌ای را در نظر بگیرد. این مورد نیز برای پتروشیمی‌های خصولتی است و پتروشیمی‌های خصوصی می‌توانند در بازار به قیمت دیگری بفروشند. البته اگر مثلاً قیمت ۱۰ یا ۱۱ هزار تومان خریدار ندارد بحثی دیگر است.»

او در تشریح سیاست‌های بانک مرکزی و دلیل اتخاذ این سیاست‌ها گفت: «بانک مرکزی نمی‌تواند اجازه دهد ارز صادراتی که با سوبسید در اختیار بقیه قرار گرفته است صرف قاچاق کالا شود. ما ۴۰ میلیارد دلار سالانه صادرات داریم

عدم شفافیت در بازگشت ارز صادرات همیشه یکی از دغدغه‌های بانک مرکزی بوده است. اینکه تامین مالی کالای قاچاق چگونه است سوالی مهم است؟ غیر از این است که ارز صادراتی مادر اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد؟»

استاندارد مانع راه استفاده وارداتی از ارز صادراتی

اشاره نموده‌ی بانک مرکزی به اینکه عرضه ارز در نیما الزام نیست و صادرکنندگان می‌توانند از ارز خود برای «واردات» استفاده کنند، باعث شد مجری پنل، محمود رضا افشاریان مدیر کل دفتر پیشگیری از قاچاق فرآورده‌های نفتی را خطاب قرار داده و از او در مورد رویه "استانداردسازی" سوال کند که زمان بر بودن آن باعث شده است برخی واردکنندگان نتوانند به راحتی از گزینه‌ی استفاده از ارز صادراتی برای واردات استفاده کنند. مدیر کل دفتر پیشگیری از قاچاق فرآورده‌های نفتی ستاد مبارزه با قاچاق، در توضیح این پرسش باقریان، مسئله تعدد کدهای صادر شده برای

اتحادیه صادرکنندگان را مطرح کرده و عنوان کرد: «کنترل این کدها مشکل است و قاچاق نیز از چند طریق است.» او با تاکید بر اینکه تعداد کدها باید کاهش پیدا کند و دستور آمده است که نباید کد جدید بگیریم این وعده را داد که تا ماه آینده فرآیند جدید جایگزین شود و کسانی که از قبل درخواست دادند نیز به زودی زود کارشان انجام شود.

بالادستی‌ها چه می‌گویند

احسان باقریان پس از پایان صحبت‌های نماینده ستاد مبارزه با قاچاق، بحث را به سمت ناصر عاشوری دبیر کل انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های صنعت پالایش برده و از او پرسید: «آیا قبول دارید باید نرخ خوراک پالایشی و پتروشیمی اصلاح شود و به رویه‌های اقتصادی کمک کند؟» عاشوری البته تمرکز پاسخ خود را بیشتر بر تعاملات شرکت‌های پالایشی با اتحادیه برده و عنوان کرد: «ما در ماه گذشته برای اولین بار

کاهش ۱۰ درصدی قیمت در محصولات ویژه را ارائه دادیم تا بتوانیم چرخه را به حرکت در بیاوریم.

ما این آمادگی را داریم که در تصمیم‌گیری‌ها اتحادیه را مشارکت دهیم، حتی در کمیته‌های قیمت‌گذاری از شما دعوت کنیم و در جهت تحرک بیشتر بخش صادرات انرژی با هم همکاری بیشتری داشته باشیم. در مورد چگونگی بازگشت ارز باید دولت تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری کند.»

چالش تعیین ارزش قیمت

در ادامه پنلی که در جریان همایش اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی برگزار می‌شد، باقریان پرسشی دیگر را با صادق نماینده گمرک این بار در خصوص «مبنای تعیین ارزش قیمت» در گمرک و مطالبه اعضای اوپکس برای داشتن نقش در این فرآیند مطرح کرد.

صادق این پرسش را به این ترتیب پاسخ داد: «قانون امور گمرکی مبنای ارزش‌گذاری را قیمت عمده‌فروشی کالای صادراتی به‌اضافه هزینه حمل تا اولین مرز خروجی قلمداد کرده که با توجه به اینکه در سنوات قبلی قیمت‌گذاری بر اساس خواسته‌های صادرکنندگان انجام شده بود که مزایای صادراتی داشته یا تسهیلاتی اختصاص می‌داده و برخی از این در اختیار سازمان توسعه تجارت بوده، بعضی از صادرکنندگان تقاضای تعدیل قیمت داشتند.»

او در ادامه در مورد چرایی برخی مشکلات در این فرآیند توضیح داد: «نخستین معضل این بود که قیمت‌های داخلی بر اساس تورم ایجاد شده افزایش یافته بود اما مبنای ارز ۴۲۰۰ تومانی بود که با هماهنگی بانک مرکزی مبنای قیمت‌گذاری ارزش‌نیمایی کالا تعیین شد که قیمت‌ها به تعادل نسبی رسیده و جلساتی در دفتر تعیین‌ارزش با استعلام نظر اتحادیه‌ها و شرکت پخش قیمت‌ها به روز شده و متعادل می‌شود.»

صادق با اشاره به تفاوت میان صادرکنندگان نفتی و غیر نفتی در حال حاضر عنوان کرد:

«پیمان‌سپاری هر چند ممکن است ضرورتی است که اتخاذ شده که تعدیل می‌شود ولی در مورد صادرات غیرنفتی منجر به این شده که صادرکنندگان واقعی از چرخه وارد شده وافرادی تحت عنوان یک بار مصرف وارد شوند.»

او در پایان گفت: «ارزش‌گذاری در فرآورده‌های نفتی بسیار حائز اهمیت‌تر است. اعضای اتحادیه صادرکنندگان اگر احساس می‌کنند ارزش‌گذاری قیمت محصول آن‌ها دارای ارزش است می‌توانند به کمیته‌های تعیین ارزش مراجعه کنند تا فرآیند تجدید نظر شود.»

فرآورده‌ها باید به سمت آزادسازی رود. قیمت نفت سفید و نفت کوره را با توجه به اینکه درصد جزئی از مردم استفاده می‌کنند آزادسازی کنیم که بسیاری از مجاری تخلف از این دو کالا است. اگر بتوانیم مصوبه برای این‌ها بگیریم بسیاری از تخلف‌های ناخواسته جلوگیری خواهد شد

مجری پنل در این بخش از بحث، مسئله صادرکنندگانی را مورد پرسش قرار داد که برای مثال محصول خود را اسفند سال ۹۶ صادر کرده‌اند اما اظهار صادراتی آن مربوط به خرداد ۹۷ است و در نتیجه آن‌ها برای پیمان‌سپاری ارزی دچار چالش شده‌اند.

نماینده گمرک با تشریح اینکه نقش سازمان گمرک صرفاً ارسال داده‌های صادراتی به بانک مرکزی است عنوان کرد که این بانک تصمیم‌گیرنده در این خصوص است.

تاجیک نماینده بانک مرکزی در تشریح سیاست‌های آن‌ها در قبال چنین مواردی عنوان کرد: «این موارد ممکن است باشد که البته عکس آن نیز صادق است یعنی صادرات پارسال صورت گرفته اما ارز آن امسال دارد به دست صادرکننده می‌رسد. نکته دوم اینکه بانک مرکزی با صادرکنندگان به ویژه صادرکنندگان بزرگ تعامل خوبی دارد که از جمله این موارد مکاتبه می‌شود. جلساتی در حال برگزاری است و در صورتی که برای ما محرز شود که ارز طی روش‌های قانونی فروخته شده بانک مرکزی این رفع تعهد را لحاظ خواهد کرد. این در مورد صادرات ریالی نیز صدق می‌کند. صادرات ریالی تا ۱۶ مرداد داشتیم که بعد از آن دیگر مورد قبول بانک مرکزی نخواهد بود.»

اشاره نماینده بانک مرکزی به مسئله صادرات ریالی باعث شد مجری پنل موضوع زمانی که برای ابلاغیه در خصوص عدم معافیت صادرات ریالی مینا قرار می‌گیرد را نیز با او مطرح کند. او گفت که آیا با توجه به اینکه ۹۷/۵/۱۶ این مسئله ابلاغ شده اما ۹۷/۶/۱۸ ابلاغ شده است نباید تاریخ ابلاغ مد نظر باشد؟

نماینده بانک مرکزی در پاسخ به این پرسش عنوان کرد: «ما یک اصل کلی داشتیم که ۹۷/۱/۲۲ باید ارز صادرات به کشور بازگردد. به نظرم ۹۷/۵/۱۶ و ۹۷/۶/۱۸ به غیر از مواردی معدود دیگر شامل مورد خاصی نمی‌شود اما در

نهایت این موضوعی است که داریم روی آن بحث می‌کنیم که تالان نظر بانک مرکزی همان ۱۶ مرداد است چون اطلاع‌رسانی عمومی برای آن صورت گرفته است. اما موضوع به صورت صد در صد بسته نیست.»

پرمیوم‌های جدید بدون محدودیت

در ادامه پنل، مجری موضوع انتقاد به نحوه انتخاب قراردادهای پرمیوم را با علی پناهی نماینده بورس کالا مطرح کرد. پناهی با تایید مشکلاتی که در این زمینه وجود داشته است گفت: «ایجاد قرارداد پرمیوم جز الزامات شورای رقابت بود، مشکلی که داشت این بود که حجم قراردادی که انتخاب شده بود بالا بود و از ورود خریداران دیگر جلوگیری می‌کرد. اکنون به این جمع‌بندی رسیدیم که در قالب حجم‌های مختلف قابل انجام شد. ما کاملاً آمادگی داریم که اگر در مورد حجم نکته‌ای وجود دارد ما پذیرا باشیم. در صحبت‌های مدیرعامل بورس کالانیز این موضوع متمرکز بود.»

نماینده بورس کالا همچنین به اعضای اتحادیه اطمینان داد که درز اطلاعاتی از سمت بورس کالا در مورد خریداران خارجی قیر در رینگ صادراتی به وجود نخواهد آمد.

تجارت سالم در گرو شفاف‌سازی

طرح این پرسش از سوی احسان باقریان از نماینده ستاد مبارزه با قاچاق که «چه فضایی را برای تجارت سالم موثر می‌دانید؟» در ادامه‌ی نشست باعث شد محمودرضا افشاریان مسئله لزوم آزادسازی قیمت فرآورده‌های نفتی را پیش بکشد. او در این خصوص گفت: «فرآورده‌ها باید به سمت آزادسازی رود. قیمت نفت سفید و نفت کوره را با توجه به اینکه درصد جزئی از مردم استفاده می‌کنند آزادسازی کنیم که بسیاری از مجاری تخلف از این دو کالا است. اگر بتوانیم مصوبه برای این‌ها بگیریم بسیاری از تخلف‌های ناخواسته جلوگیری خواهد شد.»

شرکت‌های برتر اتحادیه تقدیر شدند

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی اوپکس در سیزدهمین همایش سالانه اتحادیه اوپکس از ۹ شرکت برتر عضو اتحادیه با اهدا لوح تقدیر و تندیس تقدیر به عمل آمد. در حاشیه برگزاری این همایش که با حضور معاونین وزیر، نمایندگان مجلس، روسای سازمان‌ها، جمعی از مدیران ارشد نفتی و اعضاء اتحادیه برگزار شد از ۹ شرکت برتر به انتخاب کمیسیون‌های تخصصی اتحادیه تقدیر به عمل آمد.

شرکت‌های روغن موتور قم، جهان موتور کویر، پترونیکان البرز، به عنوان شرکت‌های برگزیده کمیسیون فرآورده‌های روغنی، شرکت پتروشیمی زاگرس از کمیسیون پتروشیمی، رزپلیمر از کمیسیون پارافین، شرکت فراسکو عسلویه از کمیسیون سواپ، ترانزیت و بانکرینگ، شرکت‌های پالایش قیر کسری و پالایش حصار مهران از کمیسیون قیر و گروه بین‌المللی آذران از کمیسیون بازرگانان

بیانیه سیزدهمین همایش سالانه اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران

اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران به عنوان بزرگ ترین تشکل صادراتی بخش خصوصی در حوزه فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی با نگاه توسعه گرایانه به مقوله "صادرات فرآورده به جای خام فروشی"، همچون سربازی در صحنه تجارت بین المللی، با استعانت از پروردگار و به دور از هرگونه سیاست زدگی، شعار گویی و جناح بندی و پرهیز از هرگونه سهم خواهی منجر به رانت که از مصادیق بارز فساد در اقتصاد و مخرب توسعه صنعتی کشور و تجارت سالم محسوب می شود، مجدانه خواستار تحقق موارد زیر است:

۱. اهتمام ویژه به استقرار نظام رگولاتوری در صنعت نفت، گاز و پتروشیمی کشور با حمایت و نظارت همزمان بخش خصوصی و دولتی
۲. تلاش و تسریع در اجرای واقعی قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار
۳. حذف واقعی دخالت و تصدی گری دولت در اقتصاد و همچنین کاهش تسلط مالکیت و مدیریت دولتی بر فعالیت های اقتصادی کشور بر اساس مفاد صریح قانون اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی
۴. عدم دخالت دستگاه های دولتی در تعیین قیمت دستوری برای ارز و ایجاد شفافیت در عرضه

و تقاضا به عنوان مهم ترین ملاک تثبیت نرخ ارز
۵. کنترل دقیق رشد و تقویت واحد پولی و رسمی کشور و تلاش حداکثری جهت کاهش تورم و رکود اقتصادی
۶. حذف زمینه های ایجاد نااطمینانی، ناامیدی و افزایش قدرت ریسک در اقتصاد کشور از طریق ایجاد تعادل پایدار در عرضه و تقاضای نقدینگی در کشور
۷. رقابتی کردن اقتصاد با حذف انحصارات در اقتصاد کشور، حذف الزام قیمت گذاری در جهت یکسان سازی و واقعی کردن نرخ ارز، حذف یارانه های انرژی به ویژه در مصرف حامل های انرژی و تلاش جدی برای اجرای طرح های بهینه سازی انرژی در کشور
۸. مبارزه جدی، قانونمند و فراگیر با قاچاق کالا و ارز سازمان یافته
۹. مبارزه جدی و قانونمند با فساد از طریق شناسایی کلیه مقررات و دستورالعمل های اداری زمینه ساز برای شکل گیری فساد
۱۰. برقراری نظام سازمان یافته در تخصیص مواد اولیه به واحدهای تولیدی دارای شناسنامه بر اساس رقابت پذیری محصولات
۱۱. از بین بردن موانع سرمایه گذاری خارجی به معنای واقعی با پرهیز از هرگونه

بروکراسی اضافی
۱۲. اهتمام عاجل در جهت ایجاد تسهیلات بانکی، لجستیک، حمل و نقل بین المللی و جذب شرکت های کشتیرانی خارجی
۱۳. توانمندسازی تشکلهای تخصصی صادراتی از طریق تخصیص مشوق های صادراتی، مالی و حمل و نقل
۱۴. افزایش تعامل با بخش خصوصی در زمینه تصمیم سازی و تصمیم گیری در امور اجرایی کشور از طریق شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی، مرکز ملی رقابت و کمیسیون های تخصصی در سازمان توسعه تجارت ایران
انتظار داریم این خواسته ها که با نگاه به منافع ملی، با هدف حذف هرگونه رانت در لایه های پنهان و آشکار صنعت و تجارت و جلوگیری از افول اقتصادی کشور بیان شده است، در تصمیم سازی و تقویت بنیه بخش خصوصی مورد توجه ویژه قرار بگیرند.
امیدواریم ارکان نظام خواسته های فوق را با قید فوریت و بدون تقدم و تأخر مورد نظر قرار داده و زمینه ساز دلگرمی بخش خصوصی و ایجاد انگیزه برای اشتغال زایی و کارآفرینی در عرصه اقتصادی کشور شوند.

چرم رجال

تولید کننده انواع کیفهای چرمی
مناسب برای همایش و هدایای تبلیغاتی

تخفیف ویژه

برای اعضای محترم اتحادیه
صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران

تلفن دفتر مرکزی تهران:

۰۲۱) ۷۷ ۶۲ ۳۷ ۱۶
۰۲۱) ۷۷ ۶۲ ۰۳ ۹۱-۱

تلفن کارخانه:

۰۲۱) ۵۵ ۰۸ ۸۶ ۴۴

تلگرام

۰۹۱۰ ۷۶۸ ۴۴ ۹۲

@leatherrejal

بخش خصوصی در ارتباط با فرآورده‌های نفتی موفق عمل کرده است

**بهتر است بخش خصوصی
باهم یکی باشند و چند
کنسرسیوم را تشکیل
دهند و با این وجود این
کنسرسیوم توانایی مالی را
خواهد داشت تا در ارتباط با
نفت خام اقدام نماید**

گلناز پرتوی مهر - خبرنگار در صورتی که

حلقه تحریم های اقتصادی علیه ایران روز به روز تنگ ترمی شود، بی شک فعالیت های صادراتی بخش دولتی با محدودیت جدی رو به رو می شود و این در حالی است که به گفته کارشناسان اقتصادی اگر بخش خصوصی پا به این عرصه بگذارد روند صادرات فرآورده های نفتی می تواند با چالش کمتری رو به رو باشد.

بنابراین گزارش تا زمانی که دولت به بخش خصوصی واقعی به چشم رقیب می نگرد نمی توان شاهد قوت این بخش در اقتصاد کشور باشیم. دولت می تواند با استفاده از راهکارها و پتانسیل های قانونی به عنوان ابرار، نظارت و تصدی گری خود را بر بخش خصوصی واقعی افزایش و تسری دهد، تا با حمایت از این بخش زمینه توسعه و قدرت یافتن آن را فراهم کند.

بر اساس این گزارش با توجه به برگزاری سیزدهمین همایش سالانه اتحادیه صادر کنندگان نفت، گاز و پتروشیمی با شعار توسعه صادرات

و افرادی که خریدار فرآورده های نفتی ما هستند باید ریسک تحریم را بپذیرند به همین دلیل در این شرایط باید جذابیتی را ایجاد کنیم که می بایست با آزادی عمل و رقابت همراه باشد و صرفا نباید برای عده ی خاص باشد. خطیبی تصریح کرد: بر خلاف ضوابطی که وجود دارد به عقیده بنده در رقابت بایستی ضوابط را آسان تر در نظر بگیرند تا همه افرادی که از داخل و خارج از کشور تمایل دارند شرکت کنند تا یک رقابت سالمی شکل بگیرد اما، در مسایل مالی باید سخت گیری بیشتری اعمال کرد زیرا نفت و فرآورده های نفتی را می فروشیم تا منابع مالی بدست آید.

خوشبختانه بخش خصوصی در ارتباط با فرآورده های نفتی شاهد تجربیات خوبی است بطور مثال در شرایط تحریمی گذشته که مسئول فروش و وارد کننده بنزین نیز بودیم بخش خصوصی در واردات بنزین و صادرات فرآورده های نفتی کمک بسیاری کردند. در ارتباط با نفت خام به دلیل حجم بزرگ محموله ها، قیمت و ریسک بالای آن ممکن است افرادی از بخش خصوصی علی رغم علاقه نتوانند از عهده انجام کار بر آیند در این مرحله بهتر است بخش خصوصی باهم یکی باشند و چند کنسرسیوم را تشکیل دهند و با این وجود این کنسرسیوم توانایی مالی را خواهد داشت تا در ارتباط با فروش نفت خام اقدام نماید.

در ارتباط با فرآورده های نفتی نیز تجربیات روز به روز بیش تر می شود و در این باره با مشکلی مواجه نخواهیم بود و بیشتر مشکل در نفت خام است. بورس هم به کمک آمده است به شرطی که بورس نیز سخت گیری های بی مورد اعمال نکند و رقابت ها را محدود به افرادی خاص ننماید.

باید روندی تکاملی در بخش خصوصی همانطور که در فرآورده های نفتی خوب عمل شده است، در نفت خام نیز بوجود آید و یک بخش خصوصی توانمند که به صورت فردی و کنسرسیومی توان این کار را داشته باشند، ایجاد شود. یکی از دلایل عدم واگذاری این است که در بخش خصوصی توانایی لازم را نداریم و یک مقدار زمان بر است و باید سعی کرد آن را بوجود آوریم و دولت هم نباید بسیار حساس باشد.

برگزاری نمایشگاه بین المللی قیر

به خریداران خارجی جهت توسعه صادرات معرفی شده و تعاملات تجاری خود را شکل دادند. تعدادی از اعضای کمیسیون فرآورده های قیر اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران نیز در این نمایشگاه حضور داشتند. نفت پاسارگاد، نفت چی، قیر آکام، ساتراپ، عایق اصفهان، ایران ارتباط، قیران پخش، رهیار گستر نوین اعضای شرکت کننده در این نمایشگاه بودند.

ایزولاسیون و ماشین آلات وابسته ارائه داده و با ایجاد تعامل بین دست اندرکاران این حوزه و شرکتهای مشاور، پیمانکاران و کارفرمایان موجب ارتقای سطح کیفی و کمی صنایع مورد نظر می شود. این رویداد همچنین موجب ایجاد رقابت در تولید و ارتقای سطح کیفی محصولات شده و بهینه سازی مصرف انرژی را در حوزه صنایع مورد نظر ایجاد میکند. در این نمایشگاه، صادر کنندگان فعال در حوزه قیر، آسفالت، ایزولاسیون و ماشین آلات وابسته

دهمین دوره نمایشگاه بین المللی قیر، آسفالت، عایق ها، سیمان و بتن، تکنولوژی ها و ماشین آلات وابسته تهران در تاریخ ۲۳ الی ۲۶ بهمن ۹۷ در محل دائمی نمایشگاهها برگزار شد. نمایشگاه مزبور یک نمایشگاه بین المللی در حوزه قیر و آسفالت می باشد که افراد فعال در زمینه های تجهیزات و مهندسی شهری، ساختمانی، پل سازی، راه سازی و تونل سازی را برای تعاملات بیشتر دور هم جمع می کند. این نمایشگاه، آخرین دستاوردهای علمی و فنی خود را در حوزه صنایع قیر، آسفالت،

محسن دلاویز، مدیر عامل بهینه سازی مصرف سوخت:

تعطیلی برخی از پالایشگاه‌ها به نفع کشور است!

دوری از شیوه های منسوخ و سنتی بارگه هایی از جسارت، داشتن طبعی ریسک پذیر با تخصص و تبحر لازم از جمله شاخص هایی است که می تواند جایگاه مدیریتی را برای سکاندار یک مجموعه اقتصادی برانده سازد. شاید تسلط ویژگی های یک مدیر کاریزما در پروژه های اقتصادی علی الخصوص بخش انرژی که عنان در آمداری کشور را به خود گره زده است، بتواند تلنگری به جسم نیمه جان پروسه راهبری پروژه های نیمه کاره در امر اجرا و نظارت وارد کند؛ امری که تاکنون در محاق محافظه کاری ها و احتیاط های بیش از حد گم شده است. سازمان هایی که با القاب و عناوینی عریض و طویل بودجه های هنگفتی را به خود اختصاص می دهند بدون آنکه بعضا کارایی خاصی را ایفا کنند، می توانند با یک شوک مدیریتی و با نگاه از زاویه ای دیگر دچار یک پوست اندازی اساسی شوند.

شاید از بین برندهای موجود در بخش انرژی که در زیر مجموعه وزارت نفت فعالیت می کنند؛ «شرکت بهینه سازی مصرف سوخت» که از مدت ها پیش انتقادات زیادی را پیش چشم خود نظاره گر بود، بواسطه بازیگران اصلی اش خواهان جهت دهی ویژه ای به عملکرد خویش شده است تا این شرکت را وارد فاز

جدیدی از سیاست گذاری های اقتصاد کند.

مدیرعامل شرکت بهینه سازی مصرف سوخت که در اکثر رسانه ها از او به عنوان یک مدیر جوان در بدنه نفت یاد می کنند تا شاید شاخصه جوانی اش که زبان زد خاص و عام است درس عبرتی باشد برای دیگر مدیران سالخورده جهت دل کندن از میز ریاست! به زعم خودش در چندقدمی بازنشستگی قرار گرفته است؛ نه به خاطر کهولت سن بلکه به خاطر ورود زود هنگامش به عرصه کار و از سر گذراندن مسوولیت های کوتاه مدت از صندوق بازنشستگی، شستا، صندوق نفت گرفته تا سمت های دیگری چون سخنگوی سازمان انرژی اتمی و مدیرعاملی شرکت نفت خزر توانسته است کارنامه کاری ۲۰ ساله اش را پررنگ کند.

دلاویز در گفتگو با خبرنگار دنیای انرژی، پلان به پلان اقدامات و سیاست گذاری های جدید خود را در این شرکت توضیح می دهد. علاوه براین او زوایای دیگری از نظرات خود را در خصوص مسائل کلانی چون روال خصوصی سازی به خوبی بازگو می کند.

📌 پلان اول؛ تلف کردن ۵۸ میلیارد دلار انرژی

او مطلع کلامش را با روایتی از سوزاندن میلیون ها دلار آغاز می کند و اینگونه با تعجب و تاسف می گوید؛

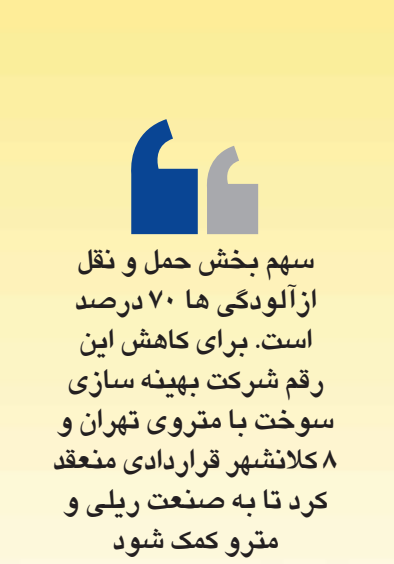
یکی از مسائل مهمی که در بخش انرژی به شدت دچار نوسان شده، مصرف عجیب و غریب سوخت است. در حال حاضر روزانه ۲۰۱ میلیون معادل بشکه نفت تلفات انرژی در بازار صورت می گیرد که این رقم در سال به ۵۸ میلیارد دلار می رسد.

هم اکنون نیمی از انرژی حین تبدیل سوخت فسیلی به الکتریکی در نیروگاه های حرارتی نابود می شود؛ این در حالی است که میانگین راندمان نیروگاه ها در سال گذشته ۳۷ درصد بوده است. مصرف انرژی در بخش حمل و نقل به ۳۰۴ میلیون معادل بشکه نفت و در بخش خانگی به عنوان بزرگترین مصرف کننده به ۳۸۵ میلیون معادل بشکه نفت در سال می رسد. این ارقام نشان دهنده عمق فاجعه ای است که در بخش انرژی صورت می گیرد.

در این خصوص با شهرداری مکاتباتی صورت گرفته و با نظام مهندسی نیز جلسه ای برگزار شده است تا مبحث ۱۹ مقررات ملی ساختمان را برای کاهش پرتی انرژی بتوان عملیاتی کرد. اگر این فرآیند با همکاری ارگان های مذکور و همچنین وزارت راه به نتیجه برسد می تواند انقلابی در کاهش مصرف ایجاد کند.

باتوجه به اینکه این میزان مصرف برای مصرف کنندگان عادی شده است و عمق فاجعه را پیش چشمان ترسیم نمی کند. بنابراین باید الگوی مصرف را با ریشه یابی فرهنگی اصلاح کرد، از این روی انتظار می رود باتوجه به ملی بودن موضوع همه در کاهش مصرف دخیل باشند.

در حال حاضر دویال توسعه و کنترل در صنعت کشور وجود دارد؛ موضوع توسعه پایدار به عنوان یکی از اساسی ترین مسائلی که طی یکی دو دهه اخیر مطرح شده در کشور به حاشیه رفته است؛ اصلی که باید به تامین نیازهای نسل امروز بدون بی توجهی و زبان رساندن به آیندگان بپردازد در

سهام بخش حمل و نقل از آلودگی ها ۷۰ درصد است. برای کاهش این رقم شرکت بهینه سازی سوخت با متروی تهران و ۸ کلانشهر قراردادی منعقد کرد تا به صنعت ریلی و مترو کمک شود

کشوری که دارای ذخایر و منابع غنی نفت و گاز است با اختلال مواجه شده است.

در این شرایط حداقل باید شدت مصرف را کنترل کرد این کار را می توان با سرمایه ای بسیار کمتر از آنچه حوزه توسعه می خواهد اجرایی کرد، برای این مهم با فرهنگ سازی می توان به اندازه ۲-۱ فاز پارس جنوبی صرفه جویی ایجاد کرد.

پرواضح است که صنعت نفت یکی از حوزه های انرژی بر است. پالایشگاه های گازی با راندمان ۳۰ درصدیکی از مصرف کنندگان عمده انرژی محسوب می شوند، با این تفاسیر اگر برخی از پالایشگاه های بنزین تعطیل شود، شاید از نظر آمار و ارقام مصرف انرژی به نفع کشور باشد!

📌 پلان دوم؛ ورود به فاز تغییر سیاست گذاری ها

او در واکنش به این جریان که یکی از بزرگترین معضلات مدیریتی در عدم ارائه آمار و شفاف سازی مدیران است که به این واسطه نیز متهم به سیاه نمایی می شوند می گوید؛

نبود آمار عملا در مصرف بهینه سازی مصرف سوخت را با یک ویرانه مواجه کرده است. در این خصوص باید اذعان کرد ماموریت های شرکت بهینه سازی سوخت به عنوان نهادی که ذیل

شرکت ملی نفت فعالیت می کند با این شرکت همخوانی ندارد. به عنوان مثال در حال حاضر نیمی از انرژی کشور در نیروگاه ها که با راندمان ۳۷ درصدی فعالیت می کنند تلف می شود. در شرایطی که زمام گاز به عنوان انرژی اولیه و خوراک نیروگاه ها در اختیار وزارت نفت است و عنان برق به عنوان کالای تولیدی در حیطه وزارت نیرو قرار گرفته است؛ هیچیک از دو نهاد مذکور اقدامی برای جلوگیری از پرتی انرژی انجام نمی دهند. حال آن که انرژی، حوزه تفکیک پذیری نیست با این وجود کاری نمی کنند! دلش چیست؟ آیا می توان آب، برق و گاز و... را از هم تفکیک کرد؟ باتوجه به موارد مذکور ضرورت ایجاد یک نهاد کلان سیاستگذاری در حوزه انرژی به شدت احساس می شود. به دنبال آن هستم تا «سازمان مصرف بهینه سازی انرژی» را به عنوان سازمانی مستقل زیر نظر رییس جمهور تاسیس کنم. باید اهمیت موضوع برای کشور جا بیفتد تا به عنوان یک دستگاه سیاست گذار کلان وارد عمل شود، مگر نه ادامه حیات و فعالیت یک سازمان ذیل نظر شرکت ملی نفت نتیجه آن شکل گیری وضعیت موجود است. بدین ترتیب با محقق شدن این امر از تصمیمات جزیره ای جلوگیری می شود تا سیاست گذاری کلانی در حوزه صورت بگیرد. کشور به وجود سازمانی به عنوان متولی مصرف انرژی نیاز مبرم دارد؛ چرا که شرکت بهینه سازی سوخت با یک بحران هویتی در ساختار نفت مواجه شده، تناقض ماموریتی برای کنترل مصرف سوخت با رویکرد تولید نفت کاملا یک تفرقه محسوس را ایجاد کرده است. بنابراین برای سیاست گذاری مناسب در سازمانی زیر لوای شرکت نفت نمی توان اقدام خاصی انجام داد، برای این کار به تصمیم گیری متمرکز در حوزه انرژی نیاز است. در این باب مذاکراتی با رئیس دفتر رئیس جمهور صورت گرفته است که با حمایت آن مقام مسؤول برای اخذ نظر کارشناسی درخواست بنده به رئیس سازمان اداری و استخدامی ارجاع داده شده است. پیگیری و تلاش های لازم در این خصوص صورت گرفته است و در حال حاضر منتظر پاسخ نهایی هستم.

📌پلان سوم؛ صرفه‌جویی ۶۰۰میلیون مترمکعبی گاز

او در بخش دیگری از سخنان خود به تصمیم جدیدی اشاره می‌کند که محقق شدن آن می‌تواند یک صرفه جویی عظیم در صنعت ایجاد کند؛

باتوجه‌به‌اینکه‌یکی از پرمصرف‌ترین و پرمعضل‌ترین بخش‌ها بحث استفاده از بخاری هاست؛ در این راستا به زودی یک میلیون بخاری هوشمند هرمتیکی به جای بخاری‌های سنتی جایگزین می‌شوند.

در حال حاضر بخاری‌های هوشمند راندمان بالای ۸۵درصد دارند اما راندمان بخاری سنتی تقریباً بین ۶۰-۵۰ درصد است؛ این در حالی است که مصرف خانگی گاز بیش از ۷۸ درصد است. در مدارس نیز باید ۴۰ درصد از بخاری‌های گاز-سوز باتوجه به مشکلاتی که دارند، هر چه زودتر تعویض شوند.

حال اگر یک میلیون بخاری هوشمند جایگزین شوند رقیمی بالغ بر ۶۰۰میلیون مترمکعب صرفه‌جویی گاز ای ایجاد خواهند کرد. در این راستا قرارداد تامین ۲۰۰هزار دستگاه بخاری هرمتیک هوشمند بازدهی بالا بهمن ماه سال جاری بین شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت و شرکت تولیدی صنعتی قطعه‌سازان شوکت امضا شد.براین اساس طی ۵-۴ سال آینده این رقم به یک میلیون بخاری خواهد رسید .

📌پلان چهارم؛ آمارهای فاجعه آمیز قاچاق بنزین

آنچه که دلاویز رابیش از هر عامل دیگری متاثر می‌کند ارقام نجومی قاچاق و جذابیت ایجاد شده برای قاچاقچیان است. او از زدونبندهای سیاسی موثر در این موضوع انتقاد می‌کند؛

انرژی در ایران در دسترس است ولی کنترلی بر مصرف آن صورت نمی‌گیرد. روزانه رقمی بین ۱۰ تا ۲۰ میلیون لیتر قاچاق بنزین صورت می‌گیرد هر چند امار دقیقی نمی‌توان ارائه داد، اما براساس ارقام موجود روزانه مبلغی در حدود ۲۰۰میلیارد تومان بنزین قاچاق می‌شود، این امر یک فاجعه‌است. تسعیر نرخ ارز از جمله عواملی است که قاچاق را تشدید می‌کند. وقتی یک اختلاف فاحش قیمتی ۱۵-۱۴ هزار تومانی در ارزش پول مانسبت به ارزی

تحت فشارهای متوالی بوده اند کمی شرایط را سخت می‌کند بنابراین اگر قرار باشد که نرخ تغییر کند باید به موازات آن در آمدنیز تغییر کند. این درحالی است که میزان مصرف بنزین باقیمت فعلی به اعتبار و بودجه ملی کشور خدشه وارد می‌کند.

دولت در حال حاضر برای هشت ماه ابتدایی سال جاری با احتساب ارز سنا ۱۸۸ میلیارد دلار و با ارز دولتی (۴۲۰۰) تومان، ۱۵.۳ میلیارد دلار یارانه بنزین و نفت گاز پرداخت کرده است، این رقم در سال با احتساب ارز سنا به ۲۸.۲ میلیارد دلار و با ارز دولتی به ۲۳ میلیارد دلار می‌رسد. با این تفاسیر آیا بودجه کشش پرداخت این میزان یارانه هنگفت را دارد؟ این درحالی است که هیچ کشور یارانه‌ای نمی‌تواند به توسعه دست یابد.

چین با ۱.۵ میلیارد نفر جمعیت، ۳۷ میلیارد دلار یارانه می‌دهد، اما ایران با ۸۰ میلیون نفر ۳۵ میلیارد دلار یارانه پرداخت می‌کند البته این آمار برای سال ۹۴ است. امسال به نظر می‌رسد با این میزان مصرف وضع خراب‌تر از گذشته باشد.

آقای زنگنه در خصوص بهینه سازی حرف خوبی زدند «همه چیز برد-برداست». هر چه میزان مصرف کاهش یابد آلودگی کم تر می شود و هزینه ها به صفر می رسد؛ این هم به نفع مردم است و هم دولت.

سهم بخش حمل و نقل از آلودگی ها ۷۰ درصد است. برای کاهش این رقم شرکت بهینه سازی سوخت با متروی تهران و ۸ کلانشهر قراردادی منعقد کرد تا به صنعت ریلی و مترو کمک شود. در بحث الودگی هوا باید سازمان استاندارد با سختگیری بحث بر چسب انرژی خودرو را جدی بگیرد، مماشات بس است!

زیربنای توسعه، فرهنگ و آموزش است، اما در این مسئله کم کاری شده است بانگاهی به تاریخ می‌توان گفت در برهه هایی سرآمد بوده ایم ولی اکنون وضعیت مناسبی برای کشور ترسیم نشده است. یکی از ملزومات حرکت در چارچوب خردگرایی کمک گرفتن از ریشه‌های فرهنگی است؛ در همین خصوص از صداو سیما می‌خواهیم تا با وجود محدودیت اعتباری در این خصوص به ما کمک

کند؛ می‌خواهیم به فضای مجازی ورود کنیم اما محدودیت مالی وجود دارد.

📌پلان پنجم؛ امضای یک قرارداد حیاتی

در شات های پایانی، مصاحبه با دلاویز به سمت و سوی مراودات این شرکت با صنعت ریلی حرکت می‌کند؛

یکی از اولویت‌های ما برای صرفه جویی بهتر در انرژی کمک به صنعت ریلی است که طرح توسعه حمل و نقل ریلی درونشهری برای انجام این مهم طرح خوب و بزرگی محسوب می‌شود.

تاکنون در حدود ۱۷ میلیارد دلار طرح در قالب ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید در شرکت بهینه سازی تعریف شده است که عمده آن‌ها از جمله نوسازی ناوگان خودروهای سنگین، جایگزینی تاکسی‌های فرسوده با نوع گاز سوز، توسعه حمل و نقل ریلی، استفاده از قوای محر که کم مصرف (سه استوانه‌ای)، جایگزینی اتوبوس‌های شهری فرسوده با نوع گاز سوز و همچنین توسعه مترو در کلانشهرهای کشور، همگی در بخش حمل و نقل با توجه به پتانسیل های بالای صرفه جویی انرژی در آن می‌باشند.

بر اساس مصوب ششورای اقتصاد قرارداد طرح توسعه حمل و نقل ریلی درونشهری در تهران و هشت کلانشهر به ارزش ۲۶ میلیارد دلار در سقف ۲۰۰۰ واگن در آبان ماه گذشته به امضا رسید. بر این اساس هزار واگن در تهران و هزار واگن دیگر در شهرستان به ناوگان حمل و نقل ریلی افزوده خواهد شد.

باز پرداخت سرمایه گذاری های صورت گرفته از پروژه هایی که قرارداد آن ها به تایید وزارت نفت رسیده و به بهره برداری برسند، متناسب با تعداد سفرهای اضافی از طریق واگن های جدید به میزان ۸/۹ سنت به ازای هر نفر-سفر، به صورت جمعی در تهران و کلانشهرها، حداکثر ۶/۲ میلیارد دلار که ۴۲/۱ میلیارد دلار آن به تهران و ۱۸/۱ میلیارد دلار آن به سایر شهرها اختصاص دارد و یا معادل ریالی آن باز پرداخت خواهد شد.

📌بخش خصوصی چشم انداز ثابتی برای ریسک پذیری در بخش سرمایه گذاری ندارند در این شرایط نمی توان انتظار جذب صنایع داشت

یکی از گزینه ها برای تامین سرمایه استفاده از ظرفیت بخش خصوصی است. بانگاهی به قوانین و سیاست اقتصادی کشور باید گفت ماهیت اصل ۴۴ بر اصل خصوصی سازی استوار بود ولی تنها چیزی که اتفاق نیفتاد همین امر بود و به نابسامانی شرایط دامن زد. به عنوان مثال صنعت پتروشیمی از نفت خارج شد و در حیطه اختیارات وزارت کار و وزارت دفاع قرار گرفت، چه اتفاقی افتاد؟ در این راستا شرکت های دولتی را خصولتی کردند؛ نهادهایی که مشخص نیست خصوصی هستند یا دولتی؟ به دلایل مختلف بخش خصوصی واقعی هرگز نتوانست ورود پیدا کند.

البته اقداماتی نیز برای بهبود شرایط در حال انجام است به عنوان مثال در حوزه پتروشیمی ادغام تاپیکو در هلدینگ خلیج فارس اتفاق خوبی است که می تواند وضع نابسمان موجود را تا حدی هدایت کند. بنگاه داری ادبیات خاص خود را دارد متاسفانه بنگاه های ما با دستورات دولتی مدیر عاملشان چیده می شود. در بخش خصوصی سازی انرژی عظیمی ایجاد شد ولی در واگذاری ها به انحراف انجامید.

بخش خصوصی چشم انداز ثابتی برای ریسک پذیری در بخش سرمایه گذاری ندارند در این شرایط نمی توان انتظار جذب بخش خصوصی را در صنایع داشت. از ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه مورد نیاز است اما این

پول در کشور وجود ندارد، دلیلی هم ندارد که همه این پول را از منابع داخلی تامین کرد.

جذب سرمایه گذار خارجی یک راهکار مناسب برای تامین این رقم سرمایه گذاری است، در سال گذشته سرمایه گذاری های خارجی به صورت اندک صورت گرفت، ضمن اینکه از ظرفیت های داخلی نیز خوب استفاده نشد.

پتانسیل های عظیمی در کشور وجود دارد که متاسفانه به خاطر دعوایهای سیاسی و عدم مدیریت درست این امر به قهقرا رفته است. این درحالی است که مدیران ما جسارت کمتری برای تصمیم گیری دارند و فساد مالی و اداری نیز در کشور وجود دارد.

یکی از گزینه ها برای تامین سرمایه استفاده از ظرفیت بخش خصوصی است. بانگاهی به قوانین و سیاست اقتصادی کشور باید گفت ماهیت اصل ۴۴ بر اصل خصوصی سازی استوار بود ولی تنها چیزی که اتفاق نیفتاد همین امر بود و به نابسامانی شرایط دامن زد. به عنوان مثال صنعت پتروشیمی از نفت خارج شد و در حیطه اختیارات وزارت کار و وزارت دفاع قرار گرفت، چه اتفاقی افتاد؟

در این راستا شرکت های دولتی را خصولتی کردند؛ نهادهایی که مشخص نیست خصوصی هستند یا دولتی؟ به دلایل مختلف بخش خصوصی واقعی هرگز نتوانست ورود پیدا کند.

البته اقداماتی نیز برای بهبود شرایط در حال انجام است به عنوان مثال در حوزه پتروشیمی ادغام تاپیکو در هلدینگ خلیج فارس اتفاق خوبی است که می تواند وضع نابسمان موجود را تا حدی هدایت کند. بنگاه داری ادبیات خاص خود را دارد متاسفانه بنگاه های ما با دستورات دولتی مدیر عاملشان چیده می شود. در بخش خصوصی سازی انرژی عظیمی ایجاد شد ولی در واگذاری ها به انحراف انجامید. بخش خصوصی چشم انداز ثابتی برای ریسک پذیری در بخش سرمایه گذاری ندارند در این شرایط نمی توان انتظار جذب بخش خصوصی را در صنایع داشت.

نشست ویژه کمیسیون شیمیایی و گاز اتحادیه اوپکس برگزار شد

اتحادیه در هفته پایانی بهمن ماه میزبان نمایندگان از استانداری استان مرکزی به همراه رئیس و اعضای هیئت مدیره اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران بود و در این نشست مشکلات تولید و صادرات شرکت های هیدروکربنی در محدوده استان مرکزی مورد بررسی قرار گرفت. به گزارش خبرنگار دنیای انرژی در این نشست "دکتر طاعتی" دبیر کمیسیون برنامه ریزی و هماهنگی و نظارت بر مبارزه با قاچاق کالا و ارز استان مرکزی با اشاره به اینکه مدیریت استانداری استان مرکزی با رویکردی مثبت در صدد هم اندیشی و رفع موانع و مشکلات

صادر کننده ها می باشد اظهار امیدواری کرد با اصلاح آیین نامه و با توجه به ظرفیت موجود در این استان بتوان به رشد و توسعه واحدهای تولیدی و صادراتی کشور و خصوصاً واحدهایی که در محدوده استان مرکزی فعالیت می کنند کمک نمود. در این جلسه پرسش و پاسخ، تعدادی از اعضای کمیسیون ضمن تشریح عملکرد ۱۵ ساله اعضای کمیسیون شیمیایی و گاز که اشتغالزایی برای حداقل ۱۵ هزار نفر را فراهم نموده است و سهم قابل توجه ارزی را با سود حداقلی تولید برای اقتصاد کشور داشته است خواهان رسیدگی به مشکلات عدیده این صنعت و هم اندیشی و هم

افزایی ویژه ستاد و وزارت نفت با واحدهای تولیدی سالم شدند. مشکلاتی همچون افزایش هزینه های حمل و نقل، تامین نامناسب خوراک، عدم توجه کارشناسان به مسائل فنی و تکنیکال این صنعت که باعث تعطیلی قابل توجه شرکت های تولید کننده و صادر کننده هیدروکربن شده است. در پایان این نشست، دبیر کمیسیون نظارت بر قاچاق کالا و ارز استان مرکزی درخواست کرد اتحادیه نمایندگان از کمیسیون شیمیایی و گاز را برای جلسات ماهیانه کمیسیون نظارت بر قاچاق کالا و ارز استان مرکزی معرفی نماید.

جمعیت باور

جمعیت بیداری، آگاهی و رشد

«باور» جمعیتی مردم نهاد فرهنگی، غیر دولتی و موسسه ای خیریه است. ما در جمعیت باور معتقدیم راه ساختن جامعه ای بهتر، از خودمان آغاز می شود. انتخاب ما، ایجاد تغییر در سبک زندگی از طریق تغییر در باورها و نگرش هايمان است و عامل شدن برای به وجود آوردن تغییرات در محیط پیرامون و جامعه ای که برای فرزندان این سرزمین به یادگار خواهیم گذاشت.

bavarngo
@bavarngo
www.bavarngo.org

این انتظار وجود دارد که کاراکاس در صدد ورود به بازارهای جدید نفتی از جمله چین، هند یا سایر کشورهای آسیایی مصرف کننده نفت خام باشد.

گردش ونزوئلا به سمت بازارهای نفت آسیا اگر چه می تواند تهدیدی برای کمتر شدن سهم ایران در این بازارها به ویژه در دوران تحریم باشد، اما آنطور که تحلیلگران بلومبرگ انتظار دارند این تهدید به احتمال زیاد عملیاتی نخواهد شد. بر اساس آخرین گزارش ها هند خرید نفت از ونزوئلا را افزایش داده و حالا تبدیل به بزرگترین خریدار نفت این کشور شده است اما به نظر می رسد مشکلاتی در زمینه انتقال پول نفت به دولت مادورو وجود داشته باشد. پیش از این دولت مادورو اعلام کرده بود حساب های نفتی خود را به گاز پروم بانک روسیه منتقل کرده است اما آخرین خبرهای منتشر شده نشان می دهد این بانک روسی حاضر به ارائه خدمات به ونزوئلا نشده است.

جنس تحریم های نفتی آمریکا علیه ونزوئلا شباهتی با تحریم های نفتی ایران ندارد و تمرکز آن بر فروش نفت به پالایشگران آمریکایی است و دولت ترامپ بر صفر کردن صادرات روزانه نفت خام ونزوئلا ندارد

این میزان صادرات به معنای کاهش ۹/۲ درصدی صادرات نفت خام ونزوئلا در مقایسه با مدت مشابه در ژانویه است.

تحریم های نفتی آمریکا اواخر ژانویه سال جاری میلادی رسماً از سمت وزارت خزانه داری آمریکا اعلام شد تا طبق آن، فروش نفت خام ونزوئلا به پالایشگران آمریکایی با محدودیت انتقال پول مواجه شود. تحلیلگران انتظار دارند در پی اعلام این محدودیت تازه، فروش روزانه حدود ۵۰۰ هزار بشکه نفت خام کاراکاس به پالایشگران آمریکایی عملاً متوقف شود.

تحریم های نفتی تازه آمریکا علیه شرکت ملی نفت ونزوئلا، شرایط سختی را برای دولت نیکلاس مادورو رقم خواهد زد. مادورو برای ایستادگی در مقابل خوان گوییدو، رئیس جمهور خودخوانده ونزوئلا، به درآمدهای نفتی نیاز دارد اما به نظر می رسد در راه کسب این درآمدها با مشکلات زیادی روبه رو باشد. با سد شدن راه فروش نفت ونزوئلا به پالایشگران آمریکایی به عنوان مشتریان نفتی عمده این کشور،

خریداران ایران پس از ماه مه شود.

با شدت گرفتن تنش های سیاسی در ونزوئلا، تحریم های نفتی آمریکانیز تبدیل به عاملی شده اند که از نگاه کارشناسان به آشفتگی های مدیریتی در صنعت نفت این کشور دامن زده و افت شدیدتر تولید را برای شرکت ملی نفت ونزوئلا رقم خواهند زد. تا پیش از وقایع سیاسی اخیر، تحلیلگران انتظار داشتند تولید روزانه نفت خام ونزوئلا در ۲۰۱۹ به حدود ۵۰۰ هزار بشکه (از حدود ۱/۱ میلیون بشکه فعلی) در روز برسد. حال این چشم انداز تقویت شده و کارشناسان عقیده دارند حتی اگر قدرت از مادورو به گوییدو منتقل شود، باز هم نمی توان بهبود سریع تولید نفت در ونزوئلا را انتظار داشت. در حال حاضر ۹ کشور اروپایی علاوه بر آمریکا از گوییدو اعلام حمایت کرده و از مادورو خواسته اند از قدرت کناره گیری کند. در این میان واشنگتن با اعمال محدودیت های جدید نفتی علیه شرکت ملی نفت ونزوئلا تلاش دارد حلقه محاصره مادورو را تنگ تر کند و با قطع درآمدهای نفتی او، انتقال قدرت به اپوزوسیون ونزوئلا را سرعت بخشد.

📌 صادرات نفت ونزوئلا در یک قدمی صفر شدن

به گزارش بلومبرگ، محدودیت های جدید آمریکا علیه شرکت ملی نفت ونزوئلا، می تواند به احتمال قوی منجر به توقف صادرات نفت خام این کشور به مشتریان شود. به گزارش این خبرگزاری، از زمان اعمال تحریم های آمریکا علیه شرکت ملی نفت ونزوئلا صادرات روزانه نفت خام این کشور آمریکای لاتین کاهش پیدا کرده و در نیمه نخست فوریه ۲۰۱۹ به ۱/۱۲ میلیون بشکه در روز رسیده است.

محدودیت های نفتی واشنگتن علیه کاراکاس چگونه بازار نفت را تحت تاثیر قرار خواهد داد؟

اثر پروانه ای تحریم های نفتی ونزوئلا بر ایران

سارا مالکی | خبرنگار حوزه نفت و انرژی

بحران اقتصادی ونزوئلا سرانجام شرایط سیاسی این کشور را نیز به تلاطم کشاند. با اعلام ریاست جمهوری از سمت خوان گوییدا به عنوان رهبر مخالفان نیکلاس مادورو و حمایت آمریکا از این رهبر ۳۵ ساله، نگاه ها بیش از هر زمان دیگری به تولید و عرضه نفت این کشور در شرایط بحرانی جدید دوخته شده است. تولید روزانه نفت در ونزوئلا تا پیش از اعمال تحریم های آمریکا به نصف سطح تولید در سال ۲۰۱۶ رسیده بود و حالا با تشدید تحریم های نفتی آمریکا علیه شرکت ملی نفت ونزوئلا، این کشور آماده می شود تا به علت عدم دسترسی به روان کننده هایی که از آمریکا وارد این کشور می شد، بیش از یک چهارم از ظرفیت تولید نفت خود را تعطیل کند. در کنار قطع دسترسی به این روان کننده ها، ناامنی هایی که تولید و ارسال نفت خام را در میادین نفتی ونزوئلا دشوار کرده است، دلیل دیگری برای کاهش تولید روزانه نفت ونزوئلا به شمار می رود. اما کاهش تولید ونزوئلا در حالی می تواند در کنار کاهش شدید تولیدات عربستان سعودی، به کمبود عرضه نفت خام در بازار جهانی دامن بزند که ممکن است عامل تحریم نفتی ونزوئلا تبدیل به اهرمی برای تمدید معافیت های نفتی

آمریکانیاز دارد تاقابلیت انتقال در خطوط لوله را پیدا کند در غیر این صورت حرکت دادن این نوع نفت بسیار غلیظ در لوله‌های انتقال کار بسیار دشواری خواهد بود. بر اساس آمارهای موجود، ونزوئلا در سال ۲۰۱۸ به طور متوسط روزانه ۹۰ هزار بشکه نفتای سنگین از آمریکا وارد کرده است. در رابطه با مورد نخست، «صادرات» نفت خام ونزوئلا ضربه خواهد خورد هر چند ممکن است شدت این ضربه با یافتن بازارهای جایگزین کمتر شود. اما مورد دوم «تولید» نفت در این کشور آسیب خواهد دید و اوضاع را از آنچه هست بدتر خواهد کرد. اتفاقی که همین حالا نیز یک چهارم تولید روزانه نفت خام در ونزوئلا را در معرض تهدید قرار داده است.

شدت گرفتن افت تولید نفت کاراکاس

بر اساس آخرین آمارهای منتشر شده از سمت اوپک به نقل از منابع ثانویه، تولید روزانه نفت خام ونزوئلا در آخرین ماه سال ۲۰۱۸، با افتی ۳۳ هزار

داشته است اما این جریان تادوماه آینده به طور کامل متوقف خواهد شد.

دیگر تفاوتی که تحریم‌های نفتی ونزوئلا با ایران دارد، این است که خرید نفت خام این کشور برای مشتریان غیر آمریکایی ممنوع نیست. با این حال تحلیل بلومبرگ نشان می‌دهد که احتمالاً در عمل، مشتریان، بانک‌ها، شرکت‌های حمل و نقل یا شرکت‌های بیمه‌ای بسیار کمی حاضر به معامله با شرکت ملی نفت ونزوئلا خواهند بود. این احتمال از آنجایی مطرح می‌شود که سود ناشی از تخفیف‌های ونزوئلا روی محموله‌های نفتی اش، برای پوشش ریسک دریافتان با تحریم‌های آمریکایی کافی نخواهد بود. بنابراین اگر چه فروش نفت ایران به تمام خریداران ممنوع است و ونزوئلا چنین محدودیتی ندارد، اما اثر این تفاوت برای دو کشور مشابه خواهد بود زیرا ریسک‌های فراوانی برای خریداران فراهم می‌کند.

شرکت‌های حمل و نقل بین‌المللی در این کشور که با PDVSA در ارتباط هستند نیز دچار توقف خواهد شد. بنابراین افت بیش از پیش تولید نفت در ونزوئلا و اثر آن بر شدت گرفتن رشد قیمت‌ها دور از انتظار نیست. در حال حاضر فعالان بازار نفت در کنار اشاره به توافق ۱/۲ میلیون بشکه‌ای اوپک برای کاهش تولید و روند مثبت مذاکرات تجاری چین و آمریکا، از ونزوئلا به عنوان یکی از عوامل اثرگذار بر کمبود عرضه و رشد قیمت‌ها نام می‌برند.

تفاوت‌ها و شباهت‌های تحریم نفتی ایران و ونزوئلا در تحریم‌های نفتی آمریکا علیه ونزوئلا که پردازش‌های مالی برای پرداخت پول نفت و عملاً خرید نفت این کشور را متوقف می‌کند بر خلاف تحریم‌های نفتی ایران، به خریداران نفت خام ونزوئلا معافیتی داده نشده است. این مهم‌ترین تفاوت تحریم‌های نفتی ونزوئلا با ایران است اما با این حال می‌تواند اثری مشابه با تحریم‌های نفتی ایران داشته باشد زیرا انتظار می‌رود علی‌رغم عدم اصرار آمریکا بر صفر کردن صادرات نفت خام ونزوئلا، این اتفاق خواهنداخواه برای این کشور بحران زده رقم بخورد.

بر اساس آمار وزارت اطلاعات انرژی آمریکا، ونزوئلا در سال گذشته میلادی به طور میانگین روزانه ۵۱۴ هزار بشکه نفت خام به ایالات متحده آمریکا صادر کرده است. این میزان در سه هفته نخست ژانویه ۲۰۱۹، به متوسط ۶۰۸ هزار بشکه در روز افزایش

داشته است اما این جریان تادوماه آینده به طور کامل متوقف خواهد شد.

دیگر تفاوتی که تحریم‌های نفتی ونزوئلا با ایران دارد، این است که خرید نفت خام این کشور برای مشتریان غیر آمریکایی ممنوع نیست. با این حال تحلیل بلومبرگ نشان می‌دهد که احتمالاً در عمل، مشتریان، بانک‌ها، شرکت‌های حمل و نقل یا شرکت‌های بیمه‌ای بسیار کمی حاضر به معامله با شرکت ملی نفت ونزوئلا خواهند بود. این احتمال از آنجایی مطرح می‌شود که سود ناشی از تخفیف‌های ونزوئلا روی محموله‌های نفتی اش، برای پوشش ریسک دریافتان با تحریم‌های آمریکایی کافی نخواهد بود. بنابراین اگر چه فروش نفت ایران به تمام خریداران ممنوع است و ونزوئلا چنین محدودیتی ندارد، اما اثر این تفاوت برای دو کشور مشابه خواهد بود زیرا ریسک‌های فراوانی برای خریداران فراهم می‌کند.

رابطه تحریم نفتی کاراکاس و حفظ سهم بازار تهران

با توجه به اینکه ونزوئلا برای فروش نفت به دیگر کشورها تحریم نشده است؛ نیکلاس مادورو که خود را رئیس‌جمهور رسمی ونزوئلا می‌داند، اعلام کرده مسیر صادرات نفت خام به آمریکا را به سمت کشورهای دیگر تغییر خواهد داد. جایگزین کردن چین به جای بازار آمریکا، ادعایی است که پس از هوگو چاوز، بارها از سمت مادورو مطرح شده است. این ادعا شاید در تئوری ممکن به نظر برسد، اما در شرایط فعلی باید دید آیا چین حاضر است به قیمت خرید نفت بیشتر از ونزوئلا، خود را درگیر نارضایتی آمریکا کند یا خیر. چین و آمریکا در حال حاضر در حال گفتگو برای پایان دادن به جنگ تجاری هستند و بعید به نظر می‌رسد چین به هر دلیلی، برای برهم خوردن روند مذاکرات تمایل داشته باشد.

از طرفی پایبندی پکن به تحریم‌های نفتی آمریکا علیه ایران نشان‌دهنده این موضوع است که احتمالاً چین برای خرید نفت بیشتر از ونزوئلا در شرایط تحریم نفتی این کشور، تمایل چندانی از خود نشان ندهد. نمونه‌اش آنکه چین اگر چه با بازگشت

فعالان بازار نفت در کنار اشاره به توافق ۱/۲ میلیون بشکه‌ای اوپک برای کاهش تولید و روند مثبت مذاکرات تجاری چین و آمریکا، از ونزوئلا به عنوان یکی از عوامل اثرگذار بر کمبود عرضه و رشد قیمت‌ها نام می‌برند

تحریم‌های نفتی آمریکا علیه ایران خرید نفت کشورمان را قطع نکرد، اما سطح واردات نفت از ایران را به شکل محسوسی کاهش داد. در حال حاضر نیز بزرگ‌ترین مشتری نفت خام ایران، با استفاده از معافیت‌های نفتی دولت ترامپ، روزانه حدود ۳۶۰ هزار بشکه نفت خام از ایران وارد می‌کند که به مراتب کمتر از سطح واردات این کشور در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ است. این موضوع می‌تواند خطر از دست رفتن سهم بازار ایران بر اثر ورود نفت ونزوئلا به این کشور را کاهش دهد.

به این ترتیب با توجه به اینکه افت تولید و کاهش صادرات دو نتیجه محتمل تحریم‌های نفتی آمریکا علیه کاراکاس است، کارشناسان عقیده دارن ممکن است آمریکا برای بر هم نخوردن تعادل بازار مجبور به تمدید معافیت‌های نفتی مشتریان نفت خام ایران شود. دونالد ترامپ به خوبی علاقه خود به نفت ارزان را نشان داده است و در شرایط فعلی که کاهش عرضه ونزوئلا در کنار کاهش شدید تولیدات عربستان می‌تواند کمبودی جدی برای بازار نفت رقم بزند، احتمالاً تمدید معافیت‌های شش ماهه خریداران نفت خام ایران، راه‌حلی منطقی برای جلوگیری از رشد بیش از پیش قیمت‌ها در ماه‌های آینده خواهد بود.

مصائبی برای صادرات قیر

مقصد، دنبال محصول نهایی ارزان تر باشد.

این در حالیست که با وجود نظارت سازمان بنادر و کشتیرانی، به دلیل کمبود کانتینر، دریافت کانتینر در بندرعباس خود به معضلی دیگر تبدیل شده و گاهاً برای دریافت کانتینر، می‌بایست حقوق خارج از عرف و بدون ضابطه‌ای پرداخت شود.

با فعالتر شدن رقبای سنتی ایران در یونان، پرتقال، سنگاپور و دیگر کشورها و جنگ اندازی به سهم بازار ایران به خصوص در آفریقا و آسیای جنوب شرقی، لازم است تاساز و کارهای داخلی متناسب با شرایط تحریمی بهبود و ترمیم یابد.

با وجود همه موارد فوق الذکر، کماکان، راه برای صادرات به طور کامل مسدود نشده و پیشنهاد می‌گردد، دولت محترم، حداقل برای تامین کسری بودجه سال آینده کشور، با تسهیل فرآیندها، جلوگیری از وضع قوانین خلق الساعه، درک بهتر از شرایط جدید و آشتی با بخش خصوصی، تلاش نماید تا در شرایط فعلی جنگ اقتصادی، صادرکنندگان حداقل به دنبال راهکارهای جدید در خارج از کشور باشند تا آنکه تمام انرژی و وقت خود را صرف حل مشکلات روزانه در داخل کشور نمایند.

نمایشگاه انرژی کیش برگزار شد

اتحادیه اوپکس در نمایشگاه انرژی کیش

پانزدهمین نمایشگاه بین‌المللی انرژی کیش با هدف معرفی آخرین فرصت‌ها و ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری و سرمایه‌پذیری و دستاوردهای سازندگان و تولیدکنندگان نفت، گاز، پتروشیمی، آب و برق و انرژی‌های نو، با حضور نمایندگان ۱۱ کشور اروپایی و آسیایی، در جزیره کیش برگزار شد.

در پانزدهمین نمایشگاه بین‌المللی انرژی کیش، نمایندگانی از کشورهای جمهوری اسلامی ایران، بلژیک، چین، ایتالیا، ژاپن، انگلستان، جمهوری چک، هلند، امارات متحده عربی، روسیه، کره جنوبی و آمریکا در فضای نمایشگاهی به وسعت ۱۸ هزار مترمربع آخرین دستاوردها و فن‌آوری‌های مرتبط با صنایع نفت، گاز، پالایش، پتروشیمی، برق و انرژی نو را ارائه کردند.

غرفه اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران در طول برگزاری نمایشگاه میزبان مدیران عامل، کارشناسان و بازرگانان حوزه انرژی بود و در تمامی جلسات به معرفی اتحادیه و توضیحاتی درباره عملکرد اتحادیه و اعضا و همچنین نحوه عضویت در اتحادیه داده شد.

در طول ۴ روز برگزاری نمایشگاه غرفه اتحادیه میزبان آقای دکتر امیری خامکانی نائب رئیس کمیسیون انرژی مجلس، خانم سکینه الماسی نماینده مجلس شورای اسلامی، آقای خوانساری رئیس اتاق بازرگانی تهران، دکتر پدیدار نائب رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی تهران، آقای دیده‌ور مدیرعامل شرکت ارکان گاز و عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران، آقای خیامیان رئیس هیئت‌مدیره انجمن استعنا، دکتر عاشوری دبیر کل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پالایش نفت و همچنین مدیران ارشد شرکت ملی نفت ایران، شرکت پالایش و پخش، شرکت ملی گاز، مدیران

منطقه ویژه اقتصادی پارس و کارشناسان سازمان‌های حاضر در این دوره از نمایشگاه بود.

در طی برگزاری نمایشگاه آقای صرامی عضو هیئت‌مدیره دیدارهایی با شرکت‌های سون سنس از کشور هند، فالکن اینسترومیشن از بلژیک، حفاری شمال، نفت فلات قاره، مهندسی توسعه نفت، گسترش انرژی پاسارگاد، بیمه پارسیان و ملت، لوله‌سازی اهواز، سندیکای صنعت برق، پایانه‌های نفتی ایران، پترو کالا پاسارگاد کیش، انجمن استعنا، شرکت ملی نفت ایران و صراف‌فراز اعتماد در غرفه اتحادیه داشتند.

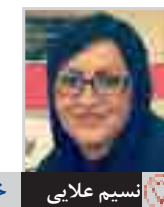
در حاشیه برگزاری پانزدهمین نمایشگاه بین‌المللی انرژی کیش، سه نشست تخصصی با محورهای سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی و مدل همکاری شرکت‌های کوچک و متوسط داخلی و خارجی و نشست تسهیلات ویژه به شرکت‌کننده‌های دانش‌بنیان حوزه انرژی با ریاست دکتر پدیدار و نشست روز سوم با عنوان تجزیه و تحلیل اقتصاد جهان و ایران و ارائه استراتژی راهبردی مناطق آزاد با حضور سازندگان، صنعتگران و شرکت‌های دانش‌بنیان ایرانی برگزار شد.

معرفی الگوی توسعه اقتصادی چین، سخنرانی تنی چند از مدعوین در خصوص راهبردهای پژوهشی حضور بخش خصوصی در حوزه انرژی، حضور کارشناسان بانک توسعه و مذاکره با شرکت‌های دانش‌بنیان بخش خصوصی و ارائه تسهیلات و تحلیل جامع و کامل اقتصاد ایران و جهان و سرانجام اقتصاد ایران در سال آینده از جمله مهم‌ترین مباحث سه نشست یادشده می‌باشد. وزارت نفت، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران، شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز ایران، شرکت ملی صنایع پتروشیمی، شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران، اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران، انجمن سازندگان تجهیزات صنعت نفت ایران، سندیکای صنعت برق ایران از مهم‌ترین حامیان برگزاری پانزدهمین نمایشگاه بین‌المللی انرژی کیش بودند.

جریان فروش طلای سیاه ایران چگونه است؟

سرنوشت صادرات نفت

خبرنگار نفت و انرژی

بیش از سه ماه از شروع تحریم‌های آمریکا علیه صادرات نفت ایران می‌گذرد. تحریم‌های نفتی از اوایل نوامبر ۲۰۱۸ مصادف با نیمه‌های آبان ماه آغاز شد. هرچند آمریکا در بازه شش ماه بین خروج از برجام و شروع تحریم‌ها بارها اعلام کرده بود که صفر کردن صادرات نفت ایران نشانه گرفته است، اما همزمان با آغاز تحریم‌ها ۸ کشور خریدار نفت را از تحریم‌ها معاف کرد. هند، کره جنوبی، ژاپن، ترکیه، تایوان، یونان و ایتالیا کشورهایی بودند که از تحریم خرید نفت مدت ۶ ماه معاف شدند. در واقع بر اساس تحریم‌های دولت ترامپ هیچ کشور یا شرکتی خارج از اجازه خرید نفت از ایران را ندارد و اگر از دستورالعمل‌های دولت ترامپ سرپیچی کند، مشمول تحریم‌های آمریکا خواهد شد. در این میان تحریم‌های دیگری از جمله تحریم بیمه نفتکش‌هایی که حامل نفت ایران هستند و همچنین تحریم‌های مبادلات مالی مشکلات را افزایش داده و خرید نفت از ایران را بادشواری‌هایی مواجه کرده است. به طوریکه برخی کشورهای معاف شده طی سه ماه ابتدایی شروع تحریم‌ها به دلیل مشکلات بیمه‌ای و انتقال پول نتوانستند از ایران نفت خریداری کنند. برآوردهای مختلفی از میزان صادرات نفت ایران می‌شود، اما مجموع آنها نشان می‌دهد در اولین ماه اعمال تحریم‌ها، فروش نفت ایران کاهش قابل توجهی داشته است. اما بعد از آن میزان صادرات را با شیب ملایمی افزایش یافته و پیش‌بینی می‌شود تا پایان موعد ۶ ماهه معافیت از تحریم‌ها در سطح بیش از یک میلیون بشکه در روز باقی بماند. در حال حاضر تصمیم ترامپ بعد از پایان موعد شش ماهه معافیت‌ها یکی از بزرگترین ابهامات بازار جهانی نفت است. در واقع ممکن است معافیت‌ها مجدداً تمدید شود یا اینکه کاملاً لغو شده و آمریکا هدف صفر کردن صادرات نفت ایران را دنبال کند. اما سناریوی سومی که در این میان مطرح است، تمدید معافیت‌ها به شکل محدودتر است، به این شکل که احتمال دارد برخی از ۸ کشور معاف شده از تحریم از این لیست حذف شوند و برای برخی دیگر نیز

جواز خرید نفت به شکل محدودتری صادر شود.

📉 سقوط صادرات نفت به کف ۴۰ ساله

آنطور که میس گزارش می‌دهد، در نوامبر یعنی

اولین ماه شروع تحریم‌های نفتی ایران میزان

صادرات نفت به حدود ۷۷۲ هزار بشکه در روز

کاهش یافته که کمترین میزان از سال ۱۹۷۹

یعنی سالی که انقلاب اسلامی رخ داده، رسیده

است. میس تاکید می‌کند که این مقدار جدا از

میزان نفتی است که در این ماه ایران به ذخایر خود

در بندر دالیان ارسال کرده. ایران با شروع تحریم‌ها

مخازنی برای ذخیره نفت در دالیان چین اجاره

کرده و هر ماه محموله‌هایی را برای ذخیره‌سازی

به این بندر ارسال می‌کند. میس میزان نفت ذخیره

شده ایران در این ذخایر را در ماه نوامبر حدود ۲۴۰

هزار بشکه در روز برآورد کرده است.

بخش مهمی از کاهش صادرات نفت ایران در ماه

نوامبر به دلیل محدودیت‌هایی است که دیگر

تحریم‌های آمریکا(بیمه نفتکش‌ها و مبادلات

مالی) علیه ایران ایجاد کرده و بخشی نیز تحت

تاثیر ابهامات معافیت‌های اعطایی دولت ترامپ

بوده است. دولت ترامپ بر خلاف دور قبلی

تحریم‌ها، برای برخی کشور‌های معاف شده مقدار

خرید خود را متوقف کرده است. ترکیه، ژاپن و

کره جنوبی نیز در ماه نوامبر هیچ محموله‌ای از

ایران وارد نکرده‌اند. بنابراین در اولین ماه اعمال

تحریم‌ها تنها سه کشور چین، هند و یونان خریدار

نفت ایران بوده‌اند.

در ماه دسامبر صادرات نفت ایران قدری افزایش

یافته و به ۹۰۸ هزار بشکه در روز رسیده است. در

این ماه ایران هیچ نفتی برای ذخیره‌سازی در بندر

دالیان چین ارسال نکرده است. در دسامبر نیز

تنها سه کشور خریدار نفت ایران بوده‌اند، تفاوت

در آنجا است که چین نفت بیشتری و حدود ۵۰۰

هزار بشکه نفت از ایران وارد کرده که نسبت به

نوامبر رشد ۳۰درصدی را نشان می‌دهد. هند در

این ماه حدود ۳۰۰ هزار بشکه و نزدیک به سطح

نوامبر به خرید نفت از ایران ادامه داده است. یونان

اما واردات خود را متوقف کرده است و در عوض

ترکیه در دسامبر برای اولین بار بعد از تحریم‌ها

خرید نفت از ایران از سر گرفته و روزانه حدود ۵۸

هزار بشکه نفت وارد کرده است.

در ماه ژانویه، علاوه بر سه کشور خریدار نفت ایران

در دسامبر، کره جوبی نیز واردات نفت از ایران را

آغاز کرد. این کشور در ژانویه اولین محموله‌های

میعانات‌گازی خود را بعد از توقف ۴ ماهه وارد

کرد. این کشور دو محموله میعانات گازی از ایران

خریداری کرده که در ماه دسامبر بارگیری شده و

برآورد می‌شود میانگین واردات این کشور از ایران

در ژانویه به ۷۰ هزار بشکه در روز رسیده باشد.

ژاپن اما واردات نفت از ایران را به دلیل مشکلات

بیمه نفتکش‌ها و مبادلات مالی با تاخیر بیشتری

آغاز کرده است، این کشور اولین محموله خود را

که حدود ۲میلیون بشکه در روز است در ماه ژانویه

بارگیری کرد، این محموله نیمه اول فوریه در این

کشور تخلیه شد.

اما موضوع قابل توجه در صادرات نفت ایران، قطع

خرید نفت کشور‌های اروپایی است. پیش از خروج

آمریکا از برجام، ایتالیا، فرانسه، هلند و یونان و

لهستان، ۵خریدار اصلی نفت ایران در اروپا بودند.

این کشور‌ها در مجموع بیش از ۵۰۰ هزار بشکه در

روز از ایران نفت وارد می‌کردند، با وجود اینکه به دو

کشور ایتالیا و یونان معافیت از تحریم برای تداوم

خرید نفت از ایران اعطا شده، اما به نظر می‌رسد

شرکت‌های اروپایی قصد ندارند در دوران تحریم‌ها

مشتری نفت ایران باشند. ایتالیا بعد از اجرای برجام

هیچ محموله‌ای از ایران خریداری نکرده، در حالی

که این کشور در سال ۲۰۱۷ روزانه خریدار ۲۰۰

هزار بشکه از نفت ایران بوده است. یونان نیز در ماه

نوامبر یعنی اولین ماه اعمال تحریم‌ها تنها یک

محموله یک میلیون بشکه‌ای یعنی روزی ۳۲ هزار

بشکه از ایران وارد کرده است.

قطع خرید نفت شرکت‌های اروپایی در حالی است

که اتحادیه اروپا خود بزرگترین حامی برجام بوده

و برای حفظ توافق هسته‌ای ایران و غرب در مقابل

سیاست‌های دولت ترامپ ایستادگی کرده است.

آنها همچنین اخیرا راهکاری برای تداوم مبادلات

مالی شرکت‌های اروپایی با ایران تهیه کرده‌اند. با

این حال آنطور که میس تاکید می‌کند، به نظر

می‌رسد این راهکار بسیار دیر هنگام ایجاد شده

و حداقل نمی‌تواند زمینه‌ای برای از سرگیری

صادرات نفت ایران به قاره سبز ایجاد کند. در

واقع به نظر می‌رسد مجازات‌های آمریکا برای

شرکت‌های اروپایی که از تحریم‌ها تخطی کرده‌اند

آنقدر سنگین است که آنها به راحتی از منافع ناشی

از خرید نفت از ایران چشم‌پوشی کرده‌اند.

📈 برآوردها از آینده

عدم خرید نفت اروپا از ایران از زمان اعمال

تحریم‌ها، این گمانه را تقویت کرده که با پایان

مهلت ۶ماهه معافیت از تحریم خرید نفت ایران

در ۵ماه مه، کشور‌های اروپایی از لیست کشور‌های

معاف از تحریم‌ها حذف شوند؛ تایوان دیگر کشوری

است که احتمالا از این لیست خط بخورد. در واقع

به نظر می‌رسد کشور‌های آسیایی چین، هند،

ژاپن و کره جنوبی و همچنین ترکیه، ۵ خریدار

نفت ایران در ۶ماه دوم اعمال تحریم‌ها باقی بمانند.

همچنین ممکن است که آمریکا به این کشور‌ها

دستور دهد که در این دور خرید نفت از ایران را

محدودتر کنند. با این حال تصمیمات دولت ترامپ

تا حدود زیادی به وضعیت بازار نفت بستگی خواهد

داشت از سوی دیگر تسهیل شدن مبادلات مالی

ایران و اروپا با به کار افتادن SPV ممکن است به

تسهیل جریان صادرات نفت ایران کمک کند.

📊 بازار چه می‌گوید؟

قیمت نفت و به دنبال آن نرخ خرده‌فروشی بنزین

در آمریکا برای ترامپ اهمیت بسیاری دارد. به گفته

کارشناسان یکی از دلایل مهم اعطای معافیت برای

خرید نفت ایران در نوامبر، رشد کم‌سابقه قیمت

نفت بوده است. قیمت نفت به دلایل مختلفی که

مهمترین آن نگرانی از اظهارات آمریکا مبنی بر

صفر کردن صادرات نفت ایران بود، در ۹ ماه ابتدای

سال رشد شدیدی را تجربه کرد و اوایل اکتبر یعنی

حدود یک ماه پیش از شروع تحریم‌ها به بیش از ۸۶

دلار بر بشکه رسید. به تبع رشد قیمت نفت، نرخ

خرده‌فروشی بنزین در آمریکا نیز افزایش یافته و

به بیشترین سطح ظرف سه سال رسیده بود. این

موضوع نه تنها اعتراض متحدان آمریکا از جمله

هند، ژاپن و کره جنوبی را از تحریم‌های آمریکا

علیه ایران به دنبال داشت، بلکه موجب افزایش

نارضایتی از عملکرد ترامپ در جامعه آمریکا نیز

شده بود.

در حال حاضر نیز گفته می‌شود که تمدید معافیت

در ماه مه سال جاری میلادی تا حدود زیادی به

قیمت نفت در آن زمان بستگی دارد. نفت در سه

ماه پایانی ۲۰۱۸ به دلیل معافیت از تحریم خرید

نفت ایران، کاهش رشد اقتصاد جهانی، افزایش

عرضه نفت آمریکا و اوپک حدود ۴۰ درصدا فت

قیمت را تجربه کرد. با این حال از اواخر سال ۲۰۱۸

قیمت‌ها مجددا در مسیر افزایشی قرار گرفته

است. عواملی چون مذاکرات آمریکا و چین برای

حل اختلافات تجاری و اجرای توافق نفتی اوپک

و متحدانش برای کاهش تولید از مهمترین عوامل

رشد قیمت‌ها محسوب می‌شود. اما در هفته‌های

اخیر تشدید بحران داخلی ونزوئلا و تحریم صنعت

نفت این کشور توسط آمریکا رخ داده و این موضوع

به تداوم رشد قیمت‌ها کمک کرده است. آنطور

که فارن پالیسی اعلام می‌کند، هنوز در خصوص

چگونگی اثرگذاری تحریم‌های نفتی ونزوئلا تردید

وجود دارد اما اگر تحریم‌ها به کاهش عرضه این

کشور منجر شود، افزایش قیمت نفت را تسریع

خواهد کرد. به گفته کارشناسان ممکن است

تحت تاثیر تحریم‌های ونزوئلا تا ماه مه بهای نفت

به سطوح بالاتری برسد و پافشاری آمریکا بر توقف

صادرات نفت ایران را دشوارتر از قبل کند. در واقع

مواضع دولت ترامپ در قبال ونزوئلا احتمال

تمدید معافیت از تحریم خرید نفت ایران را بیشتر

کرده است.

📌 ابهام در آمار صادرات

اما در پایان باید گفت که همه این برآوردها از

میزان صادرات نفت ایران و پیش‌بینی از سرنوشت

آن با ابهامات بسیاری مواجه است. آنطور که

منابع اطلاعاتی مختلف تاکید می‌کنند، ایران

از پیش از شروع تحریم‌ها ابزارهایی را به کار

گرفته که هر گونه برآورد دقیق از میزان صادرات

نفت را غیرممکن کرده است. تغییر نام و تغییر

پرچم نفتکش‌های حامل نفت ایران و همچنین

خاموش کردن رادار‌ها در آب‌های آزاد و حتی

انتقال محموله از نفتکشی به نفتکش دیگر همه

راهکارهایی است که ایران به کار می‌برد تا میزان

و مقصد صادرات خود را برای آمریکا و شرکت‌های

دنبال‌کننده نفتکش‌ها غیرشفاف و نامشخص

کند. معاون امور بین‌الملل وزیر نفت ایران نیز

پیش از این تاکید کرده بود که بعد از اعمال

تحریم‌ها مشتریان جدیدی خواهان خرید نفت

ایران شده‌اند و بازار سایه‌ای برای نفت کشور

تشکیل شده است.

تمام این اظهارات این احتمال را مطرح می‌کند که

در حال حاضر سطح صادرات نفت ایران بیشتر از

برآوردهایی است که از سوی موسسات بین‌المللی

مطرح می‌شود و حتی در صورت عدم تمدید

معافیت‌های تحریمی در پایان موعده شش ماهه،

جریان صادرات نفت ایران ادامه خواهد داشت.

محصولات از بحث خودکفایی دور نمانده است و بین ۸۰ تا ۹۰ درصد تجهیزات مورد نیاز خود را از صنایع داخل تامین می‌کند، هنگی در این زمینه می‌گوید: «با استفاده از روش مهندسی معکوس اکثر تجهیزات قدیمی مانند پمپ، توربین و ... پالایشگاه را تعمیر کرده‌ایم و دیگر نیازی به شرکت‌های خارجی نداریم، امیدوارم بتوانیم در آینده نزدیک وابستگی کمی که در تامین برخی تجهیزات داریم به صفر برسد.»

او با اشاره به یکی از دستاوردهای مهم این پالایشگاه ادامه می‌دهد: «در گذشته کاتالیست‌ها را از شرکت‌های خارجی تامین می‌کردیم و اکنون با اتکا به صنایع داخلی توانسته‌ایم آنرا بومی سازی کنیم. این کاتالیست به ترتیب در پالایشگاه‌های اصفهان، ستاره خلیج فارس و تهران مورد استفاده قرار گرفته است. همچنین چند شرکت روی نانو کاتالیست‌ها کار می‌کنند و در این زمینه نیز موفق بوده‌اند.»

تولید ضد یخ در سوخت هوایی

هنگی در ادامه علاوه بر موارد ذکر شده به

شرکت پالایش نفت تهران قبل از انقلاب اسلامی احداث و نخستین واحد آن در سال ۱۳۴۷ با ظرفیت ۸۵ هزار بشکه در روز و واحد دوم نیز در سال ۱۳۵۲ با ظرفیت ۱۰۰ هزار بشکه در روز راه اندازی شد. «بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در دو مرحله تغییراتی در ازدیاد ظرفیت تولید صورت گرفت. با توجه به اینکه ظرفیت اسمی پالایشگاه ۲۳۰ هزار بشکه در روز است، روزانه ۲۵۰ هزار بشکه در روز پالایش نفت خام انجام می‌گیرد. علاوه بر ازدیاد ظرفیت، کیفی سازی محصولات نیز در دستور کار قرار گرفت و اکنون موفق به تولید گازوئیل یورو ۴ شده‌ایم، ضمن آنکه گازوئیل یورو ۵ زیر ۱۰ ppm را نیز تولید می‌کنیم.»

هنگی ادامه می‌دهد: «در زمینه طرح‌های توسعه پالایشگاه، واحد بنزین سازی نیز به این مجموعه افزوده شده است و جزء نخستین پالایشگاه‌هایی هستیم که روی کیفی سازی بنزین، گازوئیل و نفت سفید کار کرده ایم و از سال ۱۳۹۱ تا کنون این واحدها با ظرفیت کامل در سرویس قرار دارند.»

راه اندازی واحدهای کیفی سازی

پالایشگاه تهران هم اکنون با پالایش ۲۵۰ هزار بشکه در روز نفت خام، حدود ۱۳.۵ درصد از ظرفیت پالایشی کشور را به خود اختصاص داده است. این شرکت فراورده‌های گوناگونی به بازار عرضه می‌کند که مهم‌ترین آنها گاز مایع، بنزین، نفت گاز، نفت سفید، سوخت جت سبک و سنگین، روغن خام، خوراک قیرسازی، نفت کوره و گوگرد است. مدیر عامل شرکت پالایش نفت تهران با اشاره به تولیدات این شرکت می‌گوید: «در گذشته ۴۰ تا ۵۰ تن گوگرد در روز تولید می‌کردیم که بعد از راه اندازی واحدهای کیفی سازی اکنون ۱۶۰ تا ۱۷۰ تن گوگرد در روز از بنزین، گازوئیل و نفت سفید گرفته می‌شود و به مشتریان داخلی و خارجی فروخته می‌شود.»

تامین ۹۰ درصد تجهیزات از داخل

این پالایشگاه در کنار توسعه و بهبود کیفیت

گفت و گو با لطف اله هنگی، مدیر عامل شرکت پالایش نفت تهران

پیشرفت چشمگیر پالایشگاه تهران

شرکت پالایش نفت تهران بعد از پیروزی انقلاب اسلامی توانسته با بهره‌گیری از متخصصان ورزیده داخلی و توان نیروی انسانی خود همواره ضمن تولید محصولات با کیفیت، عملکردی شایسته در جهت رفع نیاز مصرف‌کنندگان و تامین منافع ذی‌نفعان داشته باشد.

این شرکت در زمان جنگ تحمیلی چندین بار بمباران شده اما از مدار تولید خارج نشده است و بعد از جنگ نیز نیروهای زبده خود را جهت بازسازی به پالایشگاه آبادان می‌فرستاد. از این رو می‌توان به توان مهندسان داخلی این شرکت پی‌برد؛ زیرا با توجه نیاز روز افزون کشور به فراورده‌های نفتی، همگام با برنامه‌های مشترک توسعه پالایشگاه‌های کشور پروژه‌های متعددی را برنامه‌ریزی و اجرا کرده است که بسیاری از آنها طی سال ۱۳۹۱ به بهره‌برداری رسیده و تعدادی نیز در حال اجراست.

بیش از ۵۰ سال از تاسیس شرکت پالایش نفت تهران می‌گذرد و در طی این زمان توانسته به دستاوردهای قابل توجهی در توسعه و محیط زیست دست یابد، برای آگاهی از این دستاوردها گفت و گویی با لطف اله هنگی، مدیر عامل شرکت پالایش نفت تهران انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانید:

شد، به گفته او «با خرید توربین‌های گازی ظرفیت اسمی تولید برق این پالایشگاه به ۱۵۰ مگاوات می‌رسد، این در حالی است که تنها ۴۰ تا ۵۰ مگاوات برق تولیدی در پالایشگاه مصرف می‌شود، از این رو می‌توان گفت که در تولید برق خود کفا شده‌ایم و دیگر نیازی به شبکه برق شهری نداریم، ضمن آنکه برق‌رسانی شرکت نفت پاسارگاد و بعضی از شرکت‌های همجوار را هم تامین می‌کنیم.» ضمناً

و کاهش آلاینده‌های زیست محیطی و مخاطرات انسانی را به بخشی جدایی ناپذیر از ارزش‌های محوری، اهداف کلان و اهداف استراتژیک خود تبدیل کرده است. این موضوع با نگاهی به پروژه‌های بهبود اولویت‌دار و اجرا شده در شرکت قابل تشخیص است. از مصادیق بارز آن نیز توجه مدیران و مسئولان شرکت به توسعه پایدار، قابلیت

گفته مدیر عامل این شرکت «تمام محصولات تا سال ۲۰۲۰ مطابق با استاندارد یورو خواهد شد.» او ادامه می‌دهد: «در گذشته با آلودگی‌های زیست محیطی آب رو به رو بودیم با وجود اینکه این آلودگی‌ها منشأ آن نامشخص بود لیکن با هماهنگی پالایشگاه تهران اقداماتی صورت گرفت که من جمله برای رفع آن از سال ۱۳۸۲ برای رفع آلودگی از آب‌های زیر زمینی ۳۶۰ حلقه چاه

ماه امسال آغاز شده است و اکنون در حال اجرای پروژه هستیم و پساب شهر ری وارد پالایشگاه شده و جهت انتقال آن به فضای سبز و واحد تصفیه خانه نزدیک به دو سال طول می‌کشد تا این سیستم تصفیه خانه راه اندازی گردد تا مصرف آب شهری را کاهش دهیم. باید گفت این روش یکی از راه‌های جایگزین برای حفظ بقای شرکت‌های پالایشی است.»

پالایشگاه تهران هم اکنون با پالایش ۲۵۰ هزار بشکه در روز نفت خام، حدود ۱۳.۵ درصد از ظرفیت پالایشی کشور را به خود اختصاص داده است

دیگر دستاوردهای شرکت پالایش نفت تهران بعد از پیروزی انقلاب می‌پردازد و می‌گوید: «از جمله آنها میتوان به خرید و نصب دستگاه آنالایزر آنلاین برای اندازه گیری آلاینده های هوا روی کوره های پالایشگاه، ارتقای ضریب ایمنی و مقاوم سازی تجهیزات و دستگاه های پالایشی طرح خاموش کننده CBF1 به جای گاز BCF در اطفای حریق، جایگزینی گاز طبیعی با نیتروژن در گاز پوششی مخازن، دستیابی به دانش فنی تولید ضد یخ در سوخت هوایی اشاره کرد.»

خودکفایی در تامین برق

برای امنیت شبکه برق پالایشگاه پروژه ۳۰ مگاواتی برق شهر در حال انجام می باشد.

حفر ۳۶۰ چاه جهت رفع آلودگی آب

تیم مدیریتی شرکت پالایش نفت تهران با آگاهی از مسئولیت‌های اجتماعی خود، نگاهی جدی به کاهش پیامدهای حاصل از فرایندهای تولیدی و محصولات نهایی در سراسر چرخه عمر آنها داشته

تولید دیزل با گوگرد کمتر از 10PPM، بنزین بدون گوگرد و نفت سفید با گوگرد کمتر از 40PPM زودتر از سایر شرکت‌های پالایشی داخلی است. در این راستا شرکت پالایش نفت تهران با توجه به اهداف زیست محیطی و دست‌یابی به استاندارد ایزو ۱۴۰۰۰ فعالیت‌های متعددی انجام داده است که یکی از آنها تولید گازوئیل یورو ۴ می باشد. به

حفر کردیم. ضمن آنکه در حال حاضر جهت رصد کردن آلودگی حدود ۴۰ چاه دیگر هم اکنون در حال حفر است و به آن‌ها اضافه خواهد شد. به گفته او «در حال احداث واحد تصفیه آب از پساب شهر ری هستیم تا بدین طریق آبی که از پساب شهر ری وارد پالایشگاه می شود را تصفیه و در صنعت استفاده کنیم، این پروژه از خرداد

مدیر عامل شرکت پالایش نفت تهران از دیگر پروژه‌های زیست محیطی به استحصال مواد نفتی از آب‌های زیر زمینی با حفر بیش از ۳۱۴ حلقه استحصال چاه، نصب دو دستگاه سانتریفیوژ لجن نفتی و بیولوژیکی در واحد باز یافت آب، احداث دو واحد حذف نفت از آب برگشتی با ظرفیت ۱۲۰ هزار متر مکعب در ساعت پالایشگاه شماره دو و

در حال احداث واحد تصفیه آب از پساب شهر ری هستیم تا بدین طریق آبی که از پساب شهر ری وارد پالایشگاه می شود را تصفیه و در صنعت استفاده کنیم

۳۶۰ متر مکعب در ساعت پالایشگاه شماره یک و کاهش مصرف سوخت کوره تقطیر به مقدار BUT/HR ۱۱۵۰۰۰۰۰ معادل کاهش انتشار ۶ هزار تن گاز دی اکسید کربن در سال اشاره کرد.

صرفه جویی در مصرف انرژی

هنگی در پایان به برنامه‌های آتی شرکت پالایش نفت تهران می پردازد و می‌گوید: «این شرکت به منظور به حداقل رساندن گرمای آزاد شده در محیط از نظر صرفه جویی در مصرف انرژی، هزینه‌ها و کاهش آلودگی هوا راهکارهایی از جمله اتصال شیرهای اطمینان واحدهای عملیاتی که با هوا باز می‌شود به مشعل پالایشگاه و کاهش تولید نفت کوره با احداث واحدهای جدید ارتقای سوخت را در دستور کار دارد.»

علل بهم ریختگی بازار قیر کشور با نگاهی به بازی معمای زندانی‌ها

محمدرضا مجلل کارشناس اقتصاد و مدیریت

اواسط قرن هجدهم بود که آدام اسمیت پدر علم اقتصاد نظریه‌ای مطرح کرد مبنی بر اینکه در رقابت، بهترین نتایج موقعی پدید می‌آیند که هر فرد کاری را که برای خودش بهترین است انجام دهد. حدود صد و پنجاه سال بعد جان فوربز نش (برنده جایزه نوبل اقتصاد) ثابت کرد که این گفته درست است، اما کامل نیست. نش نظریه خود را چنین مطرح کرد که «بهترین نتایج موقعی حاصل می‌شوند که هر کس آنچه را که برای خودش و گروه بهترین است انجام دهد.»

این گفته از طریق تشریح یک بازی بنام معمای زندانی‌ها که یکی از مثال‌های معروف در نظریه بازی هاست روشن تر می‌شود، اما قبل از اینکه به معرفی این بازی بپردازیم بهتر است بدانیم نظریه بازی‌ها چیست و قرار است چه مشکلی را حل کند؟ نظریه بازی‌ها در تلاش است تا موقعیت‌هایی را که در آن منافع افراد در تضاد است مدل سازی کند، بدین معنا که گاهی موفقیت فرد و تصمیم او وابسته به تصمیم و استراتژی‌هایی است که طرف مقابل انتخاب می‌کند و یافتن استراتژی بهینه برای چنین مواردی هدف نهایی نظریه بازی هاست. حال بپردازیم به بازی معمای زندانی‌ها، این معما بدین ترتیب است که دو نفر به جرم شرکت در یک سرقت مسلحانه بازداشت می‌شوند و جداگانه مورد بازجویی قرار می‌گیرند و به هر کدام از آنها چنین گفته میشود: اگر دوست خودت را لو بدهی و او سکوت کند تو آزادی ولی او ده سال زندانی است. اگر هر دو یکدیگر را الودهید هر فرد پنج

سال حبس می‌شود.

اگر دو نفر تان سکوت کنید هر کدام به یکسال حبس محکوم می‌شوید. کاملاً مشخص است که اگر هر دو زندانی سکوت کنند نفع بیشتری برای ایشان حاصل خواهد شد ولی در عمل چنین نمی‌شود و آنها انتخاب دیگری خواهند داشت چون هر کدام از آنها تنها به فکر خودش است و به طرف مقابل نیز اعتماد ندارد پس دوست خود را الو می‌دهد و هر دو ضرر می‌کنند. معما همین جاست. اگر دو طرف از تصمیم هم مطلع بودند و به هم اعتماد داشتند و می‌توانستند با هم همکاری کنند نتیجه بهتری به‌دست می‌آمد.

حال با توجه به توضیحات فوق، این نوشتار قصد دارد علت بهم ریختگی بازار قیر کشور (از سمت عرضه) را در قالب این بازی باز بینی کند تا شاید به درک بهتر مشکلات کمکی کرده باشد: طبق اطلاعات موجود تعداد شرکت‌های دارای پروانه بهره‌برداری در حوزه قیر ۳۵۹ شرکت با ظرفیت سالانه ۳۳ میلیون تن است در حالی که کل خوراک و کیوم باتوم در کشور حدود ۶ میلیون تن می‌باشد پس بیش از ۵ برابر خوراک اقدام به سرمایه‌گذاری برای تولید قیر شده است. اضافه ظرفیت موجود موجب بروز مشکلاتی برای صنعت و دست‌اندرکاران آن شده و سرمایه‌های کلانی معطل و بی‌بازده مانده‌اند، حاشیه سودها کاهش یافته، تولیدکنندگان به بازار یکدیگر دست‌اندازی و با شکست قیمت‌ها عملاً به نفع خریدار خارجی و به ضرر منافع ملی عمل می‌کنند و تمایل برای تقلب و فروش کالاهای بی‌کیفیت افزایش یافته است. شرکت‌ها از کوچکترین آنها که تازه به این بازار ورود کردند و نمی‌توانند خوراک تهیه کنند تا بزرگانی که به شدت سهم

بازار خود را از دست داده‌اند، همگی تحت فشارند.

سوال اول این است که چرا اینگونه شد؟

جواب: همانطور که طی هفته‌های گذشته در رسانه‌های مختلف مطرح گردید (موضوع اعدام سلطان قیر)، ورود یک عده واسطه و دلال به این بازار و خریدهای سنگین از شرکت‌های بزرگ تولیدکننده با ضمانت نامه‌های تقلبی شرایط اولیه برای از تعادل خارج شدن بازار را بوجود آورد اما این تنش با بازی ناشیانه بعضی از فعالان صنعت که بی‌توجه به منافع دیگر رقبا فقط به فکر بیرون کشیدن گلیم خود از آب بودند، عمق بیشتری گرفت و به یک چالش ملی تبدیل شد. این اتفاقات را می‌توان به شرح ذیل بیان کرد:

روزگاری که ۱۰۰٪ قیر صادراتی توسط دو شرکت بزرگ تامین می‌شد، همه چیز مرتب بود، از زمانی که بنا به دلایلی همچون افزایش قیمت ارز در سالهای ۹۰ و ۹۱ به یکباره حاشیه سود تولید قیر رشدی شستابان گرفت و به دلیل فعال شدن واسطه‌ها، خرید از این دو شرکت مشکل شد و کالا به دست بازرگان واقعی نرسید، ورق برگشت و بازار بهم خورد. به بیان دیگر تکانه ارزی در اقتصاد و افزایش سودآوری، موجب رشد واسطه‌ها شد و تولیدکنندگان موجود در بازار بدون اندیشه در عواقب تصمیمات خود در نحوه فروش کالا توسط همین واسطه‌ها وارد بازی شدند که عملاً کنترل‌کننده نتیجه نهایی آن نبودند. عکس‌العمل طبیعی تجار و بازرگانان برای تامین کالای مورد نیاز این بود که خود اقدام به تاسیس کارخانه کنند. در کنار این گروه، ترخیص‌کاران، پیمانکاران حمل و نقل و حتی فعالینی از دیگر بازارها به یکباره و بدون

مطالعات دقیق و بی‌توجه به اندازه و ظرفیت موجود در کشور به دلیل بالا بودن حاشیه سود صنعت، بدون اطلاع از رفتار و انتخاب‌های دیگران وارد این بازار شدند و تعداد بسیار زیادی مجوز برای ساخت کارخانه گرفته شد به بیان دیگر بازرگان جدید چون بی‌خبر از هم و توده وار عمل کردند کل صنعت به خطر افتد. بازرگان تازه وارد برای گرفتن سهمی از بازار و شرکت‌های قدیمی تر برای حفظ قلمرو خود وارد جنگ قیمتی شدند، این جنگ موجب فشار سنگینی به شرکت‌های کوچکتر شد و عکس‌العمل آنها نیز برای زنده ماندن تقلب در تولید بود. جنگ قیمتی بین تولیدکنندگان از یک طرف، عرضه کالاهای بی‌کیفیت از طرفی دیگر شرایطی را برای فشارهای مضاعف مشتری جهت کاهش قیمت‌ها بوجود آورد بطوری که عملاً مشتری خارجی تعیین‌کننده قیمت شد، از این مرحله به بعد همه باهم متضرر شدند. اگر طی شش یا هفت سال گذشته بازرگان این صحنه اعم از شرکت‌ها، سازمان‌ها و نهادهای ذیربط باطراحی و تحلیل سناریوها، رفتار فعالین بازار و نتایج حاصل از تصمیمات آنها را در تعامل با یکدیگر پیش‌بینی می‌کردند امروز گرفتار این حجم مشکل نبودند، مشکلاتی که ناشی از حجم بالای اضافه ظرفیت موجود (تولید قیر) در کشور است. وزارت صمت بی‌توجه به عواقب و نتایج عملکرد خود تا آنجا که می‌توانست مجوز صادر کرده و همچنان هم صادر می‌کند. اتحادیه

صادرکنندگان نفت و گاز و پتروشیمی هم تا ماه‌ها قبل اصلاً از وجود این حجم مجوز خبر نداشت تا حداقل با اطلاع رسانی به دست‌اندرکاران و فعالین صنعت جهت جلوگیری از ورود تازه‌واردین و هدایت و همسویی بیشتر حاضرین در بازار بهتر عمل کند، به عبارتی همه در تاریکی، بی‌اطلاعی و بی‌خبری گام برمیداشتند و اقدام میکردند، هر شرکت بی‌توجه به منافع رقیب به دنبال حداکثر کردن منافع خود بود و در نهایت، نتیجه این شد که الان شاهد هستیم.

سوال دوم این است که چه باید کرد؟

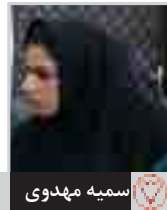
جواب: برای برون رفت از مشکلات و ایجاد فضایی مطلوب تر، فعالین صنعت باید بجای تک‌روی و انتخاب‌هایی که صرفاً منافع فردی آنها را حداکثر می‌کند با همکاری، گفتگو و تعامل به انتخاب‌هایی برسند که منافع کل صنعت را افزایش دهد، در بازی مطروحه فوق نشان داده شد تا زمانی که افراد از تصمیمات هم مطلع نباشند و به هم اعتماد نکنند هیچ‌وقت به بهترین نتایج نخواهند رسید. پیشنهاد سیاستی این است که شرکت‌ها بجای اینکه انرژی خود را صرفاً برای جنگیدن با هم متمرکز کنند به دنبال این باشند که نقاط تعادلی را پیدا کنند که حداقل منفعت برای دیگری نیز وجود آید. در این نقطه اگر چه ممکن است حداکثر مطلوبیت برای هیچیک از طرفین فراهم نباشد، اما حدی از سود برای هر کدام از آنها هست تا متوسل به رفتارهای

تخریب‌گرانه نشوند. در انتها نیز چند پیشنهاد عملی برای بازیابی بازار و تسکین زخم‌های موجود ارائه می‌گردد: الف: با اطلاع رسانی گسترده به نهادهای ذیربط و نشان دادن عمق فاجعه از صدور مجوزهای جدید جلوگیری شود. ب: شرکت‌هایی که توان تغییر در مجموعه خود را دارند به تولید کالایی غیر از قیر روی آورند. پ: با مدیریت اتحادیه صادرکنندگان نفت، گاز و پتروشیمی و با همکاری شرکت‌های عضو اتحادیه و مراکز هم‌چون اداره استاندارد، بورس کالا و دیگر سازمانهای ذیربط شرایط را برای حذف آن گروه از شرکت‌ها که عملاً تخریب گر بازار هستند مهیا کرد. برای مثال با اجرایی شدن طرح رتبه‌بندی شرکت‌ها و صدور دستورالعمل‌هایی در خصوص محدودیت برای خرید خوراک می‌توان بخش زیادی از این شرکت‌ها را از دور خارج نمود. ت: کارخانه‌هایی که در مرکز کشور هستند و تمایل دارند به شهرهای بندری نزدیک باشند بجای ساخت کارخانه‌های جدید اقدام به خرید کارخانه‌های بیکار و تعطیل موجود در این شهرها نمایند. ث: شرکت‌های کوچکتر با پیوستن به یکدیگر و ایجاد هلدینگ بجای رقابت در عرصه‌های مختلف با هماهنگی و همکاری توان خود را در بازار افزایش دهند. به امید روزی که آرامش و ثبات به بازار قیر کشور باز گردد.

ماfiای نفت همچنان در کمین بخش خصوصی!

مطالبات سازندگان تجهیزات نفتی در پیچ تسویه حساب ها

سمیه مهدوی خبرنگار حوزه انرژی

یکی از بازیگران اصلی صنعت نفت در دوره اعمال تحریم ها بخش خصوصی فعال و واقعی هستند، همان حلقه مفقوده ای که دولتمردان وقتی عرصه را خالی از هرگونه حمایت سرمایه گذار و جذب شرکت های خارجی می بینند با دست به دامن شدن آن ها از این بخش به عنوان ترجیع بند نطق ها و سخنرانی هایشان استفاده می کنند. پر واضح است یکی از بخش های مهم و حیاتی در این صنعت در دست شرکت ها و سازندگان ایرانی و به اصطلاح «خودی» قرار گرفته است که در برخی موارد

با پشت چشم نازک کردن عده ای مواجه می شوند. در این میان هستند جماعتی که شرکت های ایرانی را خودی نمی دانند و در ادامه بر آن داشته شده اند تا کمر به نابودی این بخش ببندند. اما کی و چه زمانی قرار است این عده انگشت شمار دست از اهداف شوم خود بکشند؟ مشخص نیست. قطع به یقین تازمانی که بستر مناسبی برای عرض اندام این قشر فراهم و جذابیت لازم برای تاخت و تازشان آماده باشد نمی توان انتظار تلطیف فضای موجود را داشت. باتوجه به این فرآیند دو طیف، در گیر پروسه مذکور

یکی از بازیگران اصلی صنعت نفت در دوره اعمال تحریم ها بخش خصوصی فعال و واقعی هستند، همان حلقه مفقوده ای که دولتمردان وقتی عرصه را خالی از هرگونه حمایت سرمایه گذار و جذب شرکت های خارجی می بینند با دست به دامن شدن آن ها از این بخش به عنوان ترجیع بند نطق ها و سخنرانی هایشان استفاده می کنند

بخش های تجاری بیش از پیش پهن کرده اند، اما در نهایت ماحصل این فرآیند یک خروجی ارائه می شود؛ خنثی سازی حضور بخش خصوصی و در نهایت نابودی اقتصاد کشور. باتوجه به اینکه پیمانکاران و سازندگان تجهیزات دو روی سکه صنعت نفت را تشکیل می دهند باید برای حمایت از آن ها اقدامات حساب شده ای را پیش بینی کرد.

تولیدکنندگان تجهیزات در حاشیه مانده اند

یکی از بخش هایی که همیشسه در صنعت نفت مظلوم مانده سازندگان تجهیزات نفت هستند؛ تولیدکنندگان کالاهای نفتی و شرکت های خصوصی به جای اینکه این روزها بیشتر مورد حمایت دولت قرار بگیرند بانگاهی از جنس بی مهری مواجه می شوند. قطع به یقین مشارکت بیشتر در قراردادهایی که وزارت نفت و شرکت های تابعه آن به این منظور منعقد می کنند می تواند انگیزه این بخش را تا حدی بالا ببرد. این درحالی است که همواره در این راه مشکلاتی خودنمایی می کند؛ عدم تسویه حساب به موقع کارفرمایان، بهره های سنگین بانکی، مشکلات بازگشایی ال سی، نوسانات ارزی به دنبال آن تعدیل نیروها و خوابیدن بازار کار، این بخش را که در حکم کلید طلایی برای خودکفایی تجهیزات بومی سازی کالاهای تصویر می کشد، به حاشیه می برد. سوالی که در این بین پیش می آید این است که برای به روی غلتک افتادن چرخ های این بخش چه اقداماتی باید صورت بگیرد؟ در حال حاضر برعکس شعارهایی که از تریبون دولتی ها فریاد زده می شود تاکنون حمایت چشمگیری در ق دو قامت بخش خصوصی انجام نشده است. استاندارد سازی، افزایش کیفیت و مدیریت درست مالی و زمانی فاکتورهایی هستند که همیشه در صدر ساخت و سازها باید مورد توجه قرار بگیرد. اما لازمه این امر مشارکت هرچه بیشتر تولید کننده ها در قراردادهای کاری است برای این کار وزارت نفت ایده ای را طراحی کرد تا بر اساس سامانه وندورلیست ها (لیست سازندگان و تامین کنندگان مجاز) در شرکت های تابعه خود بنا به اصل

ممنوعیت واردات کالاهای مشابه خارجی، بازار را به سمت استفاده از کالاهای ایرانی سوق دهند. باراه اندازی سامانه (AVL (Approved vendor list کارها کمی نظم گرفت تا بر اساس شفافیت، عدالت محوری و رعایت قانون، کارها به درستی انجام شود ولی در ادامه کار برخی پروژه ها دچار حاشیه های متعددی می شوند.

مصادق این امر تجربه معدود شرکت هایی است که از قافله قراردادی جامانده اند، اما ایراد کار در این ماجرا کجاست؟ تا مرداد ماه سال جاری تعداد شرکت های سازنده ایرانی در ساخت تجهیزات به ۱۴۲۰ مورد می رسید که در سامانه ثبت نام کرده اند. برخی شرکت ها نیز هستند که بخشی از تجهیزات را خود می سازند بخشی دیگر را وارد می کنند که تعدادشان به ۳۴۰ مورد می رسد ولی تاکنون نتوانسته اند مراحل قانونی رانهایی کنند. در مجموع این شرکت ها به ۱۸۱۰ مورد می رسد، این درحالی است که ۳۱۰۰ شرکت در سامانه AVL ثبت نام شده اند! مابه التفاوت این حجم را واسطه گران و تأمین کنندگان تشکیل می دهند. رونمایی از این نطق آماری در گفتگویی که با رضا پدیدار داشتیم صورت گرفت که بیانگر یک تناقض در تعداد ثبت نام کنندگان است. به نظر می رسد با وجود AVL ها نیز هنوز سازندگان در حاشیه امن قرار نگرفته اند! در حالی که علی رغم راه اندازی این سامانه برخی شرکت ها از قافله امضای قرارداد ها جا می مانند شرکت های تولید کننده قطعات نفتی هستند که نامشان در AVL موجود است ولی در هنگام خرید از شرکت های دست دوم چینی خرید صورت می گیرد این یعنی روند مناقصاتی که شرکت ها اقدام برگزاری می کنند باید نظارت و دقت بیشتری صورت بگیرد. وقتی که تولید کنندگان خواهان حمایت از دولت هستند یعنی امر حمایت به خوبی صورت نگرفته است، این درحالی است که تنش های ارزی اخیر بازار تجارت ایران را بسیار متزلزل کرده است. به خوبی رویت می شود حتی شرکت های خصوصی شاید به خاطر حضور خصولتی ها و شبه دولتی ها جرات قدم گذاشتن در این بخش را

ندارند در صورتی که اگر این جریان به خوبی هدایت شود می توان امید داشت علاوه بر تامین نیازهای بازار داخلی خط صادراتی نیز بیش از پیش فعال شود این یعنی تزریق درآمد ارزی جدید به خزانه کشور.

📌 رمز عدد ۷۰ در صنعت نفت!

۷۰ در صنعت نفت نماد و سمبل خاصی در پروژه های نفت و گاز تلقی می شود؛ در بخشی از پروژه ها از این عدد برای نشان دادن جای خالی ظرفیت پیمانکاران و سازندگان استفاده می شود، بالاخره باید مشخص شود چرا از ۱۰۰ درصد توان در بخش ساخت تجهیزات نفتی فقط ۳۰ درصد استفاده می شود؟

در حال حاضر ظرفیت سازی برای تامین ۱۰ گروه کالایی در راستای بومی سازی و رشد دانش فنی و تکنولوژی صورت گرفته است، به استناد سخن مسوولان می توان تا سقف ۷۵-۷۰ درصد از امکان ساخت قطعات و کالاها را در بازار داخلی فراهم کرد این در حالی است که تنها ۳۰ درصد از ظرفیت موجود استفاده می شود.

شاید بتوان گفت بخشی از ظرفیت ۷۰ درصد خالی مانده به عدم توان و جای خالی دانش و فناوری شرکت های ایرانی در ساخت برخی تجهیزات پیشرفته باز می گردد. ولی باید اذعان کرد بخش دیگری که توانایی تولید آن در داخل وجود دارد در بخش بازیابی و خرید و فروش دچار سگته می شود.

بعبارت دیگر همان ۳۰ درصد ظرفیت فعال گرفتار مجموعه ای از چالش ها می شوند. این در حالی است که خریده های صنعتی کالاهایی که توسط تولید کنندگان به بازار عرضه می شود می تواند سرنوشت این قشر را از سرگردانی خارج سازد و انگیزه ای مضاعف برای ادامه حیاتشان تزریق کند. برخی از چالش ها در هنگام استارت کار بروز پیدا می کند که بیشتر سرمنشا مالی دارد. مانند مشکلات هزار توی استفاده از تسهیلات برای وام های داخلی و خارجی، ارائه تضامین لازم و ...

بنابراین در همان ابتدای کار سنگ بزرگی را پیش پای تولید کننده می اندازد. بعد از گذر از این مرحله، چشم تولید کنندگان به عدم خوش حساسی کارفرمایان روشن می شود. بنابراین با وجود امضای قرارداد و تامین سفارش کارفرما جیب خالی سازنده در پیچ تسویه حساب گیر می کند.

این در حالی است که بدهی وزارت نفت به سازندگان در دی ماه ۹۴، حدود ۸۰۰ میلیون دلار اعلام شد بنا بود با آزادی پول های بلوکه شده امکانی برای باز پرداخت بدهی پیمانکاران و سازندگان فراهم شود، اما پس از فرازونشیب های متعدد بدهی به سازندگان در سال گذشته به ۱.۲ میلیارد دلار رسید. این فقط یک روی سکه است روی دیگر سکه چالش های نفت مربوط به پیمانکاران می شود در حال حاضر وزارت نفت در حدود ۳ هزار میلیارد تومان به این بخش بدهی دارد و این موید سخن سید عبدالله موسوی؛ مدیرعامل تازه نفس شرکت ملی حفاری است که اشاره به نجابت این قشر برای دریافت مطالبه شان دارد.

📌 دوروی سکه صنعت نفت صیقل داده می شود

بنظر می رسد صنعت نفت با توجه به مشکلات پیش آمده برای تسویه بدهی های خود چه با سازندگان چه با پیمانکاران بیشتر در انتظار وقوع یک معجزه است آن هم در حالی که سایه محدودیت منابع مالی روز به روز بیشتر قد می کشد.

هر چند از سال ها پیش قرار بود با مبلغی که از حساب های بلوکه شده آزاد می شود بخشی از طلب ها تسویه شود حال نه تنها این امر میسر نشده بلکه به تعداد حساب های بلوکه شده قبلی روز به روز اضافه می شود، حسابهای بانکی مسدود می شود، خریداران نفتی تحت فشار قرار می گیرند و به معافیت های ۹۰ روزه و ۱۸۰ روزه مدارا می کنند. در شرایطی که چشم انداز روشنی در بازار خرید و فروش نفت وجود ندارد شرکت های برند نفتی برای حضور در بازار نفت ایران ریسک نمی کنند و در نهایت با سوء استفاده گری خریداران باقیمانده

پیشنهاد تهاتر کالا و نفت ارائه می کنند گاه با چایی گاه با دارو گاه با غذا و گاه با پرنده های سوخو!

در خصوص پروژه های بهره برداری و توسعه میادین نفتی و گازی نیز باید گفت طرح ها در یک بایکوت اجرایی از سوی شرکت های خارجی قرار گرفته و عملاً HOA و MOU ها امضا شده را خنثی ساخته است.

پیش از اعمال تحریم ها در زمان نوشتن بندهای برنامه ششم توسعه به عنوان سند اقتصادی کشور یک مبلغ نجومی در برنامه ششم ثبت شد؛ ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه خارجی برای راه اندازی پروژه های نیمه کاره در صنعت نفت در این برنامه قطعی شد. درست است صنعت نفت به این میزان سرمایه نیاز دارد اما با توجه به شرایط پیش آمده این امر محال به نظر می رسد. از زمان ارائه برنامه ششم توسعه چند درصد از آن ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه هدف در قراردادها اجرایی

شده است؟ تنها راهی که در این مسیر باقی می ماند استفاده از پتانسیل ظرفیت های داخلی به عبارت دیگر بخش خصوصی است اما در عمل چه میزان از این ظرفیت استفاده می شود؟

در این شرایط مراودات کاری بین کارفرمایان، پیمانکاران و سازندگان در این پازل از اهمیت ویژه ای برخوردار است، بنابراین برای تنگ تر ساختن حلقه همکاری بین نهادهای مذکور باید در روند برگزاری مناقصات و قراردادها در اجرای قانون حداکثر استفاده از توان تولید داخلی به شدت و حدت و نظارت بیشتری صورت بگیرد، از همین رو وزارت نفت در صدد برآمده است پیمانکاران را ملزم کند تا درصد خاصی را به تولید داخلی اختصاص دهند و همچنین امتیازات ویژه ای را برای پیمانکارانی که تجهیزات داخلی استفاده می کنند در نظر بگیرد.

مدیران در بدنه نفتی کشور با دریافتن سیگنال

های عدم رضایت از این وادی دست به کار شدند تا از پتانسیل سازندگان و پیمانکاران البته به شرط وجود استاندارد و کیفیت مناسب به بهترین شکل ممکن استفاده کنند. صدور مجوز ۶ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلاری برای معامله با پیمانکاران ایرانی مهمترین خبری بود که بتازگی از تریبون وزیر نفت اعلام شده است. با امضای قراردادهایی که شرط اصلی آن استفاده حداکثری از تجهیزات ایرانی و ساخت داخل است می توان با یک تیر دو نشانه مهم را در این صنعت هدف گرفت تا هم از ظرفیت های بلااستفاده پیمانکاران استفاده شود و هم از تولید کنندگان داخلی حمایت صورت گیرد. اما لازم است برای این جریان یک بازه زمانی در نظر گرفته شود تا فرهنگ بکارگیری آن در این صنعت نهادینه شود و در ادامه سایر چالش هایی که در زیرساختار بخش های مختلف وجود دارد صیقل داده شود.

بدهی وزارت نفت به سازندگان در دی ماه ۹۴، حدود ۸۰۰ میلیون دلار اعلام شد بنا بود با آزادی پول های بلوکه شده امکانی برای باز پرداخت بدهی پیمانکاران و سازندگان فراهم شود، اما پس از فرازونشیب های متعدد بدهی به سازندگان در سال گذشته به ۱.۲ میلیارد دلار رسید

شرکت های بزرگ نفتی گاز را انتخاب کرده اند

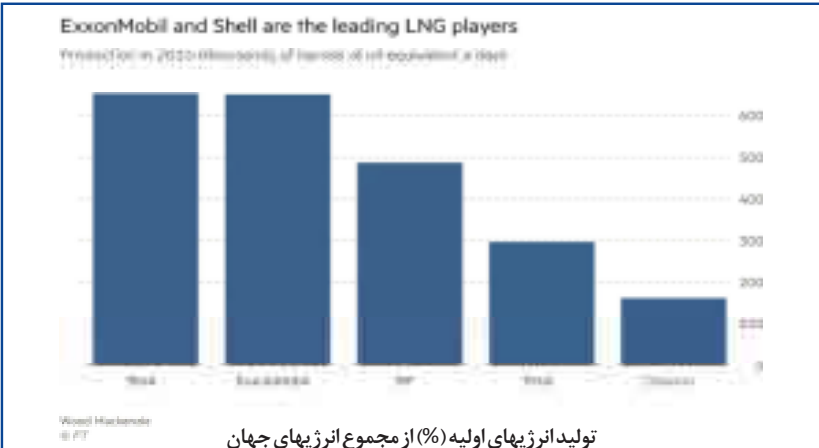

رضا مدیر فنی تحلیلگر ارشد حوزه انرژی

سرمایه گذاری تولید LNG در استرالیا را عملیاتی کرده است. شرکتهای عظیم اگزان موبیل، بی پی انگلستان، توتال فرانسه و انی ایتالیا نیز سرمایه گذاریهای کلانی در این زمینه داشته اند. با این تمهیدات قرار است عرضه LNG تا سال ۲۰۲۱ در سطح ۵۰٪ افزایش یابد. روند این سرمایه گذاریها حاکی از یک برداشت همگانی در بین شرکتهای بزرگ نفتی جهان است که ویژگی تمیز بودن گاز از نظر آلایندگی در مقایسه با نفت و ذغال سنگ، رشد مصرف آنرا تضمین می کند، حال آنکه تقاضا برای سوخت های فسیلی بطور کلی روند نزولی خواهد داشت.

نمودار زیر روند تحول انواع انرژیهای اولیه طی نیم قرن اخیر و پیش بینی آنرا تا سال ۲۰۳۵ نشان می دهد.

گازی که در نیروگاههای برق می سوزد، نصف ذغال سنگ CO۲ تولید می کند و تولید اکسید نیتروژن و سایر آلاینده های آن نیز ۷۵ درصد کمتر از ذغال است. بنابراین گاز جانشین خوبی برای ذغال سنگ در برابر تغییر اقلیم و آلودگی هوا است. در عین حال گاز جانشین خوبی برای نیروگاهها در برابر توسعه خودروهای برقی است که تقاضای نفت را کاهش می دهد.

با این روند، دوران برتری نفت در مقایسه با گاز بر سرعت در حال سپری شدن است.

برای نمونه، در شرکت بی پی انگلستان، از مجموع ۱۶ پروژه ای که قرار است تا سال ۲۰۲۱ عملیاتی شود، ۱۲ پروژه مربوط به توسعه گاز است و این روند در سایر شرکتها نیز قابل مشاهده است. شرکت صاحب نام وودمکنزی در زمینه مشاوره انرژی می گوید در فرایند امکان سنجی، در دنیا در برابر هر پروژه نفتی دو پروژه گازی وجود دارد. مدیرعامل شرکت انی ایتالیا آقای کلودیو دسکالزی می گوید قدیم ها اگر بجای نفت به گاز می رسیدیم، نا امید می شدیم، ولی الان دنبال اکتشاف گاز هستیم. این شرکت به سرعت در حال توسعه میدان ظهر در سواحل مصر می باشد. توسعه دهندگان گاز در صدد هستند ذغال سنگ را از سیکل مصرف نیروگاهی خارج کنند و رقابت با توسعه انرژیهای باد و خورشید را به نفع خود خاتمه دهند. آقای مارتین و تسلا ر رئیس بخش گاز شرکت شل می گوید درست است که در بلند مدت انرژیهای تجدید پذیر (بوئزه باد و خورشید) بر تقاضای انرژی مسلط می شوند، ولی در دوران انتقال از سوخت های فسیلی به این سوخت ها و حتی در پایان آن نیاز به یک عامل با ثبات انرژی وجود دارد که بتواند مکمل باد و خورشید باشد تا در فواصل فقدان آنها ثبات سیستم انرژی را تضمین کند و این سوخت یقیناً گاز است. لازم به یادآوری است که بزرگترین مشکل سوخت باد و خورشیدی مشکل "تناوب (Intermittency)" است که به مفهوم عدم استمرار آنها یا متناوب بودن دسترسی به آنها است. برای حل این مشکل یا باید فن آوری ذخیره سازی (باطریها) پیشرفت جدی نماید و یا آنکه سیستم پشتیبانی کننده با سوخت های فسیلی وجود داشته باشد.

آینده گاز هیچ کجا مثل آسیا روشن نیست. فقط هند و چین بیش از ۵۰٪ رشد ۳۰ درصدی مصرف انرژی بین حال حاضر تا ۲۰۳۵ را به خود اختصاص خواهند داد. آلودگیهای وسیع و عمیق شهری در این دو کشور و نیز تعهدات آنها ذیل

موافقت نامه اقلیمی پاریس، نیاز به گاز آنها را تشدید می کند. چین در صدد است سهم مصرف گاز خود را از ۶٪ فعلی به ۱۵٪ تا ۲۰۳۰ افزایش دهد. علامت های این رشد هم قابل مشاهده است بطوریکه در نیمسال اول ۲۰۱۷ میزان LNG وارداتی چین ۳۸٪ نسبت به دوره مشابه سال ۲۰۱۶ افزایش داشت.

ریسک های توسعه LNG

علیرغم خوش بینی شرکتهای بزرگ نفتی نسبت به آینده گاز و سرمایه گذاری های کلانی که در این زمینه کرده اند، ریسک سرمایه گذاری های آنها زیاد است. این پروژه ها همزمان شده است با توسعه میادین شیل (Shale) در آمریکا بطوریکه این کشور را پس از سالهای طولانی، مجدداً تبدیل به یک صادر کننده خالص گاز کرده است. آژانس بین المللی انرژی (IEA) معتقد است تا سال ۲۰۲۲ آمریکا بصورت رقیب جدی قطر و استرالیا برای صادرات LNG در خواهد آمد. این موج افزایش عرضه گاز، سودآوری پروژه های شل در استرالیا، اگزان موبیل در گینه نو، بی پی در اندونزی و توتال در روسیه را زیر سوال می برد.

طی ۵ سال گذشته قیمت گاز در اروپا و آسیا که بزرگترین هدف های صادرات LNG هستند، بیش از ۴۰٪ کاهش داشته و این امر بازده سرمایه پروژه های توسعه LNG را نسبت به محاسبات ابتدای سرمایه گذاری بشدت کاهش داده است. افزایش عرضه LNG بطور کلی و متعدد شدن شرکتهای عرضه کننده بنحوی است که پیش بینی می شود بازار این فراورده از "بازار فروشنده" به "بازار خریدار" تبدیل شود. بر این اساس است که خریداران که سابقاً دنبال قراردادهای بلند مدت بودند، در پی قراردادهای کوتاه مدت تر و انعطاف پذیر تر باشند. سابقاً بازار LNG تعداد محدودی عرضه کننده داشت که به معدودی مصرف کنندگان نظیر ژاپن و کره جنوبی LNG می فروختند. ولی تولید عظیم گاز توسط آمریکا این صحنه را تغییر داده است.

دهسال پیش متجاوز از ۹۵٪ قراردادهای LNG دوره ای دهساله یا بیشتر داشتند ولی الان این رقم به ۶۰٪ رسیده است. تا کنون LNG فرآورده پیشرفته ای بود که در دسترس شرکتهای معمولی نبوده، ولی این روند نیز کاملاً تغییر کرده است. با همه این احوال و بر خلاف انتظار، توسعه زیاد LNG و افزایش عرضه آن و کاهش قیمت گاز، تقاضای این ماده افزایش چشمگیری پیدا نکرده است. این فرایند موجبات نگرانی سرمایه گذاران از جمله شرکتهای بزرگ نفتی را فراهم آورده است.

ریسک دیگر قضیه از ناحیه طرفداران محیط زیست و فعالان مبارزه با تغییر اقلیم ناشی شده است این گروه گاز را نیز مانند ذغال سنگ و نفت سوخت فسیلی "و غیر خودی" می دانند. گروه کربن ترکر (Carbontracker) که یک سازمان مردم نهاد فعال در مبارزه علیه تغییر اقلیم است می گوید معادل ۵۳۲ میلیارد دلار از پروژه های گازی جهان باید منسوخ شود تا جهان به هدف محدودیت ۲ درجه سانتی گراد موافقت نامه اقلیمی پاریس برسد. این گروه و نهادهای مشابه، به این نوع دارائی ها "دارایی های زمین گیر" (Stranded Assets) اطلاق می کنند و معتقدند دنیا با انتقال به عصر مصرف انرژیهای تجدید پذیر، مقادیر معتنا بهی از سرمایه گذاریهای گاز، نفت و ذغال سنگ را "بلا استفاده" و منسوخ خواهد کرد. گروه های زیست محیطی هر از گاهی شکایتی را در دادگاههای اروپا و آمریکا علیه شرکتهای بزرگ نفتی مطرح می کنند و مدعی می شوند این شرکتها با کارشان به سلامت بشر و جامعه صدمه می زنند. البته اینگونه اقدامات بیشتر جنبه تبلیغاتی و جنجالی آفرینی دارند و انتظارات این گروه ها نیز نسبت به سرعت و شدت تغییر پارادایم انرژی جهان از سوخت های فسیلی به سوخت های تجدید پذیر عمدتاً رویا پردازانه و غیر منطقی است.

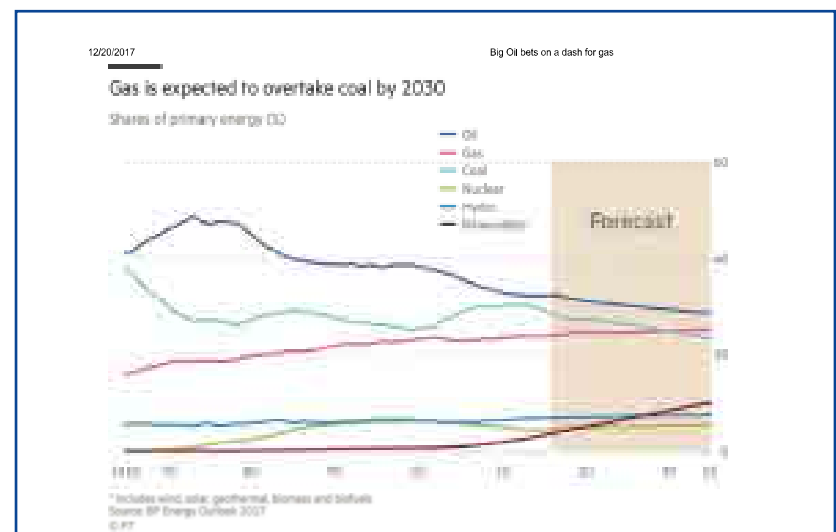
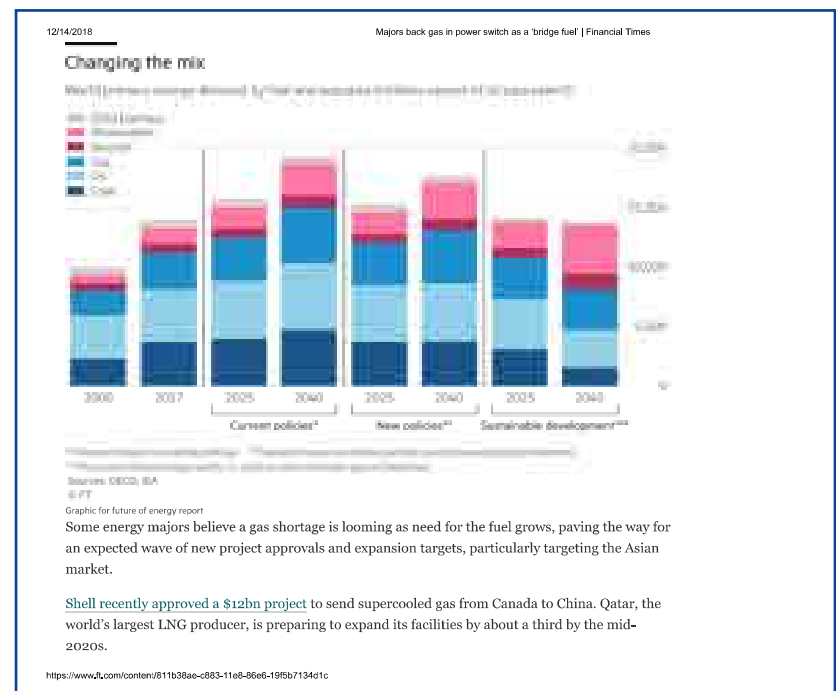
ولی شرکت های بزرگ فعال در زمینه سوخت های فسیلی بنحوی شاهد هستند که روند فشار گروه های

اختتامیه دومین دوره مسابقات فوتسال اتحادیه اوپکس

مریی: کبیری از مونو کم، برترین گلزن؛ احمد پری آذر از نفت هرمزان و امیر مرادی از بهتاز شیمی با ۱۳ گل زده، برترین بازیکن؛ احمد پری آذر از نفت هرمزان در این دوره از بازی ها که با حضور ۱۶ تیم از اعضا اتحادیه از تاریخ ۹ آذر در مجموعه ورزشی دانشگاه شهید بهشتی برگزار شد ۲۰۵ توپ در ۳۲ بازی از روی خط دروازه ها عبور کرد که میانگین ۷ گل زده در هر بازی را داشت.

فنائی، حسین شمس، نادر لطیفی، اصغر فلاح و همچنین دبیر سازمان لیگ فوتسال کاظم سلیمانی برگزار شد و تندیس و کاپ بازیکنان و تیم های برتر اهدا شد. نفت هرمزان، نایب قهرمان بهتاز شیمی، مقام سوم؛ هیرمند شیمی بهاران، مقام چهارم؛ مونو کم، برترین تیم اخلاق؛ مرآت، برترین سرپرست؛ کریمی از هیرمند شیمی بهاران، برترین

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی اوپکس و به نقل از هادی ابراهیمی مسئول برگزاری این دوره از مسابقات در روز آخرین بازی ها تیم های نفت هرمزان و بهتاز شیمی به مصاف هم رفتند که در نهایت نفت هرمزان با نتیجه ۶ بر ۱ پیروز شد و به مقام قهرمانی این دوره از بازی ها رسید. اختتامیه این مسابقات با حضور بزرگان فوتبال ایران همچون حسین کلاهی، مهدی مناجاتی، داوود

مدیرعامل شرکت انی ایتالیا می گوید قدیم ها اگر بجای نفت به گاز می رسیدیم، نا امید می شدیم، ولی الان دنبال اکتشاف گاز هستیم. این شرکت به سرعت در حال توسعه میدان ظهر در سواحل مصر می باشد

یا بیشتر طول بکشد. نمودار فوق که با بهره گیری از منابع آژانس بین المللی انرژی تهیه شده، پیش بینی سبد مصرف انرژی جهان را برای سه سناریو ادامه سیاستهای موجود، بکارگیری سیاست های جدید و بالاخره بکارگیری سیاستهای توسعه پایدار توصیه شده از سوی نهادهای سازمان ملل متحد نشان می دهد. در تمامی گزینه های آینده، سهم گاز بنحو بارزی حفظ شده و حال آنکه سهم نفت و بویژه ذغال سنگ کاهش خواهد یافت.

زیست محیطی در حال تشدید است و باید نگاهی دوباره به استراتژیهای توسعه فعالیت خود داشته باشند تا ملاحظات مقابله با تغییر اقلیم، زمینه کار و رقابتی جدید را نیز در نظر داشته باشند. از یکسو سیاستهای عمومی و قانونگذاری نه تنها در کشورهای توسعه یافته، بلکه در کشورهای نوظهور نظیر چین، هند و سایر کشورهای در حال توسعه، عرصه را بیش از پیش بر مصرف سوخت های آلاینده از جمله سوخت های فسیلی تنگ می کند. همزمان دسترسی شرکت های بزرگ و حتی متوسط و کوچک نفتی به ذخایر جدید نفت کم و کمتر می شود و جایگزینی تولید موجود دشوار تر می شود، چرا که برای دسترسی به مناطق جدید محدودیت وجود دارد و یا آنکه منابع در دسترس، نفت قابل توجهی برای استحصال مقرون به صرفه و تجاری ندارند. از سوی دیگر، به سرعت بهای تولید انرژی از باد و خورشید رو به کاهش است و در مناطقی مثل دریای شمال و چین به "برابری شبکه" رسیده است. مفهوم این فرایند آنست که کاهش هزینه ها در این مناطق به حدی است که از این پس تولید انرژی از این حامل ها بدون کمک و سوبسید دولتی امکان پذیر است.

با این اوصاف دور نیست زمانی که شرکت های بزرگ نفتی - گازی جهان فعالیت ها و سرمایه گذاری های خود را از اعضای نفت و گاز متعارف خارج سازند و مجبور شوند بجای لباس هیدرو کربوری، جامه "انرژی" بپوشانند و فعالیت های خود را به حوزه انرژیهای تجدید پذیر و تولید الکتریسیته نیز گسترش دهند.

📌 گاز سوخت دوران انتقال

به هر حال اینکه جهان گزینه بالا به پایین موافقت نامه پاریس را برای کاهش گازهای گلخانه ای انتخاب کند و یا آنکه فن آوریهای نوین در این روند نقش اصلی را ایفا نمایند، شرکت های نفتی بزرگ معتقدند مصرف گاز به صورت های مختلف سوخت دوران انتقال خواهد بود و این دوره ممکن است ربع قرن و

وقتی همه دولتی ها از دور زدن تحریمها سخن می گویند

یافتن زبان مشترک

بابخش خصوصی

پیش شرط

دور زدن تحریم

حمیدرضا شکوهی – خبرنگار حوزه انرژی

با وجود وعده ها، تاکیدها و تلاشهای فراوان برای کاهش این وابستگی، همچنان وابستگی اقتصاد ایران به نفت کاهش نیافته و صرفا در مقاطعی که صادرات و فروش نفت ایران کاهش یافته، این وابستگی، ناگزیر کمتر شده؛ چراکه چاره ای جز آن وجود نداشته است!

از دهه ۱۹۷۰ میلادی، وابستگی ایران به درآمدهای نفتی افزایش یافت. آن زمان با افزایش قیمت نفت، درآمدهای ارزی ایران به مدد فروش نفت افزایش یافت تا محمدرضا پهلوی محملی برای تحقق آرزوهای خود که در قالب رویای رسیدن به تمدن بزرگ تبلور یافته بود، پیدا کند. قرار گرفتن در جمع قدرتهای اقتصادی جهان، نیازمند زیرساختهایی بود که ایران در آن زمان، هنوز از این زیرساختها برخوردار نبود و در چنین شرایطی پول نفت، می توانست مسیری میان بر برای رسیدن به اهداف حاکمیت ایجاد کند. میزان تولید نفت ایران در آن زمان از مرز ۵ میلیون بشکه در روز هم گذشته بود که هیچگاه این میزان تولید تکرار نشد. افزایش قیمت نفت در آن زمان برای کشوری همچون ایران که تولید نفت بسیار بالایی

داشت، سیلی از درآمدهای نفتی را به کشور سرازیر کرد تا کاهش وابستگی به نفت، در تفکر حاکمیت پهلوی، جایگاهی – لاقابل در کوتاه مدت – نداشته باشد.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، در مقطعی شاهد تلاش برای کاهش وابستگی به نفت و درآمدهای نفتی بودیم اما این تلاشها غالبا ناکام بود. بویژه نیاز ضروری ایران به درآمدهای نفت برای تامین هزینه های سنگین جنگ هشت ساله، مجالی برای تفکر به روشهای جایگزین پول نفت، ایجاد نمی کرد.

پس از پایان جنگ تحمیلی، دولت سازندگی روی کار آمد که هدفش ساختن ویرانی های حاصل از جنگ و جبران عقب ماندگیهای حاصل از یک دهه دست و پنجه نرم کردن با درگیری های پس از انقلاب و پس از آن جنگ تحمیلی بود. در این مقطع هم پول نفت می توانست نقش مهمی ایفا کند. هر چند با کاهش تولید نفت نسبت به سالهای قبل از پیروزی انقلاب اسلامی مواجه بودیم اما افزایش قیمت نفت، درآمدهای نفتی را دوباره به کشور هبه کرد. در دولت سیدمحمد خاتمی هم این روند ادامه داشت و تولید نفت در اواخر آن دولت در سال ۱۳۸۴، به رقم بیسابقه ۴ میلیون و ۲۵۰ هزار بشکه در روز رسید که بالاترین رقم تولید نفت ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی محسوب می شد. هر چند در آن مقطع، قیمت نفت کاهش یافت اما همچنان نفت، نقش مهمی در تامین درآمدهای ارزی کشور ایفا می کرد. از سال ۸۵ اندک اندک تولید نفت ایران کاهش یافت و پس از مدتی تحریمهای شورای امنیت سازمان ملل بر ضد جمهوری اسلامی ایران که نوک پیکان آن، نفت را هدف قرار داده بود، فشارهای بیشتری بر صنعت نفت ایران وارد آورد. فشارهایی که از یک سو سرمایه گذاری خارجی و ورود فناوری های مدرن به صنعت نفت را محدود کرد و میزان تولید نفت ایران را کاهش داد و از سویی دیگر، محدودیتهایی در فروش نفت ایران ایجاد کرد. البته پیش از آنکه این محدودیتهای افزایش یابد، قیمت نفت به رقمهای افسانهای ۱۳۰ دلار تا ۱۵۰ دلار در هر بشکه رسید تا دولت محمود احمدی نژاد به ثروتمندترین دولت تاریخ معاصر ایران تبدیل شود. هر چند این درآمدهای نفتی موجب گشایشی در اقتصاد ایران نشد و برعکس، میزان اتکا به نفت را با تکیه بر افزایش قیمت نفت، در اقتصاد بیمار ایران افزایش داد.

پس از پایان تحریمها در دولت حسن روحانی نیز، دوباره شاهد اوج گرفتن تولید نفت بودیم تا میزان تولید نفت ایران به رقم ۴ میلیون بشکه در روز نزدیک شود. هر چند اعمال مجدد تحریمهای این

مهمترین دغدغه بخش خصوصی، نه توقع حمایت مالی یا انتظار بهره گیری از رانت و موارد مشابه، بلکه بهره مندی از بدیهی ترین حقوق اولیه فعالان بخش خصوصی در کشورهای توسعه یافته و حتی در حال توسعه است

بار یکجانبه از سوی دونالد ترامپ رییس جمهوری آمریکا پس از خروج او از برجام، دوباره میزان تولید نفت ایران را کاهش داد. در آن مقطع که میزان تولید نفت ایران افزایش یافته بود، بار دیگر اتکا به درآمدهای نفتی در بودجه افزایش یافت تا رسم دیرین اتکا به نفت، همچنان پابرجا بماند. رسیدن به رقمهای رشد اقتصادی بین ۵ تا ۸ درصد در پسابرجام، به مدد افزایش تولید و فروش نفت حاصل شد تا نقش مهم نفت در اقتصاد ایران بیش از پیش آشکار شود.

چنین وابستگی بزرگی به نفت، طبیعتا از چشمان ناظران بین المللی نیز پنهان نمی ماند و اگر قصد اعمال فشار و تحریم بر کشورمان را داشته باشند، هدفی بهتر از نفت پیدانمی کنند.البته دوره ای که تحریمهای شورای امنیت سازمان ملل یکی پس از دیگری بر ضد ایران اعمال می شد، تحریم بنزین هم در دستور کار قرار گرفته بود چراکه

به دلیل کمبود بنزین در کشور، بخشی از بنزین موردنیاز در کشور از طریق واردات تامین می شد. محدودیت در واردات بنزین به ایران، موجب شد راهکارهایی برای افزایش تولید بنزین در کشور در آن مقطع مورد آزمون قرار گیرد که تولید بنزین در پتروشیمی ها یکی از این راهکارها بود که البته حواشی فراوانی هم ایجاد کرد. چراکه کیفیت پایین بنزین تولیدی در پتروشیمی ها آلاینده ها را در هوای شهرهای بزرگ افزایش داد. هر چند این موضوع به چالشی بین موافقان و مخالفان این موضوع تبدیل شد.

حال پس از گذشت چندین سال از آن روزها، آمریکا در شرایطی تصمیم به تحریم نفتی ایران گرفته که تحریم بنزین در دستور کار آن کشور نیست. چراکه ایران در تولید بنزین خود کفا شده و با افتتاح فاز سوم پالایشگاه میعانات گازی ستاره خلیج فارس توسط رییس جمهوری در اواخر بهمن ماه، عملا ایران از پتانسیل صادرات فرآوردهای نفتی و حتی بنزین هم برخوردار شد. ظرفیت تولید بنزین در کشور در بهمن ماه سال جاری به ۱۰۵ میلیون لیتر در روز رسیده و این بدان معناست که در نیمه دوم امسال، تولید بنزین در ایران حدود ۲۰ میلیون لیتر در روز، بیش از مصرف کشور است و در صورتی که مصرف بنزین در کشور افزایش قابل توجهی نیابد، حتی می توان روی صادرات بنزین و ارزآوری آن نیز حساب باز کرد. این موضوع موجب شده دیگر بنزین، در نوک تحریمهای نفتی آمریکا بر ضد ایران قرار نداشته باشد.

اما با این وجود تحریم نفتی ایران از دو طریق، نخست، تهدید مشتریان نفتی ایران و دوم، مسدود ساختن گلوگاههای اصلی نقل و انتقال ارز حاصل از فروش نفت، فشارهایی بر ضد ایران اعمال می کند که محدودیتهای در فروش و صادرات نفت ایران طی ماههای اخیر ایجاد کرده است. بروز چنین شرایطی موجب شده میزان تولید و همچنین صادرات نفت ایران طی یک سال اخیر کاهش یابد. به طوری که تولید نفت ایران از رقم ۳

میلیون و ۹۰۰ هزار بشکه در روز به حدود دو و نیم میلیون بشکه در روز کاهش یافته که البته ارقام غیررسمی حکایت از کاهش بیشتر از این میزان دارد. چنین شرایطی میزان صادرات نفت ایران و به تبع آن درآمدهای ارزی کشور را که همچنان متکی به نفت است، کاهش می دهد.

در لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ کل کشور، میزان صادرات نفت ایران یک و نیم میلیون بشکه در روز تخمین زده شده است. این آمار اگر چه با وجود جدیت آمریکا بر افزایش محدودیتهای ایران و همچنین تهدید کشورهای خریدار نفت ایران به کاهش یا حذف معافیههای نفتی آنها در قبال خرید نفت از ایران، اندکی خوشبینانه به نظر می رسد، اما حتی اگر این میزان فروش هم تحقق یابد، نقل و انتقالات مالی علیرغم ایجاد کانالی توسط اتحادیه اروپا با دشواری هایی روبرو خواهد بود.

به تازگی آقای واعظی سرپرست نهاد ریاست جمهوری و مشاور رئیس جمهوری، از دور زدن تحریمها با کمک بخش خصوصی سخن گفته است که البته سخنی نیک است. اما متأسفانه بهره گیری از توان بخش خصوصی همواره در حوزه گفتار، حضوری ثابت داشته اما در حوزه عملکردی، مسوولان، کمتر در این حوزه کارنامه قابل دفاعی داشته اند و این امر منحصر به دولت خاصی نیست. دولتها عموماً تنها زمانی به فکر بهره گیری از پتانسیل های بخش خصوصی یا حمایت از آنها می افتند که با محدودیتهایی مواجه شوند و اکنون زمان دور زدن محدودیتهای با کمک بخش خصوصی است!

اگر با مدیران و سرمایه گذاران فعال در بخش خصوصی در حوزه های مختلف گفتگو کنید در می یابید که مهمترین دغدغه آنها، نه توقع حمایت مالی یا انتظار بهره گیری از رانت و موارد مشابه، بلکه بهره مندی از بدیهی ترین حقوق اولیه فعالان بخش خصوصی در کشورهای توسعه یافته و حتی در حال توسعه در حوزه هایی همچون ثبات قوانین و تسهیل عملکرد آنان از طریق قوانین و مقررات و

تمرکز بر روی توانمندی های بخش خصوصی واقعی در مقابل دولتی ها و خصولتی هاست که انتظاری بدیهی و در عین حال اساسی است که البته کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

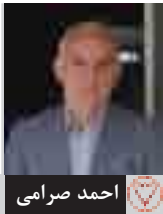
اگر هدف ما اقتصادی شکوفا و توسعه یافته است، طبیعتاً این اقتصاد بر پایه حمایت از بخش خصوصی، بنای استوارتری خواهد یافت. حالا که در شرایط تحریم قرار است بخش خصوصی بخش مهمی از بار دور زدن تحریمها را بر دوش بکشد و به کمک دولت بیاید، باید زمینه را برای فعالیت آن فراهم ساخت. چرا که وجود سوابقی همچون فروش نفت به واسطه ها و امثال بابک زنجانی یا ناجا با هدف دور زدن تحریم یا تادیبه بدهی ها، نگرشی منفی به مقوله دور زدن تحریم ایجاد کرده که بخش خصوصی واقعی که شفاف فعالیت می کند، از این مقوله مبرا است.

دولت اگر خواستار دور زدن تحریمها و فراتر از آن، اقتصادی شکوفا است باید زمینه فعالیت بخش خصوصی را نه فقط در زمان تحریم، بلکه در تمامی ادوار تسهیل کند تا بخش خصوصی نه زینت المجالس و در حاشیه دولتی ها و خصولتی ها، بلکه در محور فعالیتها باشد. سیل واگذاری هایی که روی آن نام خصوصی سازی گذاشته شده اما عملاً با خصوصی سازی واقعی فاصله دارد، نمی تواند محوریت را به بخش خصوصی بدهد. باید بخش خصوصی واقعی را میدان داد تا هم در حوزه توسعه و هم در حوزه صادرات، از پتانسیل های بی بدیل این بخش استفاده کرد.

البته بررسی پتانسیل های بخش خصوصی در صنعت نفت، نیازمند مجال بیشتری است که می توان به طور مجزا این توانمندی را در هر بخش بررسی کرد. اما صرفاً به همین حد بسنده می کنم که دور زدن تحریمها و جلوگیری از توقف رشد اقتصادی و صنعتی در دوران تحریم با کمک بخش خصوصی، نه در سخن، بلکه با حمایت عملیاتی امکانپذیر است و لازمه این امر، یافتن زبانی مشترک با فعالان بخش خصوصی توسط دولتی هاست تا حمایت از بخش خصوصی به یک اصل واقعی و نه زبنتی که صرفاً در مواقع لزوم به کار آید، تبدیل شود.

آزادی اقتصادی

عضو هیات مدیره اوپکس

مقدمه: آزادی اقتصادی یکی از اصول مهم در ارزیابی توسعه یافتگی کشورها است که به معنی باز گذاشتن راه در مقابل افراد در میادین مختلف، مالکیت، کار و تلاش، تولید و مصرف است. در جوامعی که از نظر اقتصادی آزاد هستند، دولت اجازه می دهد نیروی کار، سرمایه و کالا آزادانه حرکت کنند و از هر گونه اجبار و محدودیت فراتر از آنچه لازم است، اجتناب می کند. شاخص آزادی اقتصادی ارتباط مثبت بین آزادی اقتصادی و گستره ای از اهداف مثبت سیاسی و اقتصادی را ارائه می کند. دو نهاد بین المللی شامل موسسه فریزر و بنیاد هرتیج هر ساله شاخص آزادی اقتصادی را ارائه می نماید که روش شناسی و متغیرهای یکار گرفته شده در سنجش آزادی اقتصادی در این دو نهاد تا حدی متفاوت است. در گزارش شاخص آزادی اقتصادی و بررسی جایگاه ایران، مولفه های مورد سنجش شاخص در هر یک از این نهاد ها و جایگاه ایران مورد بررسی قرار گرفته است.

آزادی اقتصاد، موسسه فریزر

فریزر یک موسسه مستقل پژوهشی و آموزشی مستقر در کانادا است که در سال ۱۹۷۴ تأسیس شده است. این موسسه هر ساله شاخص آزادی اقتصادی را بر این اساس که سیاست ها و نهادها در یک کشور چگونه از آزادی اقتصادی حمایت می کنند، مورد سنجش قرار می دهد. مبانی اصلی آزادی اقتصادی در این موسسه عبارتند از: انتخاب شخصی، تبادل داوطلبانه، آزادی ورود به بازار

ورقابت، امنیت شخصی و مالکیت خصوصی، ۴۲ داده برای شکل گیری شاخص آزادی اقتصادی و در پنج محور مورد استفاده قرار می گیرند: محور ۱: اندازه دولت - با افزایش هزینه های دولت مالیات و اندازه شرکت های تحت کنترل دولت، تصمیم گیری های دولت برای انتخاب های فردی جایگزین شده و آزادی اقتصادی کاهش می یابد. محور ۲: ساختار قانونی و حقوق مالکیت - حفاظت از اشخاص و اموال قانونی آنها، به عنوان یکی از عناصر اصلی آزادی اقتصادی و جامعه مدنی است. در واقع، این مهم ترین نقش دولت است. محور ۳: پول سالم - تورم باعث کاهش ارزش دستمزد و پس انداز می شود. بنابراین برای حفظ حقوق مالکیت، داشتن پول سالم ضروری است. زمانی که تورم نه تنها بالا است، بلکه بی ثبات است، برنامه ریزی افرادی برای آینده دشوار می شود. محور ۴: آزادی تجارت بین المللی - برای مبادله در وسیعترین معنای آن، خرید، فروش و بستن قرار

داد، برای آزادی اقتصادی ضروری است.بنابراین زمانی که تجارت با کشورهای دیگر محدود شود، آزادی اقتصادی کاهش می یابد.

محور۵: مقررات- دولت نه تنها ابزارهایی را برای محدود کردن حق تبادل بین المللی مورد استفاده قرار می دهد، بلکه ممکن است مقررات طاقت فرسایی را نیز اعمال نماید که حق تبادل، به دست آوردن اعتبار ، استخدام یا به کارگیری افراد مورد نظر وکسب و کار آزادانه را محدود سازد. در گزارش سالانه آزادی اقتصادی که در سپتامبر سال ۲۰۱۸ منتشر شده است، ایران در سال ۲۰۱۶ از بین ۱۶۲ کشور در رده ۱۳۰ام قرار گرفته است که نسبت به سال قبل از آن (با رتبه ۱۴۹)۱۹ پله صعود داشته است.
نمره کلی ایران در شاخص آزادی اقتصادی ۶/۰۳ بوده ودر ۵محور مورد اشاره فوق شامل اندازه دولت،ساختار قانونی و حقوق مالکیت، پول سالم، آزادی تجارت بین المللی ومقررات به ترتیب نمره های ۶/۸۸، ۴/۵۸، ۸/۴۳ و۴/۵۹و۵/۶۷را کسب کرده است.کشورهای هنگ کنگ، سنگاپور،نیوزیلند،سوئیس، ایرلند وایالات متحده در رتبه های اول تا ششم قرار گرفته اند ودر مقابل ،الجزایر، آرژانتین، لیبی و ونزوئلا در رده های ۱۵۹ تا ۱۶۲ قرار گرفته اند.

۱-۲.بنیاد هریتیج

بنیاد هریتیج در سال ۱۹۷۳ در واشنگتن تاسیس شد ومأموریت آن عبارت است تدوین وترویج سیاست های عمومی بر اساس اصولی چون بنگاه های آزاد، دولت محدود وآزادی فردی .این بنیاد با همکاری wall street journal بصورت سالانه شاخص آزادی اقتصادی را برای ۱۸۶ کشور منتشر می کند. این شاخص بر مبنای ۱۲ عامل کمی وکیفی شکل گرفته ودر چهار دسته کلی طبقه بندی شده است: حاکمیت قانون(حقوق مالکیت،یکپارچگی دولت،اثر بخشی قضایی)

اندازه دولت(مخارج دولت،بار مالیاتی،سلامت مالی) کار آیی قوانسی(آزادی کسب و کار، آزادیبازار کار، آزادی پولی)

بر اساس ارزیابی هریتیج، دولت ایران به طور مستقیم مالک و مدیر صدها شرکت و بنگاه دولتی است وبه طور غیر مستقیم نیز هزاران بنگاه دیگر را کنترل می کند وبه این ترتیب توانایی کسب وکارهای بخش خصوصی برای رقابت را محدود نکه می دارد

باز بودن بازارها(آزادی تجاری،آزادی سرمایه گذاری، آزادی مالی) هر دوازده شاخص زیر مجموعه آزادی اقتصادی در این دسته بندی ها، در مقیاس ۰ تا ۱۰۰ درجه بندی می شود. نمره کلی هر کشور بر اساس میانگین این دوازده شاخص آزادی اقتصادی با یکسان بودن وزن هر کدام به دست می آید. بر اساس گزارش این بنیاد، در گزارش سال ۲۰۱۸ که در ماه فوریه منتشر شده است، رتبه ایران از بین ۱۸۶ کشور ، ۱۵۶ وشاخص آزادی اقتصادی ۵۰/۹ از ۱۰۰ است که نسبت به سال قبل ۴/ نمره بهبود یافته است که دلیل آن بهبود نسبی مولفه های آزادی پولی ،آزادی بازار کار ویکپارچگی دولت است. رشد این مولفه ها تا حدودی نمره پایین سلامت مالی ، مخارج دولت واثر بخشی قضایی را جبران کرده است. ایران در بین ۱۴ کشور منطقه خاورمیانه وشمال آفریقا در رتبه ۱۳ و تنها بالاتر از الجزایر قرار گرفته ونمره کلی

اش در شاخص آزادی اقتصادی پایین ت از میانگین جهانی (۶۱/۱) ومنطقه ای (۶۱/۵) است.

۱-۲-۱.ارزیابی بنیاد هریتیج از اقتصاد ایران نمره آزادی اقتصاد ایران در این ارزیابی ۵۰/۹ است که ایران را در جایگاه ۱۵۶ امین اقتصاد دنیا از منظر آزادی قرار می دهد. نمره آزادی اقتصاد ایران ، ۴/ واحد رشد کرده است که دلیل آن بهبود نسبی مولفه های آزادی پولی ، آزادی بازار کار ویکپارچگی دولت است. رشد این مولفه ها تا حدودی نمره پایین ایران در سلامت مالی ، هزینه های دولت واثر بخشی قضایی را جبران کرده است. از آنجا که منافع گروه های قدر تمند، معمولاً در تعارض با پیگیری آزاد سازی اقتصادی وبازسازی مرادات با اقتصاد جهانی است واقتصاد ایران نیز اتکای بیش از اندازه ای به صنعت نفت دارد ، رشد پایدار اقتصادی در ایران باید یک هدف بلند مدت باشد نه کوتاه مدت. نقض معاهده هسته ای از سوی ایالات متحده وتوسعه تحریم های اقتصادی علیه ایران از سوی این کشور احتمالاً مانعی در برابر جریان سرمایه گذاری خارجی مورد نیاز به سوی ایران خواهد بود.

۱-۲-۱-۱.حاکمیت قانون

اگر چه در ایران حق قانونی مالکیت بر دارایی های شخصی وراه اندازی کسب و کار خصوصی وجود دارد، اما این دولت است که نقش غالب را در اقتصاد بازی می کند. در این بخش سه مولفه مهم حق مالکیت، یکپارچگی دولت واثر بخشی قضایی مورد ارزیابی قرار گرفته است که در دو مولفه اول نمره ایران بهبود یافته ودر مولفه سوم با نزول مواجه بوده است. در ارزیابی اخیر بنیاد هریتیج نمره کشورمان در مولفه حق مالکیت با ۱/ نمره بهبود به ۳۲/۵ رسیده است. همچنین یکپارچگی دولت هم که سال گذشته نمره ۲۹/۶ را به خود اختصاص داده بود، توانسته است با کسب سه نمره به ۳۲/۶ برسد. در مولفه اثر بخشی قضایی که از سال گذشته وارد شاخص آزادی اقتصادی شده ونمره ایران اندکی نزول داشته واز ۳۶ به ۳۵/۳ کاهش یافته است.

میانگین نمره ایران در سه مولفه حاکمیت قانون مناسب تلقی نمی شود وبه ۳۳/۴ می رسد که نشان می دهد این حوزه می تواند برای بهبود وضعیت شاخص آزادی اقتصادی مورد توجه قرار گیرد.

۱-۲-۱-۲.اندازه دولت

در مولفه اندازه دولت ، ارزیابی هریتیج از اقتصاد ایران در هر سه مولفه نزولی است. ایران با وجود اینکه نمرات نسبتاً خوبی در سه مولفه هزینه های ، بار مالیاتی و سلامت مالی کسب کرده اما تمامی آنها نسبت به سال گذشته با افت نمره مواجه شده اند. نرخ مالیات شخصی در ایران ۳۵ درصد ونرخ مالیات شرکتی ۲۵ درصد است تمام نقل وانتقال دارایی ها مشمول یک مالیات استاندارد می شوند. بار مالیاتی کلی کشور برابر با ۷/۱ درصد از کل در آمد داخلی است. در سه سال گذشته هزینه های دولت به ۱۷/۲ درصد از کل تولید ناخالص داخلی ایران افزایش یافته ومیانگین کسری بودجه دولت معادل ۱/۹ درصداز تولید ناخالص داخلی برآورد شده است. بدهی عمومی نیز معادل ۳۵ درصد از کل تولید ناخالص داخلی است.

۱-۲-۱-۳.کارایی قوانین

در بخش کارایی قوانین سه مولفه آزادی کسب وکار ، آزادی بازار کار وآزادی پولی مورد سنجش قرار می گیرند که اقتصاد ایران در اولین مولفه با کاهش نمره ودر دو مولفه بعدی با افزایش نمره مواجه بوده است. بر اساس ارزیابی هریتیج، دولت ایران به طور مستقیم مالک ومدير صدها شرکت وبنگاه دولتی است وبه طور غیر مستقیم نیز هزاران بنگاه دیگر را کنترل می کند وبه این ترتیب توانایی کسب وکارهای بخش خصوصی برای رقابت را محدود نکه می دارد. قوانین بازار کار محدود کننده وبازار کار در ایران را کد است .دولت با کنترل قیمت ها را برعهده دارد، یارانه پرداخت می کند واز نظر قانونی هم نمی تواند برای رسیدن به تراز بودجه، این یارانه ها را کاهش دهد.

نمره ایران در آزادی کسب و کار در گزارش ۲۰۱۸ بنیاد هریتیج نزولی بوده وباً ۰/۵ واحد کاهش به

۶۴/۳ رسیده است. در آزادی بازار کار نمره ایران از ۵۴/۵ در سال گذشته به ۵۸/۲ ارتقا یافته است وآزادی پولی نیز بهبود ۴/۳۳ واحدی نمره ایران را به ۵۹/۸ رسانده است. با این حال رتبه ایران در بخش کارایی مقررات نمره مطلوبی نیست ومیانگین این سه مولفه به ۶۰/۷ می رسد که نمی تواند جایگاه مناسبی برای اقتصاد ایران در این حوزه باشد.

۱-۲-۱-۴.باز بودن بازارها

در گزارش ارائه شده توسط هریتیج ، تجارت برای اقتصاد ایران بسیار مهم ارزیابی شده است زیرا ترکیب ارزش صادرات وواردات ایران، معادل ۳۹ درصد از تولید ناخالص داخلی است. میانگین نرخ تعرفه های کاربردی در ایران ۱۵/۲ درصد است.با این حال موانع غیر تعرفه ای زیادی در برابر تجارت در ایران وجود دارد.سیاست های دولت در بالا بردن ظرفیت اسمی تولید یکی از موانع سرمایه گذاری خارجی است. کنترل دولت، کسب وکارها را در دستیابی به منابع مالی محدود می کند. بانک های تجاری دولتی عظیمی از دارایی های بانکی را در اختیار دارند ودر نتیجه تخصیص اعتبار به طور مستقیم زیر نظر دولت انجام می شود. اقتصاد ایران در مولفه آزادی تجارت نمره ۵۴/۵ را به خود اختصاص داده است. بدون اینکه نسبت به سال گذشته تغییری در آن مشاهده شود.آزادی مالی هم بدون تغییر همان نمره بد ۱۰ را حفظ کرده است ودر آزادی سرمایه گذاری هم بنیاد هریتیج هیچ نمره ای به اقتصاد ایران نمی دهد. نمره میانگین این سه مولفه ۲۱/۵ است.در نتیجه نمره کلی ایران به زحمت از ۵۰ فراتر می رود.

۱-۲-۱-۵.جایگاه ایران در منطقه جهان

ایران در رده بندی جهانی شاخص آزادی اقتصادی جایگاه مناسبی ندارد وبا رتبه ۱۵۶ در محدوده اقتصادهای تقریباً بسته قرار می گیرد.با این همه رتبه ایران در منطقه خاور میانه وشمال آفریقا از رتبه جهانی نیز بدتر است واز بین ۱۴ کشور در جایگاه سیزدهم قرار گرفته است. در این منطقه تنها الجزیر است که با کسب نمره ۴۴/۷ ور تبه

ایران در رده بندی جهانی شاخص آزادی اقتصادی جایگاه مناسبی ندارد وبا رتبه ۱۵۶ در محدوده اقتصادهای تقریباً بسته قرار می گیرد.با این همه رتبه ایران در منطقه خاور میانه وشمال آفریقا از رتبه جهانی نیز بدتر است واز بین ۱۴ کشور در جایگاه سیزدهم قرار گرفته است

۱۷۲ در منطقه وضعیت بدتری از ایران دارد وچهاردهم است. امارات متحده عربی بهترین عملکرد را از منظر شاخص آزادی اقتصادی دارد وبا کسب نمره ۷۷/۶ در رتبه اول منطقه ودهم جهان قرار گرفته وبالاتر از اقتصادهایی چون دانمارک ، ایالات متحده، نروژ، آلمان و کره جنوبی قرار گرفته است.قطر با نمره ۷۲/۶ رتبه دوم منطقه و۲۹ جهان را کسب کرده ویک پله بالاتر از ژاپن قرار گرفته است.بحرین، اردن، کویت،مراکش وعمان در جایگاه های چهارم تا هشتم منطقه قرار دارند وجزء اقتصادهای نسبتاً باز به شمار می آیند. عربستان سعودی، تونس، مصر،لبنان وایران هم نمراتی در بازه اقتصادهای تقریباً بسته کسب کرده ودر منطقه خاور میانه وشمال آفریقا رتبه های نهم تا سیزدهم را به خود اختصاص داده اند والجزایر به عنوان یک اقتصاد کاملاً بسته نیز در پایین ترین رتبه قرار گرفته است. بر اساس رتبه بندی هریتیج ، کشورهای هنگ کنگ ، سنگاپور، نیوزیلند، سوئیس، استرالیا وایرلند در صدر جدول از نظر آزادی اقتصادی قرار گرفته اند ودر مقابل کنگو، کوبا، ونزوئلا و کره شمالی در رتبه ۱۷۷ تا ۱۸۰ جای گرفته اند.

Subsidiaries of the National Iranian Oil Company (NIOC) signed on Tuesday agreements with Iran-based companies aimed at maintaining and increasing the production capacity of nine ageing oil and gas fields in deals worth a total of US\$1 billion, the Iranian oil ministry's news service Shana reported.

The agreements signed today are part of a wider plan to have 33 projects for enhancing the production capacity at Iranian oil and gas fields. The 33 projects will be worth a total of US\$6 billion in three years, Shana reports.

According to S&P Global Platts, the nine deals signed on Tuesday are expected to add nearly 90,000 bpd to Iran's production capacity within the next three years, while the 33 projects are designed to

raise Iran's production capacity by 281,000 bpd.

Iran's capacity may be increased, but its oil production and exports are currently limited by the U.S. sanctions that returned in early November.

According to OPEC's secondary sources, Iran's crude oil production plunged by 159,000 bpd from November to 2.769 million bpd in December. In the third quarter of 2018, before the U.S. sanctions were re-imposed, Iran's crude oil production averaged 3.603 million bpd.

Before the sanctions, Iran was OPEC's third-largest producer after Saudi Arabia and Iraq, while in December, as per OPEC's sources, the Islamic Republic was only fifth, after Saudi Arabia, Iraq, the United Arab Emirates (UAE), and Kuwait.

At the signing ceremony for the deals to boost Iranian production capacity, Iran's Oil Minister

Bijan Zanganeh said that "We wanted to create projects only for Iranian contractors."

"We wanted to raise hope among local companies as [the US] wants to cause worry and upset Iranian people by the sanctions," Platts quoted Zanganeh as saying.

Iran will not be complying with the "fully illegal" U.S. sanctions, Zanganeh said earlier this month, in yet another defiant statement from Tehran after the American sanctions on Iran's oil and shipping industry snapped back.

While it stays under U.S. sanctions, Iran will not be discussing the volume or the destination of its oil exports, the Iranian oil minister noted.

Exxon Signs Up For Germany LNG Project

Exxon has inked a preliminary agreement with Germany Uniper for future LNG supplies to a new import terminal in Wilhelmshaven, Reuters reports, citing the German company. The Wilhelmshaven project is Germany's first LNG terminal. It will consist of floating storage and regasification facilities and has already attracted the interest of several LNG suppliers, including the United States and Qatar. It will have a capacity of 10 billion cu m of natural gas annually.

Exxon has signed up for a portion of the regasification capacity at Wilhelmshaven. "the heads of agreement (a non-binding draft) is an important step towards the realisation of the Wilhelmshaven floating storage and regasification (FSRU) project," Reuters quoted Uniper's chief commercial officer, Keith

December.

The German energy major is at the same time member of the consortium building the Nord Stream 2 pipeline from Russia, which has caused opposition from the Baltic States and Poland, along with Ukraine on the grounds more Russian gas coming into Europe will strengthen Moscow's political influence on the continent.

Washington officials have been vocal in their opposition as well, citing European national security concerns, but their stance has been perceived by some in European governments as a means of securing markets for growing U.S. LNG supply. Exxon is one of the biggest players in this field, with stakes in various projects whose total capacity amounts to more than 65 million tons of the fuel that is growing increasingly popular, not just in Europe but in Asia as well.

Iran Looks to Boost Oil, Gas Production Capacity With \$1B Deals

The 7 Factors Driving Oil Prices In 2019

Last year, oil prices rallied all the way up to a four year high before plunging more than \$30. There were many factors at play during that volatile period, most notably the Iranian sanctions and the resultant promise by OPEC+ to boost production to avoid a supply shortage. Volatility appears to have continued into 2019, with uncertainty rife across a number of key areas in this year's oil markets.

Demand- OPEC estimates suggest that there will lower oil demand in 2019 due to various factors. In its most recent Monthly Oil report, the cartel revised its demand growth forecast down by 100,000 bpd. Goldman Sachs has also "slashed its oil price forecast" due to concerns regarding oversupply and relatively weaker demand. If these predictions are accurate then falling demand growth will likely impact prices throughout the year.

China's economic health- It may not be possible to win a trade war, but one party can suffer more than the other. this seems to be the case with China as manufacturing slows and GDP growth forecasts look bleak. the Chinese stock market gained the title of worst-performing stock market of 2018, largely due to the trade war. Recently released

inflation data, which measures the Consumer Price Inflation (CPI), was lower than what observers had expected; rising 1.9 percent against an estimated 2.1 percent. Producer inflation also looks worrying for China, rising only 0.9 percent against expectations of 1.6 percent growth. Should the world's most important consumer see an economic slowdown in 2019, the global economy and oil markets would both be hit hard.

Global Recession and Financial turmoil- We are currently in the longest bull market in history, a fact that may be seen as a cause for worry as we enter 2019. 2018 saw multiple sell-offs in the U.S. stock market driven by fear of a financial crisis, slow growth and the trade war. In 2019 the observers should continue tracking the health of the global economy closely. the U.S. yield curve, a time tested measure of prognosticating a recession, has once again inverted. An inverted yield curve augurs ill for both the global economy and the oil market.

2020 Maritime Regulations- The International Maritime Organization (IMO) announced a new set of rules (in 2016) to be implemented by 2020 to reduce the sulfur content in "all marine fuels" from 3.5 percent to 0.5 percent. There are differing opinions about the readiness and capacity of refineries to implement such reforms.

According to one estimate, almost 75 percent of extra capacity needs to be built to implement said rules. Moreover, the cost to do so might not be compensated by the sales. In any case, developments in the 2020 IMO rules will be extremely important to follow, with the potential to drastically transform crude oil demand.

Trade war- Nothing disturbs the flow of world trade, and hence the demand for different commodities including oil, than a trade war. The effect is, of course, amplified if it is between the world's largest economies. The trade war is particularly important in the context of oil because the countries make up more than 30 percent of world oil demand. While the recent trade talks between the countries having concluded

on a positive note, the official statements from both sides do not give a framework or timeline on a resolution of the issue. From oil demand to the global economy, this trade war is undoubtedly one of the most important factors for oil prices in 2019.

Production cuts- OPEC+ finalized a deal in December to curb output by 1.2 million barrels per day, and the details of that deal are important to take note of. Firstly, the base month on which these production cuts are based in October when the major OPEC and Non-Opec (Russia)

producers were pumping at record highs. Secondly, Russia does not seem to be very eager about forming a long term alliance with the Saudis and have stated that they would be content with lower oil prices. Russian energy minister Alexander Novak said just after the December OPEC+ meeting that it might take few months to reach the desired production levels. Keeping an eye on how these cuts pan out in 2019 will be key to understanding the supply side of the oil market.

Iran Waivers: Sanctions on Iran and the waivers given out by Washington will continue to be a key factor in oil markets in 2019. The renewal of waivers that have already been granted to the major buyers of Iranian crude oil is far from a certainty. Any decision to renew or repeal them will heavily impact oil prices.

While this list is far from exhaustive, it contains the most significant oil price catalysts to watch in 2019. The interplay between these factors is likely to play a large role in influencing the oil market narrative for the year to come.

A Look Back At 20 Years Of Gasoline Prices

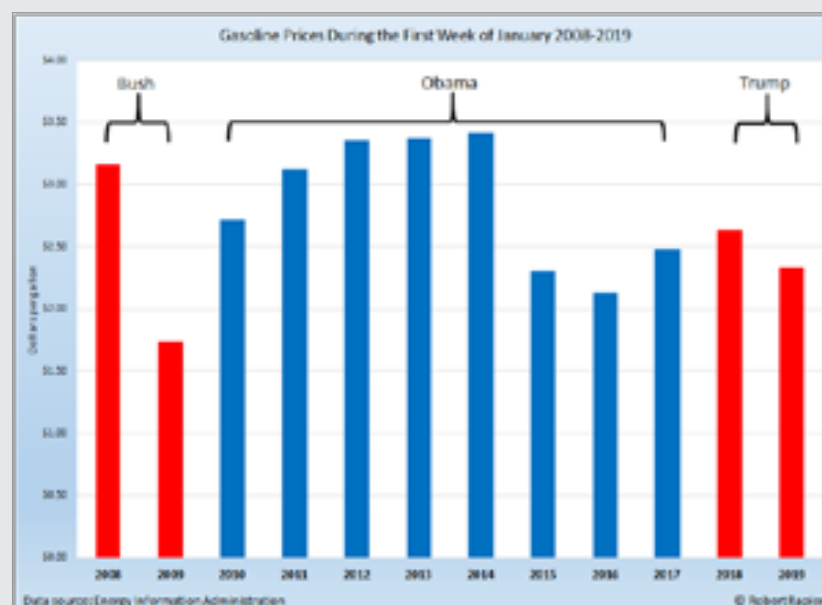
I have written many times about the limited impact a sitting President can have on gasoline prices. Presidents can pursue policies that over a period of time can influence gasoline prices in one direction or another, but their ability to impact prices quickly is pretty limited," President Trump's tweet on gasoline prices"

However, this year President Trump did indeed impact gasoline prices. Gasoline prices fell sharply because oil prices collapsed. President Trump influenced that by conning Saudi Arabia into increasing production and then letting Iran continue to export oil.

I would also point out that gasoline prices at this time of year are usually low, because seasonal demand is low (and it's cheaper to produce winter gasoline).

For comparison, below is the national average retail gasoline price during the first week of January over the past 12 years.

President Bush was still in office in January of 2008 and 2009. Oil prices had collapsed in 2008 in response to the financial crisis, and gasoline prices followed. In January 2009—just a couple of weeks before Barack Obama's inauguration—gasoline prices had fallen

Average national retail gasoline price during the first week of January.

by nearly half from the previous year. That price, \$1.74/gallon, is the lowest on the graph.

The second lowest price, \$2.14/gallon, happened in 2016 following another oil price collapse. That same collapse had also impacted the price of \$2.31/gallon in 2015, the third lowest price on the chart. President Obama was in office at that time.

This year's price of \$2.33/gallon is the fourth lowest on the graphic. However, I would acknowledge that President Trump probably had more impact on this price than Bush or Obama had on the other low prices.

Nevertheless, if we return to President Trump's tweet and the question of whether it's just luck that gasoline prices are low—I think it's clear that sometimes it is just luck. President Bush's energy policies weren't responsible for gasoline prices being below \$2/gallon in 2009. Nor did President Obama's energy policies cause gasoline prices to fall in 2015 and 2016.

But the jury is still out as to whether President Trump's impact will be more than fleeting. The short-term benefit of lower gas prices came at a cost. Saudi Arabia is already reducing oil production and pushing oil prices higher. It is doubtful they will be as compliant when it comes to future requests that they pump more oil.

Crude oil production in Iraq averaged 4.5 million barrels per day (b/d) through August 2018, up from 4.4 million b/d in 2017. Iraq's crude oil production has been steadily increasing since declines in the late 1990s and early 2000s, and it has nearly doubled over the past decade.

Iraq is the second-largest crude oil producer in the Organization of the Petroleum Exporting Countries (OPEC), after Saudi Arabia, and holds the world's fifth-largest proved crude oil reserves. Nearly 90% of Iraq's crude oil production comes from onshore oil fields in the southern part of the country; these fields are under the control of the central government in Baghdad. The remaining 10% of Iraqi

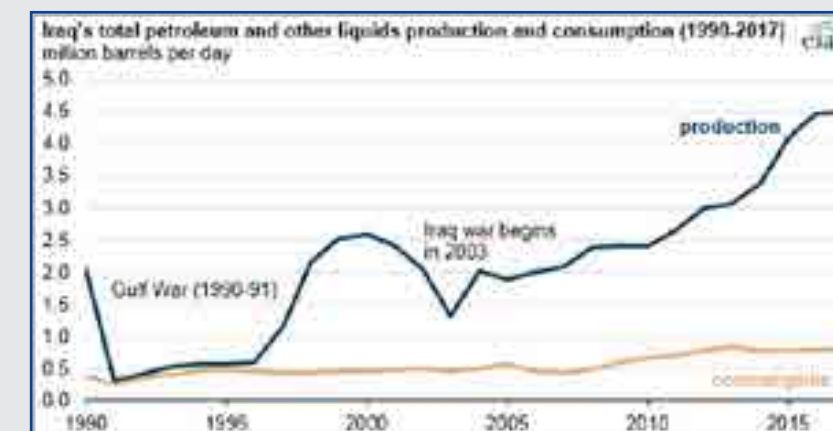
Iraq's oil production has nearly doubled over the past decade

crude oil production comes from oil fields in northern Iraq, mostly operated by the Kurdistan Regional Government (KRG). Disputes between the Iraqi central government and KRG have resulted in disruptions to production in the region, but current production has partially recovered as of mid-2018.

Iraqi consumption of petroleum and other liquids has also been

increasing over the past decade, and consumption reached 0.8 million b/d of petroleum and other liquids in 2017. Iraq relies on imports of some petroleum products—including diesel, gasoline, and kerosene—but much of the country's petroleum and other liquids consumption is met by domestic production.

Iraq produces significantly more oil than it consumes and exports the remainder. Total seaborne Iraqi crude oil exports averaged 3.8 million b/d in 2017, mostly from terminals in southern Iraq. More than half of Iraqi seaborne exports go to markets in Asia. Exports to the United States account for 17% of total Iraqi exports. Relatively small volumes of crude oil are also transported by truck or pipeline to Turkey. Iraq's economy is heavily dependent on crude oil export revenues. Crude oil exports accounted for 88%, or almost \$60 billion of total government revenues in 2017, excluding those from the KRG.

Aramco Ready to Pour Billions In U.S Natural Gas

Aramco is looking to invest in U.S. natural gas and is prepared to spend “billions” on acquisitions in the segment, the company’s chief executive Amin Nasser told Reuters on the sidelines of the World Economic Forum in Davos.

Aramco’s international gas team has been given an open platform to look at gas acquisitions along the whole supply chain. They have been given significant financial firepower—in the billions of dollars,” Nasser said after he noted Aramco will pour US\$10 billion in fresh investments into its U.S. refinery, Motiva, which is the largest in the country.

The asset acquisition push into the United States is part of an ambitious US\$150-billion natural gas expansion strategy over a period of ten years to 2030. As a result of the strategy, Aramco plans to become a net gas exporter.

It makes perfect sense to look for expansion opportunities in the United States in light of this strategy, and Nasser told Reuters as much, noting that the country had abundant ethane resources that made investments in the industry “very lucrative”, Reuters quotes him as saying.

Aramco currently produces 14 billion cu ft of natural gas daily and is the ninth largest producer of the fuel globally, behind the Netherlands and ahead of Algeria at number ten. However, most of this is consumed domestically, so there isn’t much left for exports. Aramco plans to change this by boosting local production to 23 billion cu ft daily

by 2030. to this end, it will also boost its gas production capacity to 70 percent of the total, from 50 percent now.

Along with natural gas, Aramco is expanding into petrochemicals as well, committing tens of billions of dollars to various oil refining and petrochemicals production ventures around the world. As part of this drive, the company also plans to buy a 70-percent stake in Saudi petrochemicals major Sabic. to this end, it would need to borrow on international bond markets. Saudi Arabia’s energy minister, Khalid al-Falih earlier this year said it is preparing for the issuance of a US\$10-billion bond.

U.S. Set to Pump More Oil than Russia And Saudis Combined

In a major shift, the United States is set to produce more oil and liquids than Russia and Saudi Arabia combined by 2025.

In Rystad Energy’s base case oil price scenario, US liquids production is forecast to surpass 24 million barrels per day over the next six years, thereby outpacing the combined output from Russia and Saudi Arabia.

“The United States, having regained its position as the world’s top liquids producer in 2014, is poised to accelerate into a league of its own over the next six years and eclipse the collective output of its two closest rivals by 2025,” said Rystad Energy partner Artem Abramov.

Historically, the US, Russia and Saudi Arabia have consistently switched places at the top of the global list of liquid producers – measuring crude oil, lease condensate and plant natural gas liquids—but lately market-driven US oil activity and production has built significant momentum. the US has not seen its liquids market share exceed 50% among the “Big three” producing nations since 1970.

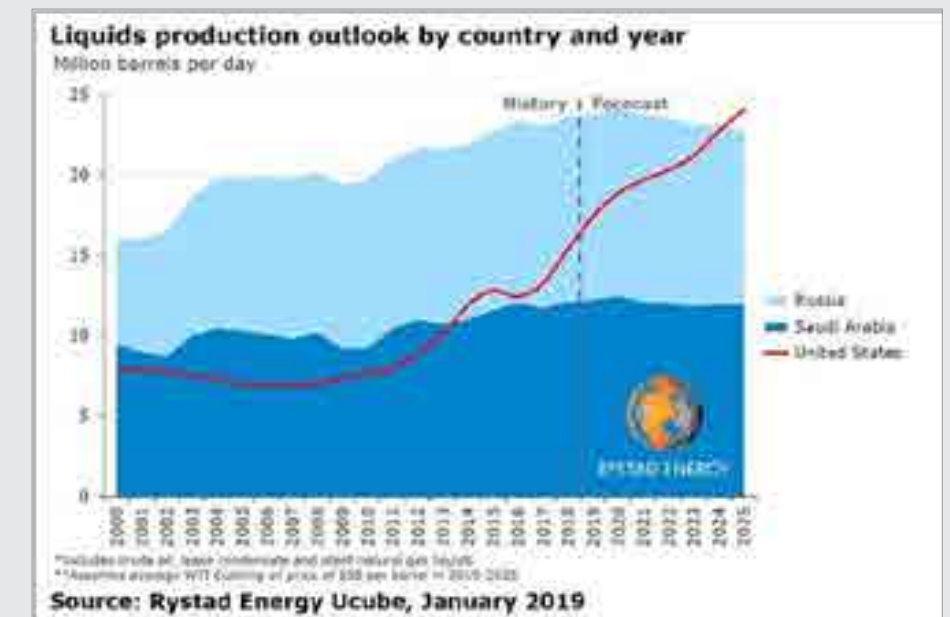
“US growth potential could be slowed if oil prices slide below our base case for extended periods

but, as long as average prices stay above \$50, positive US production tendencies will persist,” Abramov added.

Rystad Energy, the independent energy research and consulting firm headquartered in Norway with offices across the globe, assumes an average WtI Cushing oil price of \$58 per barrel in 2019 to 2025.

The growth in US liquids production will be driven by major shale basins such as the Permian in parts of Texas and New Mexico. Given the steep production decline rates of shale wells, consistently strong annual capital expenditure (capex) levels are needed in order to deliver on our base production forecast. This corresponds to as much as 20% growth compared to the investment level observed in the US oilpatch in 2018, while the \$260 billion capex level recorded in 2014 is not expected to ever be seen again.

“Some market participants have voiced concerns about a possible depletion in resources from core parts of major liquids basins in the US. But there are no indications that such a development will occur any time soon,” Abramov noted. “While Rystad Energy generally applies a conservative approach when estimating remaining drilling inventory per acreage, even in the most mature Bakken and Eagle Ford basins, about 70% of economically recoverable resources in Rystad Energy’s base case oil price scenario have yet to be developed.”

South Africa Oil Discovery Could Be A Game-Changer

One of the promising hotspots for oil and gas exploration drilling this year—South Africa's offshore—has just yielded a massive natural gas and condensate find that could open a new exploration province for oil majors and change the energy fortunes of South Africa.

France's major total said this week that it had made a significant discovery on the Brulpadda prospects off the southern coast of South Africa.

"With this discovery, total has opened a new world-class gas and oil play and is well positioned to test several follow-on prospects on the same block," said Kevin McLachlan, Senior Vice President Exploration at total.

According to total's chief executive Patrick Pouyanne, the discovery could hold 1 billion barrels of oil equivalent of gas and condensate resources.

The operator of the license, total, and its partners Qatar Petroleum, CNR International, and South African consortium Main Street, now plan to acquire 3D seismic data this year, followed by up to four exploration wells on the license.

"It is exciting for our country that this discovery has been made. It is potentially a major boost for the economy, and we welcome it as we continue to seek investment to grow our economy," South Africa's Mineral Resources Minister Gwede Mantashe said, commenting on the major gas discovery.

The African Energy Chamber (AEC) also hailed the first major deep water discovery off South Africa, saying, "this is a great first step for

the country which still relies on imports of oil and gas despite the great reserves believed to be in its soil and waters."

According to AEC, the discovery could change the course of South Africa's economy and help to reduce the country's dependence on oil and natural gas imports.

While South Africa is currently drafting new legislation on oil and gas resource development, the offshore regions around the whole African continent has recently seen growing interest from oil and gas majors willing to explore what they believe is the next exploration hotspot in the world. BP and Shell are expanding their African presence, while ExxonMobil is focusing on western and southern Africa, amassing stakes in prospects in Ghana, Mauritania, Namibia, and South Africa, hoping to strike a discovery containing no less than a billion barrels of crude, also known as an elephant.

South Africa was one of the hotspots of promising exploration drilling that WoodMac had identified for this year, alongside Guyana, Brazil, Mexico, the U.S. Gulf of Mexico, Cyprus, and the Barents Sea in Norway.

Total's major deep water discovery offshore South Africa is now opening a potential new wave of majors drilling in the area, hoping to find the next billion-barrel discovery.

Oil Prices Drop After Touching 2019 High

Oil prices turned sharply down on Monday, after having reached 2019 highs earlier in the day, as concerns about the global economy resurfaced and a firmer U.S. dollar reduced investors' interest in buying the commodity priced in the U.S. currency.

At 10:20 a.m. EST on Monday, WtI Crude traded down 2.95 percent to US\$53.63, while Brent Crude was down 2.18 percent at US\$61.38.

Oil prices started the week higher, with both international benchmarks rising early on Monday as OPEC's supply cuts to rebalance the market and the U.S. sanctions on Venezuela's oil combined with a sharp drop in U.S. rigs to give a bullish push to prices.

On Friday, Baker Hughes reported a sharp drop in the number of active oil and gas rigs in the United States last week. The total number of active oil and gas drilling rigs fell by 14 rigs, according to the report, with the number of active oil rigs falling by 15 to

reach 847 and the number of gas rigs increasing by 1 to reach 198. Signs that U.S. shale drilling growth could slow down lent some support to oil prices.

The latest surveys show that OPEC's crude oil production dropped in January by the most in two years—since the initial production cut deal began in January 2017. According to the monthly Reuters survey tracking supply to the market and based on shipping data and information provided by sources at oil companies, OPEC's crude oil production in January was 30.98 million bpd, down by 890,000 bpd from December 2018.

However, amid mixed signals from all sides, analysts see the still insufficient progress in the U.S.-China trade talks as weighing on oil prices. A firmer U.S. dollar also played its part in the U-turn in oil prices on Monday.

"Oil prices have lacked direction in today's trading session because of mixed market cues," Abhishek Kumar, a senior energy analyst at Interfax Energy in London, told Reuters.

Russia-Ukraine Enter Gas Transit Talks

In Brussels, Russia and Ukraine held ministerial-level talks on the transit of Russian natural gas to Europe via Ukraine (tASS, January 22, 2019). The European Commission is chairing this process, and the ministerial meeting just held in Brussels was the second at this level, the first having been held in July 2018. The Commission is a neutral mediator, impartially seeking to apply the European Union's legislation to the transit of Russian gas via Ukraine to the EU, in the interest of market competition and supply security for Europe. Correspondingly, Ukraine needs the protection of the EU's legislation against the recurrence of Russian depredations in Ukraine's natural gas sector, particularly its transit system at this stage.

These negotiations are meant to frame some general terms of transit for Russian gas to Europe after December 31, 2019, on which date the existing Russian-Ukrainian contract will expire. That same

date is also Gazprom's deadline for completion of the bypass pipelines, Nord Stream two and turkStream One, which are meant to divert an aggregated 70 billion cubic meters (bcm) annually from the historical Ukrainian transit route into these new maritime pipelines. (the planned turkStream two pipeline would divert another 15 bcm annually from the Ukrainian transit route by 2022). The December 31, 2019, double deadline is intended

to maximize the pressure on Ukraine to surrender in one way or another: either to lose all transit and the revenue from it, or to accept predatory Russian terms for using Ukrainian pipelines as a residual, backup option. This is how Moscow has framed the discussion until now. However, the situation is beginning to change, and Moscow must adjust its negotiating position accordingly.

Russian President Vladimir Putin declared on January 17 that it may, after all, be "possible to continue the gas transit via Ukraine [to Europe] even after both Nord Streams and turkStreams are used to their full capacities" (Kommersant, January 21).

The operative meaning, barely hidden in Putin's statement, is: First, Moscow is hedging against likely delays to the completion of Nord Stream two past the December 31 deadline, thus necessitating a contract for Ukrainian transit to take effect on January 1, 2020, for an as yet uncertain period of time. And second, Moscow is noticing the still-low but growing odds that Nord Stream two and the overland branches of turkStream two might be further delayed, or altered, or blocked altogether, by the European Commission's efforts to bring that project under EU market legislation and by the warnings of sanctions by the United States on companies involved in Nord Stream two.

In this evolving situation, the European Commission and Ukrainian Naftohaz are starting to plan ahead for continuing transit of potentially high volumes of Russian gas via Ukraine to Europe from 2020 onward. The Commission's vice president in charge of the Energy Union, Maroš Šefčovič, who is chairing the Ukrainian-Russian talks, has submitted an ambitious set of proposals at the January 21 Brussels meeting. These terms implicitly take into account the possibility that Nord Stream two and the overland branches of turkStream two could be delayed by construction problems, altered to comply EU law, or blocked through sanctions.

The Commission's proposal envisages a transit contract between Gazprom and Naftohaz with the following elements: a) annual gas volumes "consistent with those usually delivered through Ukraine's transit system," meaning (apparently as an opening gambit) 60 bcm annually on a ship-or-pay basis and a further 30 bcm optionally; b) contract duration of "ten plus" years (10 years firmly, prolongation optionally) from January 1, 2020 onward; c) compliance with the EU's legislation that is being implemented in Ukraine, including ownership unbundling (of gas supply from gas transportation); d) EU-standard agreements to be signed on inter-connections between the Ukrainian transit system and those of all neighboring countries.

One major stated purpose of these terms is to make the Ukrainian gas transit system commercially attractive for major European companies, so as to form a consortium with the unbundled Ukrainian transit system, manage it and invest in its upgrade.

The Brussels meeting brought out the conflicting views of the Russian and Ukrainian sides, respectively. The Russians want to simply prolong the existing transit contract, signed in 2009 on Gazprom's terms, and expiring at the end of 2019. They insist on ignoring (i.e., rolling back and canceling out) Ukraine's ongoing implementation of the EU's gas market legislation. The Ukrainians intend to complete this implementation, and want the transit contract to be signed by Gazprom with the independent transit system operator that is being set up through the unbundling of Naftohaz (Ukrinform, January 18, 22, 2019; Interfax, January 21, 2019; Kommersant, January 22, 2019).

Gazprom's and Naftohaz's top managements, as well as Ukrainian Foreign Minister Pavlo Klimkin and Russian Energy Minister Aleksandr Novak, led the two delegations at the Brussels meeting. The Ukrainian side wants the next meeting at this level to be held in March. The Russian side, however, wants to wait until May or June with the next meeting, in the plainly stated hope that Ukraine's presidential election in March would bring to power a more pliable leadership than the incumbent one in Kyiv.

U.S. Sanctions, OPEC Cuts Create Rare Oil Price Shakeup

Due to tighter supply of medium and heavy sour crude oil, Middle Eastern benchmarks for sour crude grades have been trading higher than Brent Crude prices since the beginning of February in a rarely seen development in global oil prices.

On February 1, the cash Dubai crude price edged above Brent Crude for the first time since August 2015, according to S&P Global Platts data.

Three key factors have been tightening the global supply of heavy crude grades, thus pushing the prices of Dubai spot and DME Oman crude futures higher this month, traders and analysts tell Reuters.

First, OPEC is currently on a mission to cut supply again in a bid to rebalance the market and lift prices, and many OPEC producers do pump and cut from medium to heavy grades.

Then there are the latest U.S. sanctions on Venezuela's oil typically of the heavy variety which drives demand for heavy grades from other regions as buyers seek alternatives. This has also helped push the Dubai and Oman benchmark prices higher than Brent Crude's an

unusual occurrence on the market, where lower-sulfur, sweet grades from the Atlantic basin and the North Sea are typically more expensive than the sour grades from the Middle East or Latin America.

The third key reason for Middle Eastern sour crude to trade higher than Brent is the uncertainty over whether the U.S. will extend waivers (if any) to Iran's oil buyers when the current exemptions expire in early May.

According to traders who spoke to Reuters, prices of the U.S. Mars grade and of sour grades from Latin America like Colombia's Castilla have jumped as interest has also significantly increased after the United States announced sweeping sanctions on Venezuela's oil sector at the end of January.

After the sanctions were imposed, the heavy sour grade Castilla and Vasconia, a medium sour grade from Colombia, saw their prices jump last week to their highest since September 2017, as per S&P Global Platts data.